

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΤΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

GRAMMAIRE DE LA LANGUE FRANÇAISE

Ἡ βάση τῆς γνώσεως πάσης
γλώσσης ἐστὶν ἡ γραμματικὴ.

TISSOT

La base de la connaissance de
toute langue est la Grammaire.

TISSOT.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΤΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΥΠΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΟΥΚΑ
ΚΛΗΡΗΓΟΥ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ.
ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

Ἀναθεωρημένη, ἐπιδιωρθωμένη καὶ ἐπηυξημένη.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Τεχνολογικὸν καὶ Ἑτυμολογικόν.

Ἐκδόδα βραδίου.

ΔΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

1881

1881.25

GRAMMAIRE

DE LA

LANGUE FRANÇAISE

PAR

GEORGES DUCAS

PROFESSEUR

A L'USAGE DES ÉCOLES ET DES COLLÈGES GRECS.
OUVRAGE APPROUVÉ PAR LE MINISTÈRE DES CULTES
ET DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE.

QUATRIÈME ÉDITION

Revue, corrigée et augmentée.

PREMIÈRE PARTIE

Analyse grammaticale et Étymologie.

Festina lente
Hâte-toi lentement.

ATHÈNES

TYPOGRAPHIE DE PERRIS FRÈRES

PLACE DE L'UNIVERSITÉ

1881

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τοὺς Γυμνασιάρχας, Σχολάρχας καὶ Ἐ.λ.λ. Σχολεῖα
Διευθύνοντας Διδασκάλους.

Γνωστοποιούμεν ὑμῖν, ὅτι κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐγκρίνομεν ὡς διδκτικὸν βιβλίον εἰσαγόμενον εἰς τὰ διδκτήρια καὶ τὴν δευτέρην ἔκδοσιν τῆς Γαλλικῆς Γραμματικῆς τοῦ Καθηγητοῦ Κ. Γεωργίου Δούκα.

Παράτηροῦμεν ὑμῖν, ὅτι ἐκ τῶν ἄχρι τοῦδε ἐγκριμένων Γαλλικῶν Γραμματικῶν δύναται ἕκαστος νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του διδκτήριον οἰκονομικῶς νομίστη κατὰλληλοτέρην πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διδκτικῆς μέχρις οὔ ὁρισθῶσιν ἀκριβέστερον τὰ περὶ διδκτικῶν βιβλίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρίου 1863.

Ὁ Ὑπουργὸς
Α. ΠΕΤΣΑΛΗΣ

Ι. Π. Κλάδος.

Ἡᾶν ἀντίτυπον μὴ γέρον τὴν ιδιόχειρον ὑπογραφήν τοῦ
Συντάκτου θεωρεῖται κλοπιμαῖον καὶ καταδιώκεται κατὰ
τὸν νόμον.

J. Sma

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
ΤΗΣ
ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

GRAMMAIRE DE LA LANGUE FRANÇAISE

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ Τεχνολογικοῦ καὶ Ἑτυμολογικοῦ.

PREMIÈRE PARTIE

De l'analyse grammaticale et de l'Étymologie.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄. CHAPITRE I.

Περὶ τοῦ Ἀλφαβήτου. **De l'Alphabet.**

Τὰ γράμματα (les lettres) τοῦ γαλ. ἀλφαβήτου εἰσὶν ἑξήκοσι ἐξ.

Κεφαλαῖα. **Majuscules ou Lettres Capitales.**

A. B. C. D. E. F. G. H. I. J. K. L. M. N. O. P. Q.
R. S. T. U. V. W. X. Y. Z.

Μικρά. **Minuscules ou Ordinaires.**

a. b. c. d. e. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o.
p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z.

Ἐκ τούτων φωνήεντα μὲν (voyelles), ἑξ. a. e. i. o. u. y.

σύμφωνα δὲ (consonnes), εἴκοσι· b. c. d. f. g. h. j. k. l. m. n. p. q. r. s. t. v. w. x. z.

Περὶ τῆς προφορᾶς τῶν φωνηέντων.

De la prononciation des voyelles.

A. ἐμφαίνεται ὑπὸ τρεῖς μορφαί· a. à. â. Τὸ μὲν a, ἐστὶ βραχύ· glace, πάχος· τὸ δὲ à, μακρόν· âge, ἡλικία· καὶ τὸ â πρὸς δικστολήν, ὡς· à, εἰς· il a, ἔχει.

E. ἐμφαίνεται ὑπὸ πέντε μορφαί· e. é. è. ê. ë. Τὸ μὲν e ἐστὶν ἄφωνον (muet)· place, πλατεῖα· τὸ δὲ é, κλειστὸν (fermé), bonté, ἀγαθότης· τὸ δὲ è, ἀνοικτὸν (ouvert), procès, δίκη· τὸ δὲ ê, ἀνοικτότερον (plus ouvert), fête (feste), ἑορτή· καὶ τὸ ë μετὰ δικστιξέως (tréma), ἢ ἐστὶν ἄφωνον, ὡς· eiguë, κώνειον, ἢ προφέρεται, ὡς· Noël, Χριστούγεννα.

Ἀλλὰ τὸ e ἄτονον προφέρεται ὡς a, πρὸ m ἢ n μόνου ἢ μετ' ἄλλου συμφώνου, ὡς· en, emploi· πρὸ δὲ m ἢ n μετὰ φωνήεντος ἢ πρὸ διπλοῦ mm ἢ nn διακτρεῖ τὴν φυσικὴν προφοράν, ὡς· premier· lemme, λήμμα.

I. ἐμφαίνεται ὑπὸ τρεῖς μορφαί· i. î. î. Τὸ μὲν i, ἐστὶ βραχύ, ὡς· mirer· τὸ δὲ î, μακρόν, ὡς· épître (épistre, λ. epistola, ἐπιστολή)· καὶ τὸ î, διακριδόν, ἡγουμένου ἢ ἐπομένου φωνήεντος, ὡς· hair, μισεῖν· jambe, ἕμβος. — Προφέρεται δὲ καὶ ὡς e, πρὸ m ἢ n μόνου ἢ μετ' ἄλλου συμφώνου, ὡς· lin, λινάριον· imprimer, ἐκτυποῦν· πρὸ διπλοῦ δὲ mm ἢ nn, ἢ πρὸ ἑνὸς m ἢ n μετὰ φωνήεντος διακτρεῖ τὴν φυσικὴν προφοράν, ὡς· immançable, ἀφρευκτος· inaccessible, ἀπρόσιτος.

O. ἐμφαίνεται ὑπὸ δύο μορφαί· o. ô. Τὸ μὲν o ἐστὶ βραχύ, ὡς· mobile, κινητός· τὸ δὲ ô μακρόν, ὡς· apôtre (apostre, λ. apostolus, ἀπόστολος).

U. ἐμφαίνεται ὑπὸ τέσσαρς μορφαί· u. û. ü. ü. Τὸ μὲν u προφέρεται συστελλομένων τῶν χειλέων, ὡς· enclume,

ἄκμων' τὰ δὲ ἰ καὶ ἰ, πρὸς διαστολήν, ὡς· οὐ, ὄπου· ου, ἡ·
mir, ὄριμος· mir, τοῦχος· καὶ τὸ ἰ, διακριδόν, ὡς· Anti-
noüs, Ἀντίνοος.

Τὸ u προφάρεται καὶ ὡς eu (ἡ προφορὰ τούτου διὰ ζώ-
σης φωνῆς), πρὸ μόνου m ἢ n, ὡς· parfum, εὐωδίξ· com-
mun.

Υ. προφέρεται ὡς u, ἐν ἀρχῇ, ἐν τέλει καὶ ἐν τῇ λέξει
μετὰ συμφωνον, ὡς· yacht (δρόμων), dey, style. Ἐπέχει δὲ
τόπον δύο ἰ, τιθέμενον ἐν τῇ λέξει μετὰ φωνῆν, ὡς· pays =
pai-is ἢ μετὰζὺ δύο φωνηέντων, ὡς· moyen = moi-ien
(μοκ-γέν). Προφέρεται δὲ καὶ ὡς e, πρὸ m ἢ n μετ' ἄλλου
συμφώνου, ὡς· sympathie, συμπάθεια.

Περὶ συνθέτων φωνηέντων. **Des voyelles composées.**

ΑΕ, ΟΕ, ἀμφοτέρω ληθέντα ἐκ τῆς λατ. προφέρονται
ὡς e, καὶ ἀντιστοιχοῦσι ταῖς διφθόγγαις, ai, oi, ὡς· aegi-
lops, αἰγίλωψ. Oedipe, Οιδίπους. Ἐὰν δὲ τοῦ ae τὸ e ὀξυ-
τονῆται, προφέρονται ἀμφοτέρω διακριδόν, ὡς· aérostat.

Αἰ, ὡς e· laisse, ἀγωγεύς.

Εἰ, ὡς e· seigneur. Ἐὰν δὲ τὸ e ὀξυτονῆται προφέρον-
ται ἀμφοτέρω διακριδόν, ὡς· obéir.

Αο. εἰς μὲν τὰς λέξεις· aoriste, ἀόριστος· laon, οἴτρος·
Saône, Ἄραρ (ποταμός), τὸ a οὐ προφέρεται· εἰς δὲ τὰς
λέξεις· faon, νεβρός· paon, τρώς· Laon, Γαλ. πόλις· τὸ
o οὐ προφέρεται.

Αοὺ. Τὸ a οὐ προφέρεται εἰς τὰς λέξεις· août, Αὐγουστος
(μῆν)· aoûtéron, θεριστής· προφέρεται δὲ εἰς τὴν λέξιν
aoûter, ὠριμάζειν.

Au, eau, eo, προφέρονται ὡς o· audience, bateau, geo-
lier, δεσμοφύλαξ. Ἐὰν δὲ τοῦ eo τὸ e ὀξυτονῆται, προφέ-
ρονται ἀμφοτέρω διακριδόν, ὡς· géologie.

Eu. Ἐμφάνεται ὑπὸ δύο μορφάς· eu, eü. Τὸ μὲν eu ἐστὶ
βραχύ, ὡς· jeune, νέος· τὸ δὲ eü, μακρόν, ὡς· jeune, νη-

στεία. Ἄλλὰ τὸ eu προφέρεται ὡς u, εἰς τοὺς χρόνους τοῦ
 avoir, ἔχειν, καὶ εἰς τινὰ οὐσιαστικά, ὡς· gageure, στοίχη-
 μα· mangeure, φάγωμα· vergeure, ῥάβδωσις. Ἐὰν ὅμως τὸ
 e ὀξύτονῃται, προφέρονται ἀμρότερα διαικρινόμενα, ὡς· réussir.

Oeu, oe, ue, προφέρονται ὡς eu· cœur, œil, écueil.

Ou, ὡς ἡ ἑλλ. δίφθογγος ου, ὡς· cou.

Περὶ ὑπορρίνων συλλαβῶν.

Des syllabes nasales.

Οἱ Γάλλοι ὀνομάζουσιν ὑπορρίνους συλλαβὰς τὰς διὰ τῆς
 ρινὸς προφερομένας. Αὗται δὲ εἰσὶν· am, an, ean, em, en·
 im, in, aim, ain, ein· om, on, eon· um, un, eun.

Ἐκ τούτων κίμενα am, an, ean, em, en, προφέρονται ὡς
 an· ambition, vendant, songeant, emploi, envie.

Αἱ δὲ im, in, aim, ain, ein, ὡς ain· impoli, ἀγροῦχος,
 fin, faim, pain, peintre.

Αἱ δὲ om, on, eon, ὡς on· complet, donjon, ἀποσκο-
 πεῖον, rongeurs.

Καὶ κί um, un, eun, ὡς eun· parfum, importun, à
 jeun.

Ἡ um προφέρεται καὶ ὡς ome εἰς τινὰς ξένας λέξεις·
 triumvir, τριάρχης κ.τ.λ.

Περὶ Διφθόγγων (**Des Diphthongues**).

Διφθόγγοι εἰσὶν κί ἐξῆς·

ia	diacre	ian	viande
ié	moitié	ien (ian)	patient
iè	lumière	ieu	Dieu
iai	biais, λοξότης	ion	occasion
eoï (oa)	villageois	iou	Montesquiou
oé	moelle, μυελός	ouè	ouest
oi (oa)	loi	ouen (ouan)	Rouen
ouai	ouais, οὐαὶ	oui	Louis

oin	soin	ua (oua)	Équateur
ouin	baragouin βαρβαροστομία	uè	écuelle, γαβάθρα
io	pioche, σκαπάνη	ui	lui
iau	miauler, μιουλίζω	uin	juin.
ien	rien		

Περὶ Συμφώνων (**Des consonnes**).

Ἐκ τῶν συμφώνων τὰ μὲν κκλοῦσι χειλεσπρόφερτα (labiales, λ. labia, γ. lèvres)· b, p, f, v, ὡς· bon, père, feu, vite.

Τὰ δὲ ὀδοντοπρόφερτα (dentales, λ. dens, dentis, γ. dent), s, c, z, ch, ὡς· se, ce, zizanie, cheval.

Τὰ δὲ γλωσσοπρόφερτα (lingales, λ. lingua, γ. langue), d, t, l, n, r, ὡς· de, tu, livre, notre, rivage.

Τὰ δὲ οὐρανισκροπρόφερτα (palatales, λ. palatum, γ. palais), g, j, c, k, q, ὡς· gingembre, γιγγίβρις, jesuite, carré, kermès, πρινοκκόκιον, quotité, ποσότης· καὶ τὰ ὑγράληκτα, (mouillées), ail, aille, il, ille· travail. qu'il aille· cil, βλεφαρίς· fille.

Τὰ δὲ ὑπόρινα (nasales, λ. nasus, γ. nez), m, n, gn, ὡς· faim, main, règne.

Τὰ δὲ λκρυγγώδη (gutturales, λ. guttur, γ. gosier), h, g, ὡς· le héros, orgue.

Καὶ τὰ ὑγρά (liquidus, λ. liquidus), l, r, ὡς· clair, crédule.

Περὶ ἀπλῶν συμφώνων (**Des consonnes simples**).

B, be, προφέρεται διὰ τῶν χειλέων, ὡς libre.

C, ce, προφέρεται ὡς σ, κ, gue (διὰ τοῦ λάρυγγος), céder, caparet, second.

D, de, προφέρεται διὰ τῆς γλώσσης καὶ ὡς t, dame, grand arbre, (grant-arbre).

F, fe, προφέρεται ὡς φ, β, ὡς faveur, neuf enfants, (neuf-enfants).

G, ge, προφέρεται ὡς gue, διὰ τοῦ λάρυγγος, ὡς je, διὰ τοῦ οὐρανίσκου, καὶ ὡς z, galon, gélée, bourg.

H, he, ἄφρων (muet), ἢ δασὺ (aspiré), προφερόμενον διὰ τοῦ λάρυγγος, l'homme, la haine.

J, je, προφέρεται ὡς ge διὰ τοῦ οὐρανίσκου, jamais.

K, ke, ὡς z, kan, χάνης.

L, le, ὡς λ. καὶ ὑγρῶς ὡς γιά, livre, fille (φίγ).

M, me, ὡς μ, καὶ ὑπορίνω, machine, faim (fain).

N, ne, ὡς ν, καὶ ὑπορίνω, nager, passion.

P, pe, ὡς π, καὶ μετὰ τοῦ h ὡς φ, page, phare (φάρ).

Q, que, ὡς z, εοφ, qualité (ααλιτέ).

R, re, ὡς ρ, rareté.

S, se, ὡς σ, καὶ ζ, sage, ruse (ruz).

T, te, ὡς τ, καὶ σ, table, abbatial (abbassial).

V, ve, ὡς β, valeur.

W, we, ὡς β, καὶ ου, Westphalie, Whist (ούστ).

X, xe, ὡς ζ, gz, σ, ζ, z, Xiphias, exiger, soixante, sixain, excès.

Z, ze, ὡς ζ, καὶ σ, zizanie, Rhodéz.

Περὶ συνθέτων συμφώνων

(Des consonnes composées).

Ch, προφέρεται διὰ τῶν ὀδόντων, chapeau καὶ ὡς z, Chloris.

Gn, προφέρεται ὡς νῆ διὰ τῆς ρινός, regner καὶ ὡς guene διὰ τοῦ λάρυγγος, gnomon.

Ph, ὡς φ, alphabet.

Rh, ὡς ρ, rhétorique, ρητορική.

Th, ὡς τ. Athènes, Ἰθῆνη, ἀντὶ τοῦ ἑλλ. θ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄. CHAPITRE II.

Περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου (**Des parties du discours**).

Τὰ μέρη τοῦ λόγου εἰσὶ δέκα· τὸ οὐσιαστικὸν ἢ ὄνομα (le substantif ou nom), τὸ ἄρθρον, (l'article), τὸ ἐπίθετον, (l'adjectif), ἡ ἀντωνυμία, (le pronom), τὸ ῥῆμα, (le verbe), ἡ μετοχή, (le participe), ἡ πρόθεσις, (la préposition), τὸ ἐπίρρημα, (l'adverbe), ὁ σύνδεσμος, (la conjonction), τὸ ἐπιφώνημα, (l'interjection).

Τὰ γένη (genres) εἰσὶ δύο· ἀρσενικὸν (masculin), καὶ θηλυκὸν (féminin)· οἱ ἀριθμοὶ (nombres), δύο, ἐνικός (singulier) καὶ πληθυντικός (pluriel).

Οἱ Γάλλοι οὐκ ἔχουσι πτώσεις (cas), διότι αἱ κατὰ κλήσεις τῶν ὀνομάτων εἰσὶν ἀμετάβλητοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄. CHAPITRE III.

Περὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ (**Du substantif**).

Τὸ οὐσιαστικὸν ἐστὶν ἢ κύριον (propre), ἢ προσηγορικὸν (appellatif).

Τινὰ τῶν προσηγορικῶν καλοῦνται περιληπτικά (collectifs)· τούτων τὰ μὲν μεριστικά (partitifs), une foule, τὰ δὲ γενικά (généraux), la foule.

Περὶ γένους τῶν οὐσιαστικῶν (**Du genre des substantifs**).

Τὸ γένος τῶν οὐσιαστικῶν διακρίνεται, ὅτε μὲν ἐκ τῆς σημασίας, ὅτε δὲ ἐκ τῆς κατὰ κλήξεως.

Ἐκ μὲν τῆς σημασίας τὰ ἐξῆς εἰσὶ γένη ἀρσενικοῦ.

α'. Τὰ ἀνήκοντα εἰς ἄρρεν γένος, ὡς· homme, ἀνὴρ· cheval, ἵππος.

β'. Τὰ τῶν ἡμερῶν, μηνῶν καὶ ὥρῶν τοῦ ἔτους, ὡς· dimanche, κυριακή· janvier, ἰανουάριος· printemps, ἔαρ.

γ'. Τὰ τῶν δένδρων καὶ θάμνων, ὡς· le pommier, ἡ μη-
λέα· le myrte, ἡ μύρτος. Ἐξαιροῦνταί τινα.

δ'. Τὰ τῶν μετὰλλων καὶ χρωμάτων, ὡς· l'or, ὁ χρυσός·
le rouge, τὸ ἐρυθρόν.

ε'. Τὰ τῶν πόλεων, ὡς· Paris, Παρίσιοι. Ἐξαιροῦνταί
τινα.

ς'. Τὰ τῶν ὀρέων, ὡς· le Caucase, ὁ Κούκασος. Ἐξαιροῦν-
ταί τινα.

ζ'. Τὰ τῶν ποταμῶν, ὡς· le Danube, ὁ Δανούβιος. Ἐξαι-
ροῦνταί τινα.

η'. Τὰ τῶν ἀνέμων, ὡς· le nord, ὁ βορρᾶς. Ἐξαιροῦνταί
τινα.

θ'. Τὰ τῶν γραμμῶν τοῦ ἀλφάβητου· a, b, c, κτλ.

ι'. Τὰ ἐπίθετα, τὰ ἀπκρέμματα, αἱ προθέσεις, τὰ ἐπιρ-
ρήματα καὶ οἱ σύνδεσμοι εἰλημμέναι οὐσιαστικῶς, ὡς· le juste,
τὸ δίκαιον· le manger, τὸ τρώγειν· le devant, τὸ ἔμπρο-
σθεν· le oui, τὸ ναί· le car, τὸ διότι.

ια'. Τὰ τῶν ἐπικρατειῶν, βασιλείων, ἐπαρχιῶν, μὴ λή-
γοντα εἰς ε ἄφωνον, ὡς· Danemark, Δανία· Piémont, Πιε-
μόντε· κτλ.

Καὶ τὰ ἐξῆς εἰσὶ γένους θηλυκοῦ.

α'. Τὰ ἀνήκοντα εἰς θῆλυ γένος, ὡς femme, γυνή·
lionne, λέξινα.

β'. Τὰ τῶν ἀρετῶν, κακιῶν καὶ ποιότητων· chasteté,
ἀγνότης· avarice, φιλαργυρία· amertume, πικρία. Ἐξαι-
ροῦνταί τινα.

γ'. Τὰ τῶν καρπῶν, ὡς· la pomme, τὸ μήλον. Ἐξαι-
ροῦνταί τινα.

δ'. Τὰ τῶν νήσων, ὡς· la Sardaigne, ἡ Σαρδῶ. Ἐξαι-
ροῦνταί τινα.

Ἐκ δὲ τῆς καταλήξεως τὰ μὴ λήγοντα εἰς ε ἄφωνον, ἔχου-
σιν ἀρσενικὴν κατάληξιν, τὰ δὲ εἰς ε, θηλυκὴν.

καὶ ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν

Ἐκ μὲν τῶν ἐχόντων ἀρσενικὴν κατὰληξιν τὰ ἐξῆς εἰσι γένους ἀρσενικοῦ.

α'. Τὰ λήγοντα εἰς α ἢ τὰ ἔχοντα τὸν ἦχον τοῦτον ἢ ὑπόρρινον κατὰληξιν. Ἐξαιροῦνται τινα.

β'. Τὰ λήγονται εἰς θ ἀνοικτὸν ἢ κλειστὸν, μὴ ἡγουμένου ι. Ἐξαιροῦνται τινα.

γ'. Τὰ εἰς αἰ ἐπομένου ἢ μὴ ἐνὸς ἢ πλειόνων συμφώνων. Ἐξαιροῦνται τινα.

δ'. Τὰ εἰς ι, γ, υἱ, ἐπομένου ἢ μὴ ἐνὸς ἢ πλειόνων συμφώνων. Ἐξαιροῦνται τινα.

ε'. Τὰ εἰς ο, οἰ, ου, αυ, eau, eu, oeu, ieu, καὶ υ, ἐπομένου ἢ μὴ ἐνὸς ἢ πλειόνων συμφώνων. Ἐξαιροῦνται τινα.

ς'. Τὰ εἰς om, on, ὑπόρρινα, μὴ ἡγουμένου ι ἢ z ἢ s προπερομένου ὡς z. Ἐξαιροῦνται τινα.

ζ'. Τὰ εἰς ai, ail, eil, œil, il.

Καὶ τὰ ἐξῆς εἰσι γένους θηλυκοῦ.

α'. Τὰ λήγοντα εἰς ιέ, ἄνευ ἐξαίρεσεως καὶ τὰ εἰς λέ, ιιέ. Ἐξαιροῦνται τινα.

β'. Τὰ εἰς eur ἄψυχα. Ἐξαιροῦνται τινα.

γ'. Τὰ εἰς ion, yon, zon καὶ son προπερόμενον ὡς zon. Ἐξαιροῦνται τινα.

Ἐκ δὲ τῶν ἐχόντων θηλυκὴν κατὰληξιν τὰ ἐξῆς εἰσι γένους ἀρσενικοῦ.

α'. Τὰ λήγοντα εἰς ice. Ἐξαιροῦνται τινα.

β'. Τὰ εἰς cide, side, ode, ude. Ἐξαιροῦνται ode, épode.

γ'. Τὰ εἰς ge, ἡγουμένου φωνήεντος. Ἐξαιροῦνται τινα.

δ'. Τὰ εἰς aule, ble, cle, gle, ile, île, ille, yle, ple. Ἐξαιροῦνται τινα.

ε'. Τὰ εἰς ème, gme, ome, omme, aume, arme, erme, isme. Ἐξαιροῦνται τινα.

ς'. Τὰ εἰς one, ône, onne, orne, urne. Ἐξαιροῦνται τινα.

ζ'. Τὰ εἰς ope. Ἐξαιροῦνται Syncope, varlope.

- η'. Τὰ εἰς alque, irque, isque. Ἐξαιροῦνται bisque.
- θ'. Τὰ εἰς bre, cre, dre, fre, gre, tre, vre. Ἐξαιροῦνται τινεσ.
- ι'. Τὰ εἰς aire, ère, eure, eurre, ire, yre, yrrhe. Ἐξαιροῦνται τινεσ.
- ια'. Τὰ εἰς soire, toire. Ἐξαιροῦνται écritoire, victoire, histoire.
- ιβ'. Τὰ εἰς acte, aste, erte, este, iste, uste. Ἐξαιροῦνται τινεσ.
- Καὶ τὰ ἐξῆς εἰσι γένους θηλυκοῦ.
- α'. Τὰ εἰς e ἄφρωνον, ἡγουμένου φωνήεντος. Ἐξαιροῦνται τινεσ.
- β'. Τὰ εἰς be. Ἐξαιροῦνται τινεσ.
- γ'. Τὰ εἰς ce (ὄρα α'). Ἐξαιροῦνται τινεσ.
- δ'. Τὰ εἰς che. Ἐξαιροῦνται τινεσ.
- ε'. Τὰ εἰς de (ὄρα β'). Ἐξαιροῦνται τινεσ.
- ς'. Τὰ εἰς fe ἢ phe. Ἐξαιροῦνται τινεσ.
- ζ'. Τὰ εἰς ge, ἡγουμένου συμφώνου (ὄρα γ'). Ἐξαιροῦνται τινεσ.
- η'. Τὰ εἰς gue. Ἐξαιροῦνται τινεσ.
- θ'. Τὰ εἰς le (ὄρα δ'). Ἐξαιροῦνται τινεσ.
- ε'. Τὰ εἰς me (ὄρα ε'). Ἐξαιροῦνται τινεσ.
- ια'. Τὰ εἰς ne (ὄρα ς'). Ἐξαιροῦνται τινεσ.
- ιβ'. Τὰ εἰς oire (ὄρα ζ'). Ἐξαιροῦνται grimoire, mémoire (écrit).
- ιγ'. Τὰ εἰς pe (ὄρα ζ'). Ἐξαιροῦνται τινεσ.
- ιδ'. Τὰ εἰς que (ὄρα η'). Ἐξαιροῦνται τινεσ.
- ιε'. Τὰ εἰς re (ὄρα θ'. καὶ ι'). Ἐξαιροῦνται τινεσ.
- ισ'. Τὰ εἰς se, te, the, ve, xe, ze. (ὄρα ιβ'). Ἐξαιροῦνται τινεσ.
- Οὐσιαστικά τινεσ ληφθέντα ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς μετέβηλον γένους.
- Γένους ἀρσενικοῦ. Le cèdre, ἡ κέδρος· le dialecte, ἡ διά-

λεκτος· le Péloponèse, ἡ Πελοπόννησος· le Synode, ἡ Σύνοδος· κτλ. Γένους θηλυκοῦ. La cataracte, ὁ καταράκτης· la comète, ὁ κομήτης· la Morée, ὁ Μωρέας· la planète, ὁ πλανήτης· κτλ.

Διγενῆ τινε μονοκτάληκτα, μεταβάλλοντα γένος, συμμεταβάλλουσι καὶ σημασίαν· le garde, ὁ φύλαξ· la garde, ἡ φυλακή· le livre, τὸ βιβλίον· la livre, ἡ λίτρα· κτλ.

Οἱ Γάλλοι, ὡς οἱ Ἕλληνες, ἔχουσι ὀνόματα κοινῶ γένους (du genre commun), ὡς· l'enfant, ὁ, ἡ παις. Καὶ γένους ἐπικοίνου (épicène), ὡς τὰ ὀνόματα ζώων τινῶν, le renard, ἡ ἀλώπηξ· la tourterelle, ἡ τρυγών, ὧν τὸ γένος διακρίνεται διὰ τῆς προσθήκης τῶν λέξεων, mâle, διὰ τὸ ἄρρεν, femelle, διὰ τὸ θῆλυ, ὡς· le renard mâle, le renard femelle.

Ὄνόματά τινε ἀρσενικοῦ γένους δηλοῦσι τὸ ἄρρεν καὶ θῆλυ, ὡς καὶ παρ' Ἑλλήσιν, écrivain, συγγραφεὺς κτλ.

Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ ἀμφιβολίας, ὅταν ὁ λόγος ᾗ περὶ γυναικός, προτάσσουσι τούτων λέξιν τινὰ δηλοῦσαν τὸ θῆλυ γένος, ὡς· femme, dame, demoiselle, ὡς· une femme écrivain, γυνὴ συγγραφεὺς κτλ.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οὐσιαστικῶν.

Du nombre des substantifs.

Ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς τῶν οὐσιαστικῶν σχηματίζεται, προστιθεμένου s τῇ ληγούσῃ τοῦ ἐνικοῦ, ὡς· le diamant, les diamants. Τοῦ δὲ gent ὁ πληθ. σχηματίζεται, τροπῇ τοῦ t εἰς s, ὡς· gens.

Ἐξαιρέσεις α'. Τὰ λήγοντα εἰς s, x, z, εἰσὶν ὅμοια τῶν πληθυντικῶν, ὡς· carquois, choix, nez.

β'. Τὰ εἰς au, eau· eu, oeu, προσλαμβάνουσι x εἰς τὸν πληθυντικόν, ὡς· le joyau, les bijoux. κτλ. Ἀλλ' ὁ πληθυντικὸς τοῦ bleu, κυανοῦν χρώμα, σχηματίζεται προσλήψει τοῦ s, ὡς· les bleus.

γ'. Τὰ εἰς ou, προσλαμβάνουσι s, ὡς· le clou, les clous· κτλ. καὶ τινε x, ὡς· le bijou, les bijoux, κτλ.

δ'. Τὰ εἰς al, τρέπουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς aux, ὡς· l'aminal, les aminaux. Καὶ τινε προσλαμβάνουσι s, ὡς· bal, bals κτλ.

ε'. Τὰ εἰς ail προσλαμβάνουσι s, ὡς· un gouvernail, des gouvernails. Καὶ τινε τρέπουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς aux, ὡς· travail, travaux.

ΣΗΜ. 1. Ὁ πληθυντικὸς τοῦ travail σχηματίζεται, προσλήψει τοῦ s, travaux, ὅταν σημερινὴ α'. ἔκθεσιν ὑπουργοῦ πρὸς βασιλέα ἢ ὑπασπαστὴ πρὸς ὑπουργόν· β'. ζυλίνην μηχανὴν διὰ τὸ πετάλωμα τῶν ἵππων.

ΣΗΜ. 2. Τὰ berceail, μάνδρα καὶ bétail, θρέμματα ἄνευ πληθυντικοῦ. Τὸ δὲ bestiaux ἄνευ ἐνικοῦ, ἀναπληροῖ τὸν πληθ. τοῦ bétail.

ΣΗΜ. 3. Τὸ δὲ ail, σκόροdon ποιεῖ εἰς τὸν πληθ. aux καὶ ails.

ς'. Τὰ aïeul, πρόγονος· ciel, οὐρανός· oeil, ὀφθαλμός· ποιοῦσιν εἰς τὸν πληθ. aïeux, cieux, yeux. Ἐνίοτε δὲ καὶ ὁμολῶς, προσλήψει τοῦ s, ἐπὶ μεταφορικῆς σημασίᾳ, ὡς· les quatre aïeuls, οἱ πρὸς πατρὸς καὶ μητρὸς πάπποι· des ciels de carrière, στρώματα λατομείου· des oeils de boeuf, φεγγῆται.

Περὶ οὐσιαστικῶν μὴ λαμβανόντων τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ.

Des substantifs qui ne prennent pas la marque du pluriel.

Τὰ ἐκ ξένων γλωσσῶν εἰλημμένα μένουσιν ἀμετάβλητα εἰς τὸν πληθυντικόν, ὡς· des alleluia, des alibi· κτλ. Ἐξαίρουσιν τινε, ὡς· l'opéra, les opéras· κτλ.

Τὰ κύρια ὀνόματα οἰκογενείας, ὡς· les deux Corneille· κ.τ.λ.

Περὶ οὐσιαστικῶν ἔχόντων ἓνα ἀριθμὸν ἑνικὸν ἢ πληθυντικόν.

**Des substantifs qui n'ont que le singulier
ou le pluriel.**

Τὰ μὴ ἔχοντα πληθυντικὸν εἰσὶ.

α'. Τὰ ὀνομαζκτα τῶν μετὰλλων, ὡς· l'or, ὁ χρυσός· le fer, ὁ σίδηρος. Εἰς δὲ τὸν πληθυντικὸν fers, σημαίνει ἀλύσεις, δεσμὰ, δουλείαν.

β'. Τὰ τῶν ἀρετῶν, ὡς· la foi, ἡ πίστις· κτλ.

γ'. Τινὰ ἀφρημένα, ὡς· la soif, ἡ δίψα.

δ'. Τὰ ὀνομαζκτικά ἀπαρέμφατα, ὡς· le lever.

ε'. Τὰ ἐπίθετα οὐσιαστικῶς εἰληγμένα, ὡς· le beau.

Τὰ μὴ ἔχοντα ἑνικὸν εἰσὶ· accordailles, ancêtres, κτλ.

Περὶ συνθέτων οὐσιαστικῶν. Des substantifs composés.

Σύνθετον οὐσιαστικὸν καλοῦσι τὸ συντιθέμενον ἐκ δύο ἢ πλειόνων λέξεων, ἀποτελουσῶν μίαν διὰ τῆς ὑφέν (trait d'union). Ἡ τοιαύτη σύνθεσις λέγεται πρὸ ἡμῶν παράθεσις.

Ὅταν τὸ σύνθετον οὐσιαστικὸν συντιθῆται ἐξ οὐσιαστικοῦ καὶ ἐπιθέτου, ἢ ἐκ δύο οὐσιαστικῶν, ἀμφότερα λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ, ὡς· des loups-marins, ἀραδωτὰ ὕακινι· des chefs-lieux, μητροπόλεις. Ἐξαιροῦνταί τινα.

Ὅταν δέ, ἐκ ῥήματος ἢ ἐξ ἐπιρρήματος ἢ ἐκ προθέσεως καὶ οὐσιαστικοῦ ἢ ἐπιθέτου, τὸ οὐσιαστικὸν καὶ τὸ ἐπίθετον λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ, ὡς· des passe-paroles, παρεγγυήσεις· des quasi-delits, οἰονεὶ ἀδικήματ'· des après-dinées, δειλινὰ· des hautes-contre, μουσ. μέσοι τόνοι. Ἐξαιροῦνταί τινα.

Ὅταν δέ, ἐκ δύο ῥημάτων, ἢ ἐκ ῥήματος καὶ ἐπιρρήματος ἢ ἐκ ξένων λέξεων, ἀμφότερα μένουσιν ἀμετάβλητα εἰς τὸν πληθυντικόν, ὡς· des passe-passe, θρομακτοποιίαι· des passe-partout, κλεῖδες κοιναί· des post-scriptum, ὑπερόγραφα.

Ἄλλ' ὅταν συντιθῆται ἐκ δύο λέξεων συνημμένων διὰ προθέσεως, ἢ ἡγουμένη λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ, ὡς: des arcs-en-ciel. Ἐξαιροῦντάς τινες.

ΚΑΝΟΝ. Τὰ σύνθετα οὐσιαστικά τίθενται εἰς ἐνικὸν ἢ πληθυντικὸν ἀριθμὸν κατὰ τὴν φύσιν ἢ τὴν ἔννοιαν τῶν λέξεων ἐξ ὧν συντίθενται.

Περὶ αὐξητικῶν καὶ ὑποκοριστικῶν.

Des augmentatifs et des diminutifs.

Ἡ Γαλλικὴ γλῶσσαι, μὴ ἔχουσα κυρίως κατὰλήξεις τῶν αὐξητικῶν, ἀνὰ πληροῦ τῷ τῆς διὰ τοῦ ἐπιθέτου grand, ὡς: grand front, μετωπίς: grande bouche, στομίς.

Αἱ δὲ κατὰλήξεις τῶν ὑποκοριστικῶν εἰσὶν: ette, ule, eau, on, καὶ τινες ἄλλαι, κίτινες, ὅτε μὲν σημαίνουσιν ὑποκορισμὸν, ὅτε δὲ οὐ. Ἀνὰ πληροῦσι δὲ συνήθως τῷ τῆς διὰ τοῦ ἐπιθέτου petit, ὡς: fille, fillette, κορμάσιον: globe, globule, σφαίριδιον: solive, soliveau, δοκίς: chat, chaton, γαλλιδεύς: petit chien, κυνίδιον.

Περὶ Συνωνύμων. **Des Synonymes.**

Συνωνύμους λέξεις ὀνομάζουσι τὰς ἐχούσας πρὸς ἀλλήλας τὴν αὐτὴν σχεδὸν σημασίαν, ὡς: rêve, songe, ὄνειρον.

Περὶ Ὁμωνύμων. **Des Homonymes.**

Ὁμωνύμους δὲ λέξεις καλοῦσι τὰς ἐχούσας πρὸς ἀλλήλας τὴν αὐτὴν γραφὴν ἢ προφορὰν, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν αὐτὴν σημασίαν, ὡς: âcre, δριμύς: âcre, πλέθρον. Camp, στρατόπεδον: quand, ὅταν: quant, ὡς πρὸς.

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. CHAPITRE IV.

Περὶ Ἄρθρου. **De l'Article.**

Ἐν ἄρθρον ἔχουσιν οἱ Γάλλοι, ποιοῦν. εἰς τὸν ἐνικὸν τοῦ

μὲν ἄρσεν. le (ἐκ τῆς λατ. ille) ὁ, τὸν, τὸ τοῦ δὲ θηλ.
la (ἐκ τῆς λατ. illa) ἡ, τὴν· καὶ εἰς τὸν πληθ. ἀμφοτέρων
τῶν γενῶν les, οἱ, τοὺς, αἱ, τὰς, τὰ.

Ἐπόκειται δὲ εἰς δύο μεταβολάς· τὴν ἔκθλιψιν (élision)·
πρὸ φωνήεντος ἢ ἠ ἀφώνου, ὡς· l'esprit, τὸ πνεῦμα· l'amitié,
ἡ φιλία· l'homme, ὁ ἀνὴρ. Καλεῖται δὲ τότε ἐκτε-
θλιμμένον élidé· καὶ τὴν συνκρίσιν, contraction, πρὸ συμ-
φώνου ἢ ἠ δασέως, ὡς· du (de le) pain, τοῦ ἄρτου· au (à
le) pain, τῷ ἄρτω· du héros, τοῦ ἥρωος. Καλεῖται δὲ
τότε συνηρημένον, contracté. Τὸ δὲ θηλ. ἄρθρον οὐδέποτε
συνκρίεῖται, ὡς· de la femme, τῆς γυναικός· à la femme,
τῇ γυναικί. Ὁ δὲ πληθ. ἀριθ. ἐστὶν ἀείποτε συνηρημένος. —
Αἱ προθέσεις de καὶ à μετὰ τοῦ ἄρθρου ἀντιστοιχοῦσι ταῖς
παρ' ἡμῶν γενικαῖς καὶ δοτικαῖς, ὡς·

Ἐνικός. Ὀνομαστική. Nominatif.

l', ὁ, ἡ, τὸ   le, ὁ   la, ἡ

Γενική. Génitif.

de l', τοῦ, τῆς   du, τοῦ   de la, τῆς

Δοτική. Datif.

à l', τῷ, τῇ   au, τῷ   à la, τῇ

Αἰτιατική. Accusatif.

l', τὸν, τὴν, τὸ   le, τὸν   la, τὴν

Κλητική. Vocatif.

ὁ, ὦ   ὁ, ὦ   ὁ, ὦ

Ἀφαιρετική. Ablatif.

de l', ἐκ τοῦ, ἐκ τῆς   du, ἐκ τοῦ   de la, ἐκ τῆς.

Πληθυντικὸς ἀμφοτέρων τῶν Γενῶν.

Ἰον. les, οἱ, αἱ, τὰ. Γεν. des, τῶν. Δοτ. aux, τοῖς, ταῖς.
Αἰτ. les, τοὺς, τὰς, τὰ. Κλ. ὁ, ᾧ. ἸΑφ. des, ἐκ τῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. CHAPITRE V.

Περὶ Ἐπιθέτων. Des Adjectifs.

Τὰ ἐπίθετα εἰσὶν ἢ ποιωτικὰ, qualificatifs, ὡς· bleu, κυανοῦς, ἄτινα, ἐὰν παράγωγα ἐκ ῥημάτων, καλοῦνται ῥηματικὰ, verbaux, ὡς· mugissant, μυζόμενος· ἢ ὀριστικὰ, déterminatifs, ἄτινα διακροῦνται εἰς ἀριθμητικὰ, numériques, ὡς· un, εἷς κτλ. κτητικὰ, possessifs, ὡς· mon, ἐμός· δεικτικὰ, démonstratifs, ὡς· ce, οὗτος· καὶ ἀόριστα, indéfinis, ὡς· quel, ποῖος.

Περὶ γένους τῶν ἐπιθέτων. Du genre des adjectifs.

Τὰ λήγοντα εἰς e ἀφώνον εἰσὶ γένους κοινοῦ, ὡς· fidèle, πιστός, πιστή. Ἐξαίρουσιν· maître, θ. maîtresse, κτλ.

Τὰ δὲ λήγοντα εἰς φωνῆν προφερόμενον σχηματίζουσι τὸ θηλ. προσλήψει τοῦ e ἀφώνου, ὡς· poli, θ. polie. Ἀλλὰ τὰ εἰς gu, προσλαμβάνουσι τὸ ῥ μετὰ διαστίξεως tréma, ὡς· aïgu, θ. aïguë, κτλ. Ἐξαίρουσιν·

Ἄρσενικά.

Θηλυκά.

beau (πρὸ συμφ. ἢ h δασέος) }	belle
bel (πρὸ φων. ἢ h ἀφώνου) }	
nouveau ἢ nouvel	nouvelle
fou ἢ fol, τρελλός	folle
mou ἢ mol, μαλακός	molle
jouvenceau, νεκνίσκος	jouvencelle
jumeau, δίδυμος	jumelle
abbé, ἀββᾶς	abbesse

coi, ἡσυχος	coite
favori, ἀγκπητός	favorite
roi, βασιλεύς	reine

Καὶ τὰ λήγοντα εἰς σύμφ. σχηματίζουσι τὸ θηλ. προσλήψει τοῦ e ἀφώνου, ὡς· sain, θ. saine. Ἀλλὰ τὰ εἰς er, μετὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ e ἀφώνου, τρέπουσι τὸ πρὸ τοῦ r ἄτονον e εἰς è βρύτονον, ὡς· altier, θ. altière.

Ἐξαιρέσεις.

α'. Τὰ λήγοντα εἰς el, eil, ien, on, et, διπλασιάζουσι τὸ ληκτικὸν σύμφωνον καὶ προσλαμβάνουσιν e ἀφώνον, ὡς· paternel-le· pareil-le· ancien-ne· bon-ne. muet-te. Ἀλλὰ τινὰ τῶν εἰς et τρέπουσι τὸ πρὸ τοῦ l ἄτονον e εἰς è βρύτονον, ὡς· complet, complète, κτλ.

ΣΗΜ. Τὰ ἐξῆς· paysan, bas, gras, las, gros, épaix, exprès, profès, gentil, nul, bellot, sot, vieillot, διπλασιάζουσι τὸ ληκτικὸν σύμφωνον καὶ προσλαμβάνουσιν e ἀφώνον, ὡς· paysanne κτλ.

β'. Ἐκ τῶν ληγόντων εἰς e, τὰ μὲν σχηματίζουσι τὸ θηλ. προσλήψει τοῦ he, ὡς· blanc, θ. blanche· τὰ δὲ τροπῆ τοῦ e εἰς que, ὡς· caduc, θ. caduque. Τὸ δὲ grec διατηρεῖ τὸ e πρὸ τοῦ que, ὡς· θ. grecque.

γ'. Τὰ εἰς f τρέπουσιν αὐτὸ εἰς ve, ὡς· abusif, θ. abusive.

δ'. Τὰ εἰς g προσλαμβάνουσιν ue, ὡς· long, θ. longue.

ε'. Τὰ εἰς eur, παραγόμενα ἀμέσως ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς μετοχῆς, ποιοῦσι τὸ θηλ. εἰς euse, ὡς· buveur (μ. buvant), θ. buveuse, καὶ τινὰ εἰς resse, ὡς· demandeur, θ. demanderesse.

ς'. Καὶ τὰ εἰς leur, παραγόμενα ἐκ τῶν λκτ. τῶν ληγόντων εἰς tor, ποιοῦσι τὸ θηλ. εἰς trice (λ. trix), ὡς· accusateur, θ. accusatrice (λ. accusator, accusatrix).

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ. Ambassadeur ποιεῖ θηλ. ambassadrice·

empereur, θ. impératrice· gouverneur, θ. gouvernante· serviteur, θ. servante.

ζ'. Τὰ ἐγείροντα ἰδέαν συγκρίσεως, ἄπερ παράγονται ἐκ τῆς λατ. προσλαμβάνουσιν e ἄφωνον, antérieur, e (λ. anterior). κτλ.

η'. Τὰ εἰς x τρέπουσιν αὐτὸ εἰς se, ὡς· courageux, θ. courageuse.

σημ. Τὰ ἐξῆς ποιοῦσιν· doux, douce· roux, rousse· faux, fausse· préfix, préfixe· vieux (πρὸ συμφ.), vieil (πρὸ φων.), θ. vieille.

θ'. Τὰ chatain, dispos, fat καὶ résous οὐκ ἔχουσι θηλ.

ι'. Τὰ ἐξῆς ποιοῦσιν· absous, absoute· dissous, dissoute· frais, fraîche· tiers, tierce· bénin, bénigne· malin, maligne· muscat, muscade.

Περὶ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιθέτων. Du nombre des adjectifs.

Γεν. κωνών. Ὁ πληθ. ἀριθ. τῶν ἐπιθέτων ἀρσενικῶν τε καὶ θηλ. σχηματίζεται ὡς ὁ τῶν οὐσιαστικῶν, προστιθεμένου s τῆς ληγούσης τοῦ ἐνικοῦ, ὡς· bon, bons· θ. bonne, bonnes. Τοῦ δὲ ἀόριστου ἐπιθέτου tout, ὁ πληθ. σχηματίζεται τροπῇ τοῦ t εἰς s, ὡς· tout, tous.

Οὗτος ὁ κωνὸν ἐστὶν ἄνευ ἐξικίσεως εἰς τὰ θηλ., εἰς δὲ τὰ ἀρσενικά εἰσὶν αἱ ἐξῆς ἐξικίσεις·

α'. Τὰ εἰς s ἢ x εἰσὶν ἀμετάβλητα εἰς τὸν πληθ. ὡς τὰ οὐσιαστικά, gras, jaloux.

β'. Τὰ εἰς eau προσλαμβάνουσι x ὡς τὰ οὐσιαστικά, beau, πλ. beaux.

γ'. Τὰ εἰς al τρέπουσι τὴν κατὰληξιν ταύτην εἰς aux ὡς τὰ οὐσιαστ. égal, égaux· πλὴν τῶν final, finals κτλ.

Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικά, cardinaux καὶ τὸ ἀόριστον ἐπίθ. plusieurs οὐκ ἔχουσιν ἐνικόν, ὡς dix, κτλ. πλὴν τοῦ un, εἷς.

Περὶ συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν.

Des comparatifs et des superlatifs.

Τὰ συγκριτικὰ εἰσὶ τριῶν εἰδῶν.

Τὸ μὲν καλοῦσι συγκριτικὸν ὑπεροχῆς (de supériorité), ὅπερ σχηματίζουσι διὰ περιφράσεως, προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου τὸ plus (μᾶλλον), ὡς: la vertu est plus utile que la science, ἡ ἀρετὴ ἐστὶν ὠφελιμωτέρη τῆς ἐπιστήμης.

Τὸ δὲ, μειώσεως (d'infériorité), προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου τὸ moins (ἥττον), ὡς: la mort est moins funeste que les plaisirs, qui attaquent la vertu, ὁ θάνατος ἐστὶν ἥττον ὀλέθριος τῶν προσβάλλουσῶν τὴν ἀρετὴν ἡδονῶν· ἡ ὁ θάνατος οὐκ ἔστι τόσον ὀλέθριος, ὅσον αἱ προσβάλλουσι τὴν ἀρετὴν ἡδοναί.

Τὸ δέ, ἰσότητος (d'égalité), προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου τὸ aussi (τόσον), ὡς: César était aussi éloquent que brave, ὁ Καῖσαρ ἦν τόσον εὐφραδής, ὅσον γενναῖος.

Τρία ἐπίθετα meilleur (κρείσσων), moindre (ἐλάσσων), pire (χειρῶν), ὧν τὰ ἐπιρρήματα εἰσὶ: mieux, moins, pis, ἐκφράζουσι μόνη σύγκρισιν. Τὰ δὲ θετικὰ τούτων εἰσὶ: bon, ἀγαθός· petit, μικρός· mauvais, κακός. Χρῶνται δὲ τῷ meilleur ἀντὶ τοῦ plus bon, ὅπερ οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει· λέγουσιν ὅμως· moins bon, aussi bon· τῷ δὲ moindre ἀντὶ τοῦ plus petit, ὅπερ λέγεται ἐπίσης· καὶ τῷ pire ἀντὶ τοῦ plus mauvais, ᾧ χρῶνται ὡσχύτως.

Τὰ δὲ ὑπερθετικὰ εἰσὶ δύο εἰδῶν.

Τὸ μὲν καλοῦσιν ἀπόλυτον (absolu), ὅπερ σχηματίζουσι, προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου μίαν τῶν ἐξῆς λέξεων· fort, très, bien, κτλ. ὡς: Cicéron était très-éloquent, ὁ Κικέρων ἦν εὐφραδέστατος.

Παρέλθον δὲ ἐκ τῆς λατινικῆς 7 ὑπερθετικὰ, ὧν τὴν κατὰληξιν ἐποίησαν Γαλλικὴν, ὡς: éminentissime, κτλ. Τὸ δὲ généralissime ἐστὶν ὅλως Γαλλικόν.

Τὸ δὲ σχετικὸν (relatif), προτάσσοντες τῶν συγκριτικῶν·

meilleur, plus, κτλ. τὸ ἄρθρον ἢ κτητικὸν ἐπίθετον· mon, ton, son, ὡς· la meilleure des sciences. le plus brave des hommes. mon meilleur ami.

Περὶ ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων καὶ οὐσιαστικῶν.

Des adjectifs numériques et des substantifs de nombre.

Τὰ μὲν ἀριθμητικὰ ἐπίθετα εἰσὶν ἀπόλυτα cardinaux (λ. cardo, cardinis, στροφιγξ), καὶ τακτικὰ ordinaux (λ. ordo, ordinis τῆξις).

Ἀπόλυτα· 1, un· 2, deux· 3, trois· 4, quatre· 5, cinq· 6, six· 7, sept· 8, huit· 9, neuf· 10, dix· 11, onze· 12, douze· 13, treize· 14, quatorze· 15, quinze· 16, seize· 17, dix-sept· 18, dix-huit· 19, dix-neuf· 20, vingt· 21, vingt un· 30, trente· 40, quarante· 50, cinquante· 60, soixante, 70, soixante-dix· 71, soixante-onze· 80, quatre-vingts· 90, quatre-vingt-dix· 100, cent· 200, deux cents· 1000, mille· 1100 onze cents· 1900, dix-neux cents· 2000, deux mille· 1,000,000, million (οὐσ.).

ΣΗΜ. Ἕν, θηλ., une. Vingt καὶ cent, προσλαμβάν. s, ὅταν ἡγῆται αὐτῶν ἄλλο ἀριθμητικὸν πολλαπλασιαζόν αὐτά, ὡς· quatre-vingts· deux cents· οὐχι δέ, ὅταν ἔπηται καὶ ἄλλο ἀριθμητικ. ὡς· quatre-vingt-dix· deux cent dix· ἢ ὅταν λαμβάνωνται ἀντὶ τῶν τακτικῶν· vingtième, centième· διότι τότε τροποποιῶσιν ἐνικ. οὐσ. λεγόμενον ἢ συνοπκούμενον, ὡς· chapitre quatre-vingt, κεφάλαιον 80^{τα}· page deux cent, σελ. 200^{τα}· mille, ἐπὶ χρονολογίας ἀπὸ Χριστοῦ γράφ. mil· ὡς· mil huit cent quatre-vingt-deux, 1882· ὅταν δὲ ἡ οὐσ., σημαίνει μίλιον καὶ προσλαμβάνει s εἰς τὸν πληθυντικόν, ὡς· milles, μίλια.

Τακτικὰ. Premier, θ. première, πρῶτος, πρώτη· second, θ. seconde ἢ deuxième, (ὅπερ σημαίνει καὶ σειράν)·

troisième, quatrième, cinquième, sixième, septième, huitième, neuvième, κτλ.

Σχηματίζουσι ταῦτα ἐκ τῶν ἀπολύτων, πλὴν τοῦ premier καὶ second, τροπῆ τοῦ f· εἰς vième, ὡς· neuf, neuvième· τοῦ e ἀφώνου εἰς ième, ὡς· quatre, quatrième· καὶ προσλήψει τῆς ième εἰς τὰ λήγοντα εἰς σύμφωνον, ὡς· trois, troisième. Τὸ δὲ cinq προσλαμβάνει καὶ τὸ u πρὸ τῆς κατὰλήξεως ième, ὡς· cinq, cinquième. Τὸ unième ἐν χρήσει μόνον μετὰ τὰ ἐξῆς· vingt, trente, quarante, cinquante, soixante, quatre-vingts, cent, mille.

Χρῶνται τοῖς ἀπολύτοις ἀντὶ τῶν τακτικῶν, ὅταν ὁ λόγος ᾖ.

α'. Περὶ ὥρων καὶ χρονολογίας, ὡς· il est trois heures· l'an mil huit cent quatre-vingt-deux.

β'. Περὶ μηνολογίας, πλὴν τοῦ premier· ὡς· le vingt mars.

γ'. Περὶ βασιλέων, ὡς· Louis quatorze· πλὴν τοῦ premier, Georges premier.

Χρῶνται δὲ ἀδικοφῶρος τῶ deux ἢ second, ὡς· François deux ἢ second· καὶ τῶ quint ἀντὶ τοῦ cinq εἰς τὰ ἐξῆς· Charles quint, Κάρολος Ε'. (αὐτοκράτωρ). Sixte quint, Σίξτος Ε'. (πάππας).

Τὰ δὲ ἀριθμητικὰ οὐσιαστικὰ εἰσὶ·

α'. Τὰ περιληπτικὰ (collectifs), une demi douzaine, ἡμίσεια δωδεκάς· une vingtaine, εἰκάς· une centaine, ἑκατοντάς· un millier, χιλιάς· un million, ἑκατομμύριον· un milliard, δισεκατομμύριον· (billion ἐν τῇ ἀριθμητικῇ).

β'. Τὰ διανεμητικὰ (distributifs), ὡς· la moitié, τὸ ἥμισυ· le tiers, τὸ τρίτον ἢ τριτημόριον· le quart, τὸ τεταρτημόριον· un cinquième, πεμπτημόριον, κτλ.

γ'. Τὰ ἀνυλογικὰ (proportionnels), ὡς· le double, τὸ διπλοῦν· le triple, le quadruple, le quintuple, le sextu-

ple, le septuple, l'octuple, le nonuple, le décuple, le centuple, τὸ ἑκατονταπλοῦν.

Περὶ κτητικῶν ἐπιθέτων. Des adjectifs possessifs.

Ταῦτα εἰσίν. Ἐπὶ ἑνὸς κτήτορος. Ἐνικός. Ἄρσ. mon, ἐμός· ton, σός· son, ἐός. Θηλ. ma, ἐμή· ta, σή· sa, ἐή.
— Πληθ. ἀμφοτέρων τῶν γενῶν· mes, ἐμοί· les, σοί· ses, ἐοί.

Ἐπὶ πολλῶν κτητόρων. Ἐνικ. ἀμφοτέρων τῶν γενῶν· notre, ἡμέτερος, α, on· votre, ὑμέτερος, α, on· leur, σφέτερος, α, on. Πληθ. ἀμφοτέρων τῶν γενῶν· nos, ἡμέτεροι, αι, α· vos· leurs.

Χάριν εὐφωνίης χρῶνται τοῖς ἄρσ. mon, ton, son, ἀντὶ τῶν θηλ. ma, ta, sa· πρὸ θηλ. ὀνόμ. ἀρχομένου ἀπὸ φωνήεντος, ὡς· mon âme, ἐμή ψυχή, ἀντὶ ma âme.

Περὶ δεικτικῶν ἐπιθέτων. Des adjectifs démonstratifs.

Ταῦτα εἰσίν. Ἐνικ. Ἄρσ. ce ἢ cet, οὗτος, τοῦτο· θηλ. cette, αὕτη. Πληθ. ἀμφοτέρων τῶν γενῶν ces, οὗτοι, αὗτοι, ταῦτα.

Τὸ μὲν ce πρὸ συμφώνου, ce temple· τὸ δὲ cet πρὸ φωνήεντος, cet enfant. Τὰ δὲ ἐπιρρήμ. ci (ἀντὶ ici, ἐνταῦθα), καὶ là (ἐκεῖ), τιθέμενα μετὰ τὸ ὄνομα καὶ ἐνούμενα διὰ τῆς ὑφέν, δηλοῦσιν ἐκεῖνο μὲν τὸ προσεχές, τοῦτο δὲ τὸ πόρρω, ὡς· ce temple-ci, οὗτος ὁ ναός· cet enfant-là, ἐκεῖνος ὁ παῖς.

Περὶ ἀορίστων ἐπιθέτων. Des adjectifs indéfinis.

Ταῦτά εἰσι. α'. un, τις· θηλ. une, ἄνευ πληθ.. β'. quel, ποῖος· πληθ. quels· θηλ. quelle, quelles. γ'. quelque, τις· πληθ. quelques, κοινοῦ γένους. δ'. chaque, ἕκαστος, κοινοῦ γένους, ἄνευ πληθ. ε'. quelconque, οἷσδ' ἴποτε· πληθ. quelconques, κοινοῦ γένους. σ'. certain, τις· πληθ. certains· θηλ. certaine, certaines. ζ'. nul, οὐδεὶς· πληθ.

nuls· θηλ. nulle, nulles. η'. aucun, οὐδείς ἢ τις· πληθ.
aucuns· θηλ. aucune, aucunes. θ'. pas un, οὐδείς· θηλ.
pas une ἄνευ πληθ. ι'. autre, ἄλλος, πληθ. autres κοι-
νοῦ γένους. ιζ'. l'un et l'autre, ἀμφοτέροι· θηλ. l'une et
l'autre, οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει εἰς τὸν πληθ. ιβ'. même,
αὐτός· πληθ. mêmes, κοινοῦ γένους. ιγ'. tel, τοιοῦτος,
πληθ. tels· θηλ. telle, telles. ιδ'. maint, πολλοί· πληθ.
maints· θηλ. mainte, maintes. ιε'. plusieurs, πολλοί,
κοινοῦ γέν. ἄνευ ἐνικοῦ. ις'. tout, ἅπας, πᾶς· πληθ. tous·
θηλ. toute, toutes.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'. CHAPITRE VI.

Περὶ Ἀνωνομιῶν. Des Pronoms.

Αἱ Ἀνωνομίαι εἰσὶ. Προσωπικαί, Personnels· Αὐτοπα-
θεῖς, Réfléchis· Κτητικαί, Possessifs· Δεικτικαί, Démon-
stratifs· Ἀναφορικαί, Relatifs· Ἐρωτηματικαί, Interro-
gatifs· Ἀόριστοι, Indéfinis.

Προσωπικαί. — Τοῦ α'. προσώπου· ἐνικ. je, moi, ἐγώ me,
moi, ἐμοί, ἐμέ. πληθ. nous, ἡμεῖς, ἡμῖν, ἡμᾶς.

Τοῦ β'. προσ. ἐνικ. tu, toi, σύ te, toi, σοί, σέ· πληθ.
vous, ὑμεῖς, ὑμῖν, ὑμᾶς.

Τοῦ γ'. προσ. ἄρσεν. ἐνικ. il, lui, αὐτός· lui, αὐτῷ, αὐ-
τόν· le, αὐτόν· πληθ. ils, eux, αὐτοί· leur, αὐτοῖς· les,
αὐτούς· θηλ. ἐνικ. elle, αὐτή· lui, αὐτῇ· la, αὐτήν· πληθ.
elles, αὐταί· leur, αὐταῖς· les, αὐτάς.

Αἱ τοῦ α'. καὶ β'. προσώπ. εἰσὶ γεν. κοινοῦ, αἱ δὲ τοῦ γ'.
μόνον αἱ lui, leur, les.

Ἐκ τῶν je, moi· tu, toi· il, lui· αἱ μὲν je, tu, il, χρη-
σιμεύουσιν εἰς δεῖξιν τῶν προσώπ. τοῦ ῥήματος, μὴ ἔχοντος
κατακλήξεως διακρινούσας τὰ πρόσωπα, ὡς· j'aime, ἀγαπῶ·

il aime, ἀγαπᾷ· αἱ δὲ μοί, τοί, lui, ἀντιστοιχοῦσι τῆς ἑλλ. ἐγώ, σύ, αὐτός.

Αὐτοπαθεῖς. — Se, σοί, ἐκυτόν, ἐκυτήν, ἐκυτό, ἐκυτούς, ἐκυτάς, ἐκυτά, κοινοῦ γενους καὶ ἀριθμοῦ.

Εἰσι δύο λέξεις χρησιμεύουσαι ὡς ἀντωνυμίαι·

α'. Ἡ ἐν πικνότης γεν. καὶ ἀριθ. ὡς· j'en parle = je parle de lui, d'elle, d'eux, d'elles· ὁμιλῶ περὶ αὐτοῦ, περὶ αὐτῆς, περὶ αὐτῶν.

β'. ἡ γ ἐν πικνότης γεν. καὶ ἀριθ. ὡς· il s'y attache = il s'attache à lui, à elle, à eux, à elles, προσκολλᾶται εἰς αὐτόν κτλ.

Αἱ προσωπ. ἀντων. μετὰ τοῦ ἀορίστου ἐπιθ. même, ἀντιστοιχοῦσι τῆς πικρ' Ἑλλ. συνθέτοις ἀντωνυμ. ὡς· moi-même, ἐγὼ αὐτός· nous-mêmes, ἡμεῖς αὐτοί· toi-même, vous-mêmes, de lui-même, ἐκυτοῦ· d'eux-mêmes, d'elle-même, d'elles-mêmes.

Κτητικαί. — Αὗται εἰσὶν· ἐπὶ ἐνὸς κτήτορος. Ἄρσ. Ἐνικ. le mien, ὁ ἐμός· le tien, ὁ σός· le sien, ὁ ἐός. Πληθ. les miens, κλ. θηλ. la mienne, ἡ ἐμή· la tienne, la sienne. Πληθ. les miennes, κτλ.

Ἐπὶ πολλῶν κτητόρων. Ἐν. Ἄρσ. καὶ Θηλ. le, la nôtre, ὁ ἡμέτερος, ἡ ἡμετέρη· le, la vôtre· le, la leur, ὁ σφέτερος, ἡ σφετέρη. Πληθυντ. ἀμφοτέρων τῶν γενῶν les nôtres, les vôtres, les leurs.

Δεικτικαί. — Αὗται εἰσὶν· ce, ἐκεῖνο, ἐν χρήσει εἰς τὸ Ἄρσ. γένος καὶ ἐν. ἀρθ. Τὸ δὲ e ἐκθλίβεται, ἐπομένου τοῦ être, ὡς· c'est moi, ἐγὼ εἰμί· Celui, ἐκεῖνος· ceux, ἐκεῖνοι· celle, ἐκεῖνη· celles, ἐκεῖναι· σύνθ. ἐκ τῶν ce καὶ lui, eux, elle καὶ elles. Ceci, τοῦτο, τουτί· cela, ἐκεῖνο· σύνθ. ἐκ τοῦ ce καὶ τῶν ἐπιρρημάτων ci καὶ là. Celui-ci, οὐτοςί· celui-là, ἐκεῖνοσί· celle-là, ἐκεῖνη.

Ἀναφορικαί. — Αὗται εἰσὶ· qui, ὅς· que, ὅν· κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ. Τῆς que τὸ e ἐκθλίβ. ἐπομ. φωνήεντος.

qui que ce soit (ἀναφορικοσυνδεσμική), ὅστις ἂν, αἰείποτε ἄρσεν. ἐνική.

lequel, lesquels, ὁ ὁποῖος, οἱ ὁποῖοι· laquelle, lesquelles, ἡ ὁποία, αἱ ὁποῖαι· σύνθ. ἐκ τοῦ ἄρθρ. καὶ ἐκ τοῦ ἀορίστ. ἐπιθ. quel.

dont, οὗ κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ.

quoι, θς, ἡ, θ' κοινοῦ γέν. καὶ ἀριθ. ὅταν λέγηται κατ' ἀναφορὰν πρὸς οὐσιαστικόν· ἄρσ. δὲ γέν. καὶ ἐν. ἀριθ. ὅταν λέγηται ἀπολύτως.

quoι que ce soit (ἀναφορικοσυνδεσμική), ὅ,τι ἂν, αἰείποτε ἄρσ. ἐνική.

où, ἐν ᾧ· d'où, ὅθεν· par où, δι' οὗ· κοινοῦ γέν. καὶ ἀριθ.

Ἑρωτηματικά. — Qui? τίς; τίνα; que? τί; κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ.

lequel? ποῖος; lesquels? ποῖοι; laquelle? ποία; lesquelles? ποῖαι;

quoι? τί;

Ἀόριστοι. — Αὐτοὶ εἰσὶ· α'. on, τίς· ἄρσ. γέν. καὶ ἐνικ. ἀριθμοῦ. Παράγεται ἐκ τῆς λατ. λέξεως homo, ἄνθρωπος, οὕτως· homo, hom, hon, on. Ἑλληνιστὶ δὲ ἐρμηνεύεται τριχῶς, ὡς· on dit, λέγει τις, λέγουσι, λέγεται. β'. quelqu'un, εἷς τις· Πληθ. quelques uns· θ. quelqu'une, quelques unes. γ'. quiconque, ὅστισδήποτε, κοινοῦ γέν. ἄνευ πληθ. δ'. Chacun, ἕκαστος· θ. chacune, ἄνευ πληθ. ε'. autrui, ἄλλος, ἄνευ πληθ. ς'. l'un l'autre, ἀλλήλους, πλ. les uns les autres· θ. l'une l'autre, les unes les autres. ζ'. personne, οὐδεὶς ἢ τίς· ἐν χρήσει εἰς τὸ ἄρσ. γέν. καὶ ἐνικ. ἀριθμόν· — personne, οὐσ. θηλ. ἄνθρωπος· ἐν χρήσει εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἀριθμούς. η'. rien, οὐδὲν ἢ τί· ἐν χρήσει εἰς τὸ ἄρσ. γέν. καὶ ἐν. ἀριθ. — rien, οὐσ. ἄρσ. ἐν χρήσει εἰς ἀμφοτ. τοὺς ἀριθ. ὡς· un rien, ἐλάχιστόν τι, οὐδὲν τι· des riens, λῆροι, οὐδενὸς ἄξιον. θ'. nul, (ὄρ. ἀόρ. ἐπίθ.) ι'. aucun, οὐδεὶς· ἐν δὲ τῷ πληθ. aucuns,

σημ. quelques uns, τινές· ια'. pas un, (ὅρ. ἀόρ. ἐπίθ.).
 ιβ'. autre, (ὅρ. ἀόρ. ἐπίθ.). ιγ'. l'un et l'autre, les uns
 et les autres· θηλ. l'une et l'autre, les unes et les au-
 tres. ιδ'. tel, (ὅρ. ἀόρ. ἐπίθ.). ιε'. plusieurs, (ὅρ. ἀόρ. ἐπίθ.).
 ις'. tout, τὰ πάντα· ἐν χρήσει εἰς ἀμφοτέρω τὰ γένη καὶ
 εἰς ἀμφοτέρω. τοὺς ἀριθμούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. CHAPITRE VII.

Περὶ ῥήματος. Du Verbe.

Τὸ ῥήμα σημαίνει ἐνέργειαν action, ἢ πάθος passion,
 ἢ κατάστασιν état. Παρεπόμενα δὲ τούτου εἰσὶ· Διάθεσις,
 voix· ἔγκλισις, mode· χρόνος, temps· ἀριθμός, nombre·
 πρόσωπον, personne· συζυγία, conjugaison.

Αἱ διαθέσεις εἰσὶ τρεῖς· ἐνεργητική, active· παθητική,
 passive. οὐδετέρω, neutre.

Αἱ ἐγκλίσεις εἰσὶ πέντε. Ὅριστική, indicatif· ὑποθε-
 τική, conditionnel· προστακτική, impératif· ὑποτακτική,
 subjonctif· ἀπρέμφατος, infinitif.

Οἱ χρόνοι εἰσὶν ὀκτώ. Ἐνεστώσ, présent· παρακτατικός,
 imparfait· παρωχημένος ὠρισμένος, préterit défini· παρω-
 χημένος ἀόριστος, préterit indéfini· παρωχημένος πρότερος,
 préterit antérieur· ὑπερσυντελικός, plus-que-parfait· μέλ-
 λων, futur· μέλλων παρελθόν, futur passé.

Τῶν χρόνων οἱ μὲν εἰσὶν ἀπλοῦς, simples· οἱ δὲ σύνθετοι
 (περιφραστικοί), composés. Ἐκ τῶν ἀπλῶν πέντε καλοῦν-
 ται ἀρχικοί primitifs, καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν παραγόμενοι, πα-
 ράγωγοι derivés.

Οἱ ἀριθμοὶ εἰσὶ δύο· ἐνικός καὶ πληθυντικός.

Τὰ πρόσωπα, τρία· πρῶτον, première· δεύτερον, seconde·
 τρίτον, troisième.

Αί συζυγίαι εἰσὶ τέσσαρες, διακρινόμεναι ἐκ τῆς καταλήξεως τοῦ ἐνεστώτος τῆς ἀπκρέμφατου.

Τῆς Α'. ἡ ἀπκρέμφατος λήγει εἰς *er' aimer*, ἀγαπᾶν.

Τῆς Β'. εἰς *ir' finir*, τελειοῦν.

Τῆς Γ'. εἰς *oir' recevoir*, δέχεσθαι.

Τῆς Δ'. εἰς *re' rendre*, ἀποδιδόναι.

Δικρισθῆναι τὰ ῥήματα εἰς ὁμαλά, *réguliers*· ἀνώμαλα, *irréguliers*· ἐλλιπέα, *défectifs*.

Τὰ ῥήμ. εἰσὶν ἐξ εἰδῶν· βοηθητικά, *auxiliaires*· ἐνεργητικά, *actifs*· παθητικά, *passifs*· οὐδέτερα, *neutres*· ἀντωνυμικά, *pronominaux*· μονοπρόσωπα ἢ ἀπρόσωπα, *unipersonnels* ou *impersonnels*.

Περὶ καταλήξεων τῶν χρόνων τῶν τεσσάρων συζυγιῶν.

Des terminaisons des temps des quatre conjugaisons.

Τῆς πρώτης συζυγίας εἰσὶν αἱ ἐξῆς.

Ὅριστική. Ἐνεστώς· ἐνικός· *e, es, e.* πλ. *ons, ez, ent.*

Παρκτατικός· ἐν. *ais, ais, ait.* πλ. *ions, iez, aient.*

Παρωχημένος ὄρισμένος· ἐν. *ai, as, a.* πλ. *âmes, âtes, èrent.*

Μέλλων· ἐν. *rai, ras, ra.* πλ. *rons, rez, ront.*

Ἐποθετική. Ἐνεστώς· ἐν. *rais, rais, rait.* πλ. *rions, riez, raient.*

Προσχητική· ἐν. *e.* πλ. *ons, ez.*

Ἐποκτική. Ἐνεστώς ἢ Μέλλων· ἐν. *e, es, e.* πλ. *ions, iez, ent.*

Παρκτατικός· ἐν. *asse, asses, ât.* πλ. *assions, assiez, assent.*

Ἀπκρέμφατος. Ἐνεστώς, *er.* Μετοχή. Ἐνεστώς, *ant.* Παρελθόν, *é, ée.*

Τῆς β'. γ'. καὶ δ'. αὶ ἐξῆς.

Ὅριστικῆ. Ἐνεστῶς. ἐν. s, s, t. πλ. ons, ez, ent.

Παρχατικῶς. ἐν. ais, ais, ait. πλ. ions, iez, aient.

Παρωχημέν. ὠρισμέν. ἐν. s, s, t. πλ. [^]mes, [^]tes, rent.

Μέλλων. ἐν. rai, ras, ra. πλ. rons, rez, ront.

Ἐποθετικῆ. Ἐνεστ. ἐν. rais, rais, rait. πλ. rions, riez, raient.

Προστακτικῆ. ἐν. s. πλ. ons, ez.

Ἐποστακτικῆ. Ἐνεστῶς ἢ Μέλλων. ἐν. e, es, e. πλ. ions, iez, ent.

Παρχατικῶς. ἐν. sse, sses, [^]t. πλ. ssions, ssiez, ssent.

Ἀπκρέμφατος. Ἐνεστῶς, ir, oir, re. Μετοχῆ. Ἐνεστῶς, ant.

ΣΗΜ. Ὁ παρχατικὸν τῆς μετοχ. τῶν τριῶν τούτων συζυγιῶν ἔχει δικφόρους καταλήξεις.

Περὶ Βοηθητικῶν ῥημάτων. **Des verbes auxiliaires.**

Τὰ βοηθητικὰ ῥήματα εἰσὶ δύο· avoir, ἔχειν· καὶ être, εἶναι. Ἀμότερον ἀνώμαλα. Καλοῦνται δὲ βοηθητικά, auxiliaires (λ. auxilium, βοήθειαι), ἐπειδὴ χρησιμεύουσιν εἰς τὸν σχηματισμὸν ἀπάντων τῶν ἄλλων ῥημάτων, ἐν τοῖς συνθέτοις (περιφραστικοῖς) αὐτῶν χρόνοις.

Χρῶνται δὲ τῷ μὲν βοηθητικῷ avoir ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις τῶν ἐξῆς ῥημάτων.

α'. Τῶν ἐνεργητικῶν, ἐν οἷς καὶ τὸ avoir· j'ai aimé, ἠγάπησα.

β'. Τῶν πλείστων οὐδετέρων, ἐν οἷς καὶ τὸ être· j'ai dormi, κοιμήμηναι.

Τῷ δὲ βοηθητικῷ être ἐν τοῖς συνθ. χρόν. τῶν ἐξῆς ῥημάτων. α'. Τῶν ἀντωνυμικῶν· je me suis blessé, πέπληγμηναι. β'. Τῶν δὲ πθητικῶν, ἐν ἅπκσι τοῖς χρόνοις· je suis aimé, ἀγαπῶμηναι.

Σχηματισμός τοῦ Βοηθητικοῦ ῥήματος, **Avoir**, ἔχειν.

Indicatif.

1

Présent.

J'ai, ἔχω
tu as
il ou elle a
nous avons
vous avez
ils ou elles ont.

Prétérit défini.

J'eus, ἔσχον 3
tu eus
il eut
nous eûmes
vous eûtes
ils eurent.

Prétérit antérieur. 6

J'eus eu (δὲς que, ἔμειν) ἔσχον
(ἔλαβον)
tu eus eu
il eut eu
nous eûmes eu
vous eûtes eu
ils eurent eu.

Futur. 4

J'aurai, ἔξω (θὰ ἔχω)
tu auras
il aura
nous aurons
vous aurez
ils auront.

2

Imparfait.

J'avais, εἶχον
tu avais
il avait
nous avions
vous aviez
ils avaient.

Prétérit indéfini. 5

J'ai eu, ἔσχηκα (ἔχω λάβει)
tu as eu
il a eu
nous avons eu
vous avez eu
ils ont eu.

Plus-que-parfait. 7

J'avais eu, ἐσχήμεν (εἶχον
λάβει)
tu avais eu
il avait eu
nous avions eu
nous aviez eu
ils avaient eu.

Futur passé. 8

J'aurai eu (quand, ὅταν) σχῶ
(θὰ ἔχω λάβει)
tu auras eu
il aura eu
nous aurons eu
vous aurez eu
ils auront eu.

Conditionnel.

Présent.	Passé 1.
J'aurais, εἶχον ἄν (ἤθελον ἔχει)	J'aurais eu, ἔσχον ἄν (ἤθε- λον ἔχει λάβει)
tu aurais	tu aurais eu
il aurait	il aurait eu
nous aurions	nous aurions eu
vous auriez	vous auriez eu
ils auraient.	ils auraient eu.

Passé 2.	Impératif.
J'eusse eu, ἔσχον ἄν (ἤθελον ἔχει λάβει)	Οὐκ ἔχει α'. πρόσωπον ἐνικόν,
tu eusses eu	οὐδὲ γ'. ἀμφοτέρ. τῶν ἀριθμῶν.
il eût eu	aie, ἔχε
nous eussions eu	ayons
vous eussiez eu	ayez.
ils eussent eu.	

Subjonctif.

Présent ou Futur.	Imparfait.
Que j'aie, ἴναι ἔχω	Que j'eusse, ἴναι ἔχοιμι (νὰ εἶχον)
que tu aies	que tu eusses
qu'il ait	qu'il eût
que nous ayons	que nous eussions
que vous ayez	que vous eussiez
qu'ils aient.	qu'ils eussent.

Prétérit.

Plus-que-parfait.

Que j'aie eu, ἔνα ἐσχάκω (νά ἔχω λάβει)	Que j'eusse eu, ἔνα ἐσχάκοιμι (νά εἶχον λάβει)
que tu aies eu	que tu eusses eu
qu'il ait eu	qu'il eût eu
que nous ayons eu	que nous eussions eu
que vous ayez eu	que vous eussiez eu
qu'ils aient eu.	qu'il eussent eu.

Infinitif.

Présent.

Prétérit.

avoir, εἶχειν ἢ εἶζειν

avoir eu, σχεῖν ἢ λαβεῖν

Participe.

Présent.

Passé.

ayant, ἔχων.

eu, eue. ayant eu, σχὼν ἢ λαβὼν.

Σηματισμός τοῦ Βοηθητικοῦ Ῥήματος εἶναι.

Indicatif.

Présent.

Imparfait.

Je suis, εἰμι (εἶμι)

J'étais, ἦν (ἦμην)

tu es

tu étais

il ou elle est

il était

nous sommes

nous étions

vous êtes

vous étiez

ils ou elles sont.

ils étaient.

Prétérit défini.

Prétérit indéfini.

Je fus, ἐγενόμην, ὑπῆρξεν	J'ai été, γέγονεν (ἔχω χρηματίσει)
tu fus	tu as été
il fut	il a été
nous fûmes	vous avons été
vous fûtes	vous avez été
ils furent.	ils ont été.

Prétérit antérieur.

Plus-que-parfait.

J'eus été (dès que, ἄμα) ἐγενόμην	J'avais été, ἐγγιγόνειν (εἶχον χρηματίσει)
tu eus été	tu avais été
il eut été	il avait été
nous eûmes été	nous avions été
vous eûtes été	vous aviez été
ils eurent été.	ils avaient été.

Futur.

Futur passé.

Je serai, ἔσομαι (θὰ εἶμι.)	J'aurai été (quand, ὅταν) ὄ (θὰ ἔχω ὑπάρξει)
tu seras	tu auras été
il sera	il aura été
nous serons	nous aurons été
vous serez	vous aurez été
ils seront.	ils auront été.

Conditionnel.

Présent.

Passé 1.

Je serais, εἴην ἂν (ἤθελον εἶσθαι)	J'aurais été, γενοίμην ἂν (ἤθελον ἔχει ὑπάρξει)
tu serais	tu aurais été
il serait	il aurait été
nous serions	nous aurions été
vous seriez	vous auriez été
ils seraient.	ils auraient été.

Passé 2.

Impératif.

J'eusse été, γενοίμην ἂν	Οὐκ ἔχει α'. πρόσωπον ἐνικόν,
(ἤθελον ἔχει ὑπάρξει)	οὐδὲ γ'. ἀμφοτέρων τῶν
tu eusses été	ἀριθμῶν.
il eût été	sois, ἔσο
nous eussions été	soyons
vous eussiez été	soyez.
ils eussent été	

Subjonctif.

Présent ou Futur.

Imparfait.

Que je sois, ἴνζ ᾧ (νὰ ἤμζι)	Que je fusse, ἴνζ εἶην (νὰ ἤμζην)
que tu sois	que tu fusses
qu'il soit	qu'il fût
que nous soyons	que nous fussions
que vous soyez	que vous fussiez
qu'ils soient.	qu'ils fussent.

Prétérit.

Plus-que-parfait.

Que j'aie été, ἴνζ γεγόνω	Que j'eusse été, ἴνζ γεγόνοιμι
(νὰ ἔχω ὑπάρξει)	(νὰ εἶχον ὑπάρξει)
que tu aies été	que tu eusses été
qu'il ait été	qu'il eût été
que nous ayons été	que nous eussions été
que vous ayez été	que vous eussiez été
qu'ils aient été	qu'ils eussent été.

Infinitif.

Présent.

Prétérit.

Être, εἶναι ἢ εἶσεσθαι	Avoir été, γενέσθαι.
------------------------	----------------------

Participle.

Présent.

Passé.

Étant, ὄν	Élé, ayant été, γενόμενος.
-----------	----------------------------

Περὶ Ἑνεργητικῶν ῥημάτων. **Des Verbes actifs.**

Ἐκαστον ῥῆμα ἔχει δύο συστατικὰ μέρη· τὴν ῥίζαν, le radical· καὶ τὴν κατὰληξιν, la terminaison· ὡς· aimer, ἀγαπᾶν· aim, ῥίζα· er, κατὰληξις.

Σχηματισμὸς τῶν ἐνεργητικῶν ῥημάτων τῶν τεσσάρων συζυγιῶν.

Πρώτη συζυγία. Première conjugaison.

Aimer, ἄγαπᾶν.

Indicatif présent.

Imparfait.

J'aime, ἀγαπῶ

J'aimais, ἠγάπῳν

tu aimes

tu aimais

il ou elle aime

il aimait

nous aimons

nous aimions

vous aimez

vous aimiez

ils ou elles aiment.

ils aimaient.

Prétérit défini.

Prétérit indéfini.

J'aimai, ἠγάπησα

J'ai aimé, ἠγάπηκα (ἔχω
ἀγαπήσει)

tu aimas

tu as aimé

il aima

il a aimé

nous aimâmes

nous avons aimé

vous aimâtes

vous avez aimé

ils aimèrent.

ils ont aimé.

Prétérit antérieur.

Plus-que-parfait.

J'eus aimé (dès que, <i>ξμχ</i>)	J'avais aimé, <i>ἠγαπήκειν</i>
<i>ἠγάπησζ</i>	(<i>εἶχον ἀγαπήσει</i>)
tu eus aimé	tu avais aimé
il eut aimé	il avait aimé
nous eûmes aimé	nous avions aimé
vous eûtes aimé	vous aviez aimé
ils eurent aimé.	ils avaient aimé.

Futur.

Futur passé.

J'aimerai, <i>ἀγαπήσω</i> (<i>θα ἀγαπήσω</i>)	J'aurai aimé (quand, <i>ὅταν</i>)
<i>ἀγαπήσω</i>	<i>ἀγαπήσω</i> (<i>θα ἔχω ἀγαπήσει</i>)
tu aimeras	tu auras aimé
il aimera	il aura aimé
nous aimerons	nous aurons aimé
vous aimerez	vous aurez aimé
ils aimeront.	ils auront aimé.

Conditionnel.

Présent.

Passé 1.

J'aimerais, <i>ἠγάπων ἂν</i> (<i>ἤθελον ἀγαπήσει</i>)	J'aurais aimé, <i>ἠγάπησα ἂν</i>
	(<i>ἤθελον ἔχει ἀγαπήσει</i>)
tu aimerais	tu aurais aimé
il aimerait	il aurait aimé
nous aimerions	nous aurions aimé
vous aimeriez	vous auriez aimé
ils aimeraient.	ils auraient aimé.

Passé 2.

Impératif.

J'eusse aimé, ἠγάπησα ἂν	Οὐκ ἔχει α'. πρόσ. ένιν. οὐδέ
(ἤθελον ἔχει ἀγαπήσει)	γ'. ἀμφοτέρων τῶν ἀριθμῶν.
tu eusses aimé	Aime, ἀγάπα.
il eût aimé	aimons
nous eussions aimé	aimez.
vous eussiez aimé	
ils eussent aimé.	

Subjonctif.

Présent ou Futur.

Imparfait.

Que j'aime, ἵνα ἀγαπῶ	Que j'aimasse, ἵνα ἀγαπῶμι
	(νὰ ἀγαπήσω)
que tu aimes	que tu aimasses
qu'il aime	qu'il aimât
que nous aimions	que nous aimassions
que vous aimiez	que vous aimassiez
qu'ils aiment.	qu'ils aimassent.

Prétérit.

Plus-que-parfait.

Que j'aie aimé, ἵνα ἠγαπήκω	Que j'eusse aimé, ἵνα ἠγαπή-
(νὰ ἔχω ἀγαπήσει)	κοιμι (νὰ εἶχον ἀγαπήσει)
que tu aies aimé	que tu eusses aimé
qu'il ait aimé	qu'il eût aimé
que nous ayons aimé	que nous eussions aimé
que vous ayez aimé	que vous eussiez aimé
qu'ils aient aimé.	qu'ils eussent aimé.

Infinitif.

Présent.

Prétérit.

Aimer, ἀγαπᾶν.

Avoir aimé, ἀγαπήσαι ἢ ἠγαπή-
κεναι.

Participle.

Présent.

Passé.

Aimant, ἀγαπῶν

Ayant aimé, ἀγαπήσας ἢ ἡγα-
πηκώς
aimé, e, ἡγαπημένος. η.

Ὄστω σχηματίζονται καὶ τὰ avancer, changer, appe-
ler, jeter, révéler, végéter, bourreler, acheter, lever,
opérer, protéger, créer, employer.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ῥημάτων τῆς Α'. συζυγίας.

Observations sur les verbes de la I conjugaison.

α'. Ἐάν ὁ χαρακτηρ (figurative) τοῦ ῥήματος ᾗ e, ὀδον-
τοπρόφερτον (ὄρ. Σύμφωνα), ὡς· avancer, ἵνα διατηρηθῆ ἢ
προφορὰ σ, τίθεται ὑπ' αὐτὸ ὑπόστιξις (cédille), ἐπομένου
a ἢ o, ὡς· j'avancais, nous avançons.

β'. Ἐάν δὲ ᾗ g, οὐρανισκοπρόφερτον, ὡς· changer, ἵνα
διατηρηθῆ ἢ προφορὰ j, ἐπομένου a ἢ o, παρεντίθεται e
ἄφωνον μεταξὺ τοῦ g καὶ τοῦ a ἢ o, ὡς· il changea, nous
changeons.

γ'. Ἐάν δὲ ᾗ l ἢ t γλωσσοπρόφερτον, ἡγουμένου e ἀτό-
νου, ὡς· appeler, jeter, διπλασιάζεται, ἐπομένου e ἀφώ-
νου, ὡς· j'appelle, je jette.

Ἐξαίρουσιν 1^{ον} Τὰ ἔχοντα ἐν τῇ παρακλήγῳσῃ ε̅ κλει-
στόν, ὡς· révéler, végéter· ἐπειδὴ ταῦτα ἀντὶ τοῦ διπλα-
σιάσαι τὸ l ἢ t, τρέπουσι τὸ ε̅ κλειστόν, εἰς ε̅ ἀνοικτόν,
ἐπομένου e ἀφώνου, ὡς· je révèle, je végète. 2^{ον} Τὰ ἐξῆς·
acheter, bourreler, déceler, geler, harceler, peler, κτλ.
ἄτινα τρέπουσι τὸ e ἀφώνον εἰς ε̅ ἀνοικτόν, πρὸ τοῦ e ἀφώ-
νου, ὡς· j'achète, κτλ.

δ'. Ἐάν δὲ ἡ παρακλήγῳα τοῦ ῥήματος ἔχη e ἀφώνον ἢ

ἔ κλειστόν, ὡς lever, opérer, τρέπει αὐτὸ εἰς ἔ ανοικτόν, πρὸ τοῦ ε ἀφώνου, ὡς je lève, j'opère.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἔχοντα χαρακτηῖρα g ἢ ἔ κλειστόν, ἅτινα δικτηροῦσι τὸ ἔ κλειστόν πρὸ τοῦ ε ἀφώνου, ὡς protéger, je protège, créer, je crée.

ε'. Ἐὰν δὲ ὁ χαρακτηῖρ τοῦ ῥήματος ᾗ τὸ φωνῆεν y, ὡς employer, τρέπεται εἰς i, ἐπομένου ε ἀφώνου, ὡς j'emploie.

Δευτέρα συζυγία. Seconde conjugaison.

Finir, Τελειοῦν.

Indicatif.

Présent.	Imparfait.
Je finis	Je finissais
tu finis	tu finissais
il finit	il finissait
nous finissons	nous finissions
vous finissez	vous finissiez
ils finissent.	ils finissaient.
Prétérit défini.	Prétérit indéfini.
Je finis	J'ai fini
tu finis	tu as fini
il finit	il a fini
nous finîmes	nous avons fini
vous finîtes	vous avez fini
ils finirent.	ils ont fini.
Prétérit antérieur.	Plus-que-parfait.
J'eus fini	J'avais fini
tu eus fini	tu avais fini
il eut fini	il avait fini
nous eûmes fini	nous avions fini
vous eûtes fini	vous aviez fini
ils eurent fini.	ils avaient fini.

Futur.	Futur passé.
Je finirai	J'aurai fini
tu finiras	tu auras fini
il finira	il aura fini
nous finirons	nous aurons fini
vous finirez	vous aurez fini
ils finiront.	ils auront fini.

Conditionnel.

Présent.	Passé 1.
Je finirais	J'aurais fini
tu finirais	tu aurais fini
il finirait	il aurait fini
nous finirions	nous aurions fini
vous finiriez	vous auriez fini
ils finiraient.	ils auraient fini.

Passé 2.	Impératif.
J'eusse fini	Finis
tu eusses fini	finissons
il eût fini	finissez.
nous eussions fini	
vous eussiez fini	
ils eussent fini.	

Subjonctif.

Présent ou Futur.	Imparfait.
Que je finisse	Que je finisse
que tu finisses	que tu finisses
qu'il finisse	qu'il finît
que nous finissions	que nous finissions
que vous finissiez	que vous finissiez
qu'ils finissent.	qu'ils finissent.

Prétérit.	Plus-que-parfait.
Que j'aie fini	Que j'eusse fini
que tu aies fini	que tu eusses fini
qu'il ait fini	qu'il eût fini
que nous ayons fini	que nous eussions fini
que vous ayez fini	que vous eussiez fini
qu'ils aient fini.	qu'ils eussent fini.

Infinitif.

Présent.	Prétérit.
Finir	Avoir fini.

Participe.

Présent.	Passé.
Finissant	Fini, e, ayant fini.

Οὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ avertir, bénir, fleurir, guérir, haïr.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ῥημάτων τῆς Β'. συζυγίας.

Observations sur les verbes de la II conjugaison.

α'. Τὰ λήγοντα ἐν τῷ πρώτῳ ἐνικῷ προσώπῳ τοῦ ἐνεστ. τῆς Ὀριστ. εἰς is, σχηματίζονται ὁμαλῶς, ὡς τὸ finir, πλὴν τῶν, fuir καὶ s'enfuir· τὰ δὲ λήγοντα ἄλλως πως, σχηματίζονται ἀνωμαλῶς.

β'. Τὸ bénir, εὐλογεῖν, ποιεῖ ἐν τῷ παρελθόντι τῆς μετοχῆς bénit, bénite, ὅταν ὁ λόγος ᾖ περὶ πραγμάτων, ὡς· pain bénit, ἀντίδωρον· eau bénite, ἅγιοςμὸς· καὶ béni, bénie, ὅταν ὁ λόγος ᾖ περὶ προσώπων, ὡς· peuple béni de Dieu, λαὸς ὑβλογημένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

γ'. Τὸ fleurir, ἀνθεῖν, χρώμενον ἐν τῇ κυρίᾳ σημασίᾳ, ἐστὶν ὁμαλόν· ἐν δὲ τῇ μεταφορικῇ, ἀνωμαλὸν εἰς τὸν πα-

ρατατικὸν τῆς Ὀριστ. καὶ εἰς τὸν ἔνεστ. τῆς μετ. ὡς· le commerce florissait, τὸ ἐμπόριον ἤκμαζεν· l'art est florissant, ἡ τέχνη ἐστὶν ἀκμάζουσα.

δ'. Τὸ haïr, μισεῖν, λαμβάνει τὴν διάστιξιν ἐπὶ τοῦ ἰ καθ' ὄλον τὸν σχηματισμόν, πλὴν τῶν τριῶν ἐνικῶν προσώπων τοῦ ἐνεστώτος τῆς Ὀριστ. ὡς· je hais, tu hais, il hait, καὶ τοῦ δευτέρου ἐνικοῦ προσώπου τῆς προστ. ὡς· hais. Ἐνεκα δὲ τῆς διαστίξεως οὐ τίθεται περισπωμένη ἐπὶ τοῦ α'. καὶ β'. πληθ. προσώπου τοῦ παρρωχημένου ὠρισμένου τῆς Ὀριστ. ὡς· nous haïmes, vous haïtes, καὶ ἐπὶ τοῦ γ'. ἐν. τοῦ παρρωτ. τῆς Ὑποστ. ὡς· qu'il haït.

Τρίτη συζυγία. Troisième conjugaison.

Recevoir, Δέχεσθαι.

Indicatif.

Présent.

Imparfait.

Je reçois	Je recevais
tu reçois	tu recevais
il reçoit	il recevait
nous recevons	nous recevions
vous recevez	vous receviez
ils reçoivent.	ils recevaient.

Prétérit défini.

Prétérit indéfini.

Je reçus	J'ai reçu
tu reçus	tu as reçu
il reçut	il a reçu
nous reçûmes	nous avons reçu
vous reçûtes	vous avez reçu
ils reçurent.	ils ont reçu.

Prétérit antérieur.

Plus-que-parfait.

J'eus reçu	J'avais reçu
tu eus reçu	tu avais reçu
il eut reçu	il avait reçu
nous eûmes reçu	nous avions reçu
vous eûtes reçu	vous aviez reçu
ils eurent reçu.	ils avaient reçu.

Futur.

Futur passé.

Je recevrai	J'aurai reçu
tu recevras	tu auras reçu
il recevra	il aura reçu
nous recevrons	nous aurons reçu
vous recevrez	vous aurez reçu
ils recevront.	ils auront reçu.

Conditionnel.

Présent.

Passé 1.

Je recevrais	J'aurais reçu
tu recevrais	tu aurais reçu
il recevrait	il aurait reçu
nous recevriions	nous aurions reçu
vous recevriez	vous auriez reçu
ils recevraient.	ils auraient reçu.

Passé 2.

Impératif.

J'eusse reçu	Reçois
tu eusses reçu	recevons
il eût reçu	recevez.
nous eussions reçu	
vous eussiez reçu	
ils eussent reçu.	

Subjonctif.

Présent ou Futur.	Imparfait.
Que je reçoive	Que je reçusse
que tu reçoives	que tu reçusses
qu'il reçoive	qu'il reçût
que nous recevions	que nous reçussions
que vous receviez	que vous reçussiez
qu'ils reçoivent.	qu'ils reçussent.

Prétérit.	Plus-que-parfait.
Que j'aie reçu	Que j'eusse reçu
que tu aies reçu	que tu eusses reçu
qu'il ait reçu	qu'il eût reçu
que nous ayons reçu	que nous eussions reçu
que vous ayez reçu	que vous eussiez reçu
qu'ils aient reçu.	qu'ils eussent reçu.

Infinitif.

Présent.	Prétérit.
Recevoir	Avoir reçu.

Participle.

Présent.	Passé.
Recevant	Reçu, e. ayant reçu.

ὄρω σχηματίζονται καὶ τὰ apercevoir, concevoir, devoir, percevoir, redevoir.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ῥημάτων τὰς Γ'. συζυγίας.

Observations sur les verbes de la III conjugaison.

α'. Τὰ λήγοντα ἐν τῇ ἀπαρεμφάτῳ εἰς εἶναι, μετ' ἀτόνου ε, σχηματίζονται ὡς τὸ recevoir, πλὴν τοῦ prévoir μετ' ὄξυτόνου ἑ· τὰ δὲ εἰς οἶν, ἀνωμάλως.

β'. Τὸ devoir, ὀφείλῃν, καὶ τὸ σύνθετον redevoir, περισπῶνται εἰς τὸν παρελθόντα τῆς μετ. ὅταν ᾧσι γένους ἄρσ. καὶ ἀριθμοῦ ἐν. ὡς· dù, redù.

Τετάρτη συζυγία. Quatrième conjugaison.

Rendre, Ἀποδιδόναι.

Indicatif.

Présent.	Imparfait.
Je rends	Je rendais
tu rends	tu rendais
il rend	il rendait
nous rendons	nous rendions
vous rendez	vous rendiez
ils rendent.	ils rendaient.

Prétérit défini.	Prétérit indéfini.
Je rendis	J'ai rendu
tu rendis	tu as rendu
il rendit	il a rendu
nous rendîmes	nous avons rendu
vous rendîtes	vous avez rendu
ils rendirent.	ils ont rendu.

Prétérit antérieur.	Plus-que-parfait.
J'eus rendu	J'avais rendu
tu eus rendu	tu avais rendu
il eut rendu	il avait rendu
nous eûmes rendu	nous avions rendu
vous eûtes rendu	vous aviez rendu
ils eurent rendu.	ils avaient rendu.

Futur.

Je rendrai
tu rendras
il rendra
nous rendrons
vous rendrez
ils rendront.

Futur passé.

J'aurai rendu
tu auras rendu
il aura rendu
nous aurons rendu
vous aurez rendu
ils auront rendu.

Conditionnel.

Présent.

Je rendrais
tu rendrais
il rendrait
nous rendrions
vous rendriez
ils rendraient.

Passé 1.

J'aurais rendu
tu aurais rendu
il aurait rendu
nous aurions rendu
vous auriez rendu
ils auraient rendu.

Passé 2.

J'eusse rendu
tu eusses rendu
il eût rendu
nous eussions rendu
vous eussiez rendu
ils eussent rendu.

Impératif.

Rends
rendons
rendez.

Subjonctif.

Présent ou Futur.

Que je rende
que tu rendes
qu'il rende
que nous rendions
que vous rendiez
qu'ils rendent.

Imparfait.

Que je rendisse
que tu rendisses
qu'il rendît
que nous rendissions
que vous rendissiez
qu'ils rendissent.

Prétérit.	Plus-que-parfait.
Que j'aie rendu	Que j'eusse rendu
que tu aies rendu	que tu eusses rendu
qu'il ait rendu	qu'il eût rendu
que nous ayons rendu	que nous eussions rendu
que vous ayez rendu	que vous eussiez rendu
qu'ils aient rendu.	qu'ils eussent rendu.

Infinitif.

Présent.	Prétérit.
Rendre	Avoir rendu.

Participe.

Présent.	Passé.
Rendant	Rendu, e, ayant rendu.

Οὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ attendre, entendre, suspendre, vendre.

Παρατήρησις ἐπὶ τῶν ῥημάτων τῆς Δ'. συζυγίας.

Observation sur les verbes de la IV conjugaison.

Τὰ λήγοντα ἐν τῇ ἀπαρεμφάτῳ εἰς endre, σχηματίζονται ὡς τὸ rendre, πλὴν τοῦ prendre καὶ τῶν συνθέτων ἐκ τούτου· τὰ δὲ λήγοντα ἄλλως πως σχηματίζονται ἀνωμάλως.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων. **De la formation des temps.**

Οἱ Γάλλοι διακροῦσι τοὺς χρόνους εἰς ἀπλοῦς καὶ συνθέτους (περιφραστικούς)· καὶ ἀπλοῦς μὲν καλοῦσι τοὺς σχημαζομένους ἀνευ τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος avoir ἢ être, ὡς· j'aime· συνθέτους δὲ τοὺς σχηματιζομένους ἐκ τοῦ βοηθητικοῦ avoir ἢ être, καὶ τοῦ παρελθόντος τῆς μετοχ. τοῦ σχηματιζομένου ῥήμ. ὡς· j'ai aimé· je suis tombé.

Ἐκ τῶν ἀπλῶν χρόνων πέντε καλοῦσιν ἀρχικούς, ἐπειδὴ χρησιμεύουσιν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν ἄλλων χρόνων. Εἰσὶ δὲ, ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ παρωχημένος ὠρισμένός τῆς Ὀριστικῆς·

ὁ ἐνεστῶς τῆς ἀπαρεμφάτου· καὶ ὁ ἐνεστῶς καὶ ὁ παρελθὼν τῆς μετοχῆς.

Α'. Ἐκ τοῦ α'. ἐνικῷ προσώπου τοῦ ἐνεστῶτος τῆς Ὀριστ. σχηματίζουσι τὸ β'. ἐνικ. πρόσωπον τῆς προστακτικῆς, ἀφαιροῦντες ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἀντωνυμίαν je, ὡς· j'aime, aime· τὰ δὲ λοιπὰ πρόσωπα τῆς προστ. σχηματίζονται ἐκ τῆς μετοχῆς, τροπῇ τῆς κατὰ κλήξεως ant εις ons, ez, ὡς· aimant, aimons, aimez.

Β'. Ἐκ τοῦ παρῳχημένου ὠρισμένου σχηματίζουσι τὸν παρκατακτικὸν τῆς Ὑποτακτικῆς τῆς μὲν α'. συζυγίης, τροπῇ τῆς κατὰ κλήξεως ai εις asse, ὡς· j'aïmai, que j'aïmasse, τῶν δὲ λοιπῶν συζυγιῶν, προσθέσει τῆς se, ὡς· je finis, que je finisse· je recus, que je recusse· je rendis, que je rendisse.

Γ'. Ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ἀπαρεμφάτου σχηματίζουσι τὸν μέλλοντα τῆς Ὀριστικῆς καὶ τὸν ἐνεστῶτα τῆς Ὑποθετικῆς τῆς μὲν α'. καὶ β'. συζυγίης, προσλήψει τῆς ai, ais, ὡς· aimer, j'aimerai, je finirais· τῆς δὲ γ'. τροπῇ τῆς oir εις rai, rais, ὡς· recevoir, je recevrai, je recevrais· καὶ τῆς δ'. τροπῇ τοῦ e ἀφώνου εις ai, ais, ὡς· rendre, je rendrai, je rendrais.

Δ'. Ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς μετοχῆς σχηματίζουσι·

α'. Τὰ τρία πληθυντικὰ πρόσωπα τοῦ ἐνεστῶτος τῆς Ὀριστικῆς, τροπῇ τῆς ant εις ons, ez, ent, ὡς· aimant, nous aimons, vous aimez, ils aiment. Ἐξαίρεται τὸ γ'. πληθυντικὸν πρόσωπον τῆς γ'. συζυγίης, ὅπερ σχηματίζουσι, τροπῇ τῆς evant εις oivent, ὡς· recevant, ils recoivent.

β'. Τὸν παρκατακτικὸν τῆς Ὀριστικῆς, τροπῇ τῆς ant εις ais, ὡς· aimant, j'aïmais.

γ'. Τὸν ἐνεστῶτα τῆς Ὑποτακτικῆς, τροπῇ τῆς ant εις e, ἀφώνον, ὡς· aimant, que j'aïme· κτλ. Ἐξαίρουνται τὰ τρία ἐνικὰ πρόσωπα καὶ τὸν γ'. πληθυντικὸν τῆς γ'. συζυγίης, ἅπερ σχηματίζουσι, τροπῇ τῆς evant εις oive, ὡς·

recevant, que je reçoive, que tu reçoives, qu'il reçoive, qu'ils reçoivent.

Ε'. Ἐκ τοῦ παρελθόντος τῆς Μετοχῆς σχηματίζουσιν ἄπκν-
τας τοὺς συνθέτους χρόνους, προτάσσοντες τὴν τῆς με-
τοχῆς τοὺς διαφόρους χρόνους τοῦ avoir ἢ être.

Περὶ Παθητικῶν ῥημάτων. Des verbes passifs.

Οἱ Γάλλοι μίαν συζυγίαν ἔχουσι δι' ἄπκντα τὰ παθητικὰ ῥήματα. Σχηματίζουσι δὲ ταῦτα περιφραστικῶς διὰ τοῦ βοηθητικοῦ être εἰς ἄπκντας τοὺς χρόνους, καὶ τοῦ παρελ-
θόντος τῆς μετοχῆς τοῦ ἐνεργητικοῦ ῥήμ. τοῦ σχηματισθη-
σομένου παθητικῶς.

Σχηματισμὸς τοῦ Παθητικοῦ ῥήματος être aimé, ἀγαπᾶσθαι.

Indicatif.

Présent.	Imparfait.
Je suis aimé, é	J'étais aimé
tu es aimé, é	tu étais, aimé
il ou elle est aimé, é	il était aimé
nous sommes aimés, es	nous étions aimés
vous êtes aimés, es	vous étiez aimés
ils ou elles sont aimés, es.	ils étaient aimés.

Prétérit défini.	Prétérit indéfini.
Je fus aimé	J'ai été aimé
tu fus aimé	tu as été aimé
il fut aimé	il a été aimé
nous fûmes aimés	nous avons été aimés
vous fûtes aimés	vous avez été aimés
ils furent aimés.	ils ont été aimés.

Prétérit antérieur.

J'eus été aimé
tu eus été aimé
il eut été aimé
nous eûmes été aimés
vous eûtes été aimés
ils eurent été aimés.

Plus-que-parfait.

J'avais été aimé
tu avais été aimé
il avait été aimé
nous avions été aimés
vous aviez été aimés.
ils avaient été aimés.

Futur.

Je serai aimé
tu seras aimé
il sera aimé
nous serons aimés
vous serez aimés
ils seront aimés.

Futur passé.

J'aurai été aimé
tu auras été aimé
il aura été aimé
nous aurons été aimés
vous aurez été aimés
ils auront été aimés.

Conditionnel.

Présent.

Je serais aimé
tu serais aimé
il serait aimé
nous serions aimés
vous seriez aimés
ils seraient aimés.

Passé 1.

J'aurais été aimé
tu aurais été aimé
il aurait été aimé
nous aurions été aimés
vous auriez été aimés
ils auraient été aimés.

Passé 2.

J'eusse été aimé
tu eusses été aimé
il eût été aimé
nous eussions été aimés
vous eussiez été aimés
ils eussent été aimés.

Impératif.

Sois aimé
soyons aimés
soyez aimés.

Subjonctif.

Présent ou Futur.

Imparfait

Que je sois aimé
que tu sois aimé,
qu'il soit aimé
que nous soyons aimés
que vous soyez aimés
qu'ils soient aimés.

Que je fusse aimé
que tu fusses aimé
qu'il fût aimé
que vous fussions aimés
que vous fussiez aimés
qu'ils fussent aimés.

Prétérit.

Plus-que-parfait.

Que j'aie été aimé
que tu aies été aimé
qu'il ait été aimé
que nous ayons été aimés
que vous ayez été aimés
qu'ils aient été aimés.

Que j'eusse été aimé
que tu eusses été aimé
qu'il eût été aimé
que nous eussions été aimés
que vous eussiez été aimés
qu'ils eussent été aimés.

Infinitif.

Présent.

Prétérit.

Être aimé.

Avoir été aimé.

Participe.

Présent.

Passé.

Étant aimé.

Ayant été aimé.

περὶ οὐδετέρων ῥημάτων. **Des verbes neutres.**

Τὰ μὲν χρώμενα ἐν τοῖς συνθέτοις (περιφραστικοῖς) χρόνοις τῷ ἄνοιρ, σχηματίζονται ὡς τὰ ἐνεργητικὰ· τὰ δὲ τῷ εἶναι, ὡς ἐφεξῆς.

Σχηματισμός τοῦ ὀδδετέρου ῥήματος **tomber**, πίπτειν.

Indicatif.

Présent.	Imparfait.
Je tombe	Je tombais
tu tombes	tu tombais
il tombe	il tombait
nous tombons	nous tombions
vous tombez	vous tombiez
ils tombent.	ils tombaient.

Prétérit défini.	Prétérit indéfini.
Je tombai	Je suis tombé
tu tombas	tu es tombé
il tomba	il est tombé
nous tombâmes	nous sommes tombés
vous tombâtes	vous êtes tombés
ils tombèrent.	ils sont tombés.

Prétérit antérieur.	Plus-que-parfait.
Je fus tombé	J'étais tombé
tu fus tombé	tu étais tombé
il fut tombé	il était tombé
nous fûmes tombés	nous étions tombés
vous fûtes tombés	vous étiez tombés
ils furent tombés.	ils étaient tombés.

Futur.	Futur Passé.
Je tomberai	Je serai tombé
tu tomberas	tu seras tombé
il tombera	il sera tombé
nous tomberons	nous serons tombés
vous tomberez	vous serez tombés
ils tomberont.	ils seront tombés.

Conditionnel.

Présent.	Passé 1.
Je tomberais	Je serais tombé
tu tomberais	tu serais tombé
il tomberait	il serait tombé
nous tomberions	nous serions tombés
vous tomberiez	vous seriez tombés
ils tomberaient.	ils seraient tombés.

Passé 2.	Impératif.
Je fusse tombé	Tombe
tu fusses tombé	tombons
il fût tombé	tombez.
nous fussions tombés	
vous fussiez tombés	
ils fussent tombés.	

Subjonctif.

Présent ou Futur.	Imparfait.
Que je tombe	Que je tombasse
que tu tombes	que tu tombasses
qu'il tombe	qu'il tombât
que nous tombions	que nous tombassions
que vous tombiez	que vous tombassiez
qu'ils tombent.	qu'ils tombassent.

Prétérit.	Plus-que-parfait.
Que je sois tombé	Que je fusse tombé
que tu sois tombé	que tu fusses tombé
qu'il soit tombé	qu'il fût tombé
que nous soyons tombés	que nous fussions tombés
que vous soyez tombés	que vous fussiez tombés
qu'ils soient tombés.	qu'ils fussent tombés.

Infinitif.

	Présent.	Prétérit.
Tomber.		Être tombé.

Participe.

	Présent.	Passé.
Tombant.		Étant tombé.

Περὶ Ἀντωνυμικῶν ῥημάτων. Des verbes pronominaux.

Τὰ ἀντωνυμικὰ ῥήματα ἀντιστοιχοῦντα τοῖς πρὸ Ἑλληνισμείοις (ἀντανκλωμένοις, réflexis, καὶ ἀλληλοπαθέσι, réciproques), σχηματίζονται μετὰ δύο ἀντωνυμιῶν τοῦ αὐτοῦ προσώπου, ὡς· je me lave, νίπτομαι = je lave moi, νίπτω ἐμαυτόν.

Δικαιροῦσι δὲ ταῦτα εἰς φύσει, οὐσιωδῶς ἀντωνυμικὰ (essentiellement pronominaux), αἰποτε σχηματίζομενα μετὰ δύο ἀντωνυμιῶν, ὡς· je me repens, μεταμέλομαι· καὶ εἰς τυχαίως, κατὰ συμβεβηκὸς ἀντωνυμικὰ (accidentellement pronominaux), σχηματίζομενα μετὰ μιᾶς ἢ δύο ἀντωνυμιῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν, ὡς· je loue, ἐπαινῶ· καὶ je me loue, ἐπαινοῦμαι.

Κατάλογος τῶν οὐσιωδῶς ἀντωνυμικῶν ῥημάτων.

Liste des verbes essentiellement pronominaux.

s'abstenir	s'amouracher	se démener
s'accouder	s'arroger	se désister
s'accroupir	s'attrouper	se dévergonder
s'acharner	se blottir	s'ébahir
s'acheminer	se cabrer	s'ébattre
s'adonner	se carrer	s'ébouler
s'agenouiller	se comporter	s'écrouler
s'agripper	se défier	s'embusquer
s'acheurer	se dédire	s'emparer

s'empresser	se formaliser	se ratatiner
s'en aller	se gargariser	se raviser
s'encanailler	se gendarmer	se rebeller
s'enquérir	s'immiscer	se rebéquer
s'enquêter	s'ingénieur	se récrier
s'ensuivre	s'ingérer	se rédimer
s'en retourner	se mécompter	se refrogner
s'escrimer	se méfier	se renfrogner
s'estomaquer	se méprendre	se réfugier
s'évader	se moquer	se remparer
s'évanouir	s'opiniâtrer	se rengorger
s'évaporer	se parjurer	se repentir
s'évertuer	se prosterner	se ressouvenir
s'extasier	se racquitter	se souvenir.

Σχηματισμός τοῦ ἀντωνυμικοῦ ῥήματος **se laver**, νίπτεσθαι.

Conjugaison du verbe pronominal se laver.

Indicatif.

Présent.	Imparfait.
Je me lave	Je me lavais
tu te laves	tu te lavais
il se lave	il se lavait
nous nous lavons	nous nous lavions
vous vous lavez	vous vous laviez
ils se lavent.	ils se lavaient.

Prétérit défini.	Prétérit indéfini.
Je me lavai	Je me suis lavé
tu te lavas	tu t'es lavé
il se lava	il s'est lavé
nous nous lavâmes	nous nous sommes lavés
vous vous lavâtes	vous vous êtes lavés
ils se lavèrent.	ils se sont lavés.

Pétérit antérieur.

Plus-que-parfait.

Je me fus lavé	Je m'étais lavé
tu te fus lavé	tu t'étais lavé
il se fut lavé	il s'était lavé
nous nous fûmes lavés	nous nous étions lavés
vous vous fûtes lavés	vous vous étiez lavés
ils se furent lavés.	ils s'étaient lavés.

Futur.

Futur passé.

Je me laverai	Je me serai lavé
tu te laveras	tu te seras lavé
il se lavera	il se sera lavé
nous nous laverons	nous nous serons lavés
vous vous laverez	vous vous serez lavés
ils se laveront.	ils se seront lavés.

Conditionnel.

Présent.

Passé 1.

Je me laverais	Je me serais lavé
tu te laverais	tu te serais lavé
il se laverait	il se serait lavé
nous nous laverions	nous nous serions lavés
vous vous laveriez	vous vous seriez lavés
ils se laveraient.	ils se seraient lavés.

Passé 2.

Impératif.

Je me fusse lavé	Lave-toi
tu te fusses lavé	lavons-nous
il se fût lavé	lavez-vous.
nous nous fussions lavés	
vous vous fussiez lavés	
ils se fussent lavés.	

Subjonctif.

Présent ou Futur.	Imparfait.
Que je me lave	Que je me lavasse
que tu te laves	que tu te lavasse
qu'il se lave	qu'il se lavât
que nous nous lavions	que nous nous lavassions
que vous vous laviez	que vous vous lavassiez
qu'ils se lavent.	qu'ils se lavassent.
Prétérit.	Plus-que-parfait.
Que je me sois lavé	Que je me fusse lavé
que tu te sois lavé	que tu te fusses lavé
qu'il se soit lavé	qu'il se fût lavé
que nous nous soyons lavés	que nous nous fussions lavés
que vous vous soyez lavés	que vous vous fussiez lavés
qu'ils se soient lavés.	qu'ils se fussent lavés.

Infinitif.

Présent.	Prétérit.
Se laver.	S'être lavé.

Participe.

Présent.	Passé.
Se lavant.	S'étant lavé.

Περὶ Ἀπροσώπων ῥημάτων. **Des verbes impersonels.**

Τὰ ἀπρόσωπα ἢ μονοπρόσωπα ῥήματα οὐκ ἔχουσιν ἰδίαν συζυγίαν, ἀλλὰ σχηματίζονται κατὰ τὸν τύπον τῆς συζυγίης εἰς ἣν ἀνήκουσι, καὶ εἶπιν ἐν χρήσει εἰς τὸ τρίτον ἐν. πρόσωπον. Διακροῦσι δὲ καὶ ταῦτα εἰς φύσει ἀπρόσωπα, αἰείποτε ἐν χρήσει εἰς τὸ ἐν. τρίτον πρόσωπον, ὡς· il neige· καὶ εἰς οὐ φύσει (τυχαίως) ἀπρόσωπα, ἐν χρήσει, ὅτε μὲν εἰς ἅπαντα τὰ πρόσωπα, ὡς· j'arrive, ἀφικνοῦμαι· ὅτε δὲ εἰς τὸ ἐν. τρίτον, ὡς· il arrive, συμβαίνει.

Σχηματισμός τοῦ ἀπροσώπου ῥήματος **neiger**, χιονίζειν.

Indicatif.

Présent.	Imparfait.
Il neige.	Il neigeait.
Prétérit défini.	Prétérit indéfini.
Il neigea.	Il a neigé.
Prétérit antérieur.	Plus-que-parfait.
Il eut neigé.	Il avait neigé.
Futur.	Futur passé.
Il neigera.	Il aura neigé.

Conditionnel.

Présent.	Passé 1.
Il neigerait.	Il aurait neigé.
Passé 2.	Impératif.
Il eût neigé.	Ὄχι ἔχει.

Subjonctif.

Présent ou Futur.	Imparfait.
Qu'il neige.	Qu'il neigeât.
Prétérit.	Plus-que-parfait.
Qu'il ait neigé.	Qu'il eût neigé.

Infinitif.

Présent.	Prétérit.
Neiger.	Avoir neigé.

Participe.

Présent.	Passé.
Neigeant.	Neigé, ayant neigé.

Περὶ σχηματισμοῦ ρημάτων ἐρωτηματικῶς.

De la conjugaison des verbes interrogativement.

Τὰ ῥήματα σχηματίζονται ἐρωτηματικῶς μόνον ἐν τῇ ὀριστικῇ καὶ ὑποθετικῇ ἐγκλίσει κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

α'. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία, ἣτις ἐστὶν ὑποκείμενον τοῦ ῥήματος, τίθεται μετὰ τὸ ῥήμα ἐν τοῖς ἀπλοῖς χρόνοις, ἐν δὲ τοῖς συνθέτοις μετὰ τὸ βοηθητικόν, συναπτομένη αὐτῷ διὰ τῆς ὑφέν, ὡς: *aimes-tu? as-tu-aimé?*

β'. Τὸ πρῶτον πρόσωπον τοῦ ῥήματος, ἐὰν λήγῃ εἰς ε ἄφωνον, τρέπεται εἰς ἑ κλειστόν, ὡς: *aimé-je?*

γ'. Τὸ πρῶτον πρόσωπον τοῦ ῥήματος, ἐὰν ᾖ μονοσύλλαβον, σχηματίζεται συνήθως οὕτως: *esi-ce que je rends? eûphonics χάριν? ἐκτὸς τῶν ai-je? suis-je? dois-je? κτλ.*

δ'. Ἐὰν τὸ γ'. ἐν. πρόσωπον τοῦ ῥήματος λήγῃ εἰς φωνῆεν, τίθεται μετὰ τὸ ῥήμα καὶ τῆς ἀντωνυμίας τὸ γράμμα *l*, συναπτόμενον τούτοις διὰ δύο γραμμῶν, πρὸς ἀποφυγὴν χασμωδίας, ὡς: *aime-t-il?*

Σχηματισμὸς τοῦ ἐνεργητικοῦ ῥήματος *aimer*, ἐρωτηματικῶς.

Indicatif.

Présent.	Imparfait.
<i>Aimé-je?</i>	<i>Aimais-je?</i>
<i>aimes-tu?</i>	<i>aimais-tu?</i>
<i>aime-t-il?</i>	<i>aimait-il?</i>
<i>aimons-nous?</i>	<i>aimions-nous?</i>
<i> aimez-vous?</i>	<i>aimiez-vous?</i>
<i>aiment-ils?</i>	<i>aimaient-ils?</i>

Prétérit défini.	Prétérit indéfini.
Aimai-je?	ai-je aimé?
aimas-tu?	as-tu aimé?
aima-t-il?	a-t-il aimé?
aimâmes-nous?	avons-nous aimé?
aimâtes-vous?	avez-vous aimé?
aimèrent-ils?	ont-ils aimé?

Prétérit antérieur.	Plus-que-parfait.
Eus-je aimé?	Avais-je aimé?
eus-tu aimé?	avais-tu aimé?
eut-il aimé?	avait-il aimé?
eûmes-nous aimé?	avions-nous aimé?
eûtes-vous aimé?	aviez-vous aimé?
eurent-ils aimé?	avaient-ils aimé?

Futur.	Futur passé.
Aimerai-je?	Aurai-je aimé?
aimeras-tu?	auras-tu aimé?
aimera-t-il?	aura-t-il aimé?
aimerons-nous?	aurons-nous aimé?
aimerez-vous?	aurez-vous aimé?
aimeront-ils?	auront-ils aimé?

Conditionnel.

Présent.	Passé 1.
Aimerais-je?	aurais-je aimé?
aimerais tu?	aurais-tu aimé?
aimerait-il?	aurait-il aimé?
aimerions-nous?	aurions-nous aimé?
aimeriez-vous?	auriez-vous aimé?
aimeraient-ils?	auraient-ils aimé?

Passé 2.

Eussé-je aimé?
 eusses-tu aimé?
 eût-il aimé?
 eussions-nous aimé?
 eussiez-vous aimé?
 eussent-ils aimé?

Περὶ σχηματισμοῦ ῥημάτων ἀρνητικῶς.

De la conjugaison des verbes négativement.

Τὰ ῥήματα σχηματίζονται ἀρνητικῶς, τιθεμένου τοῦ μὲν ne ἀείποτε πρὸ τοῦ ῥήματος καὶ τῆς ἀντωνυμίας, ἐὰν αὕτη ᾖ ἀντικείμενον, τοῦ δὲ pas ἢ point, ἐν μὲν τοῖς ἀπλοῖς χρόνοις μετὰ τὸ ῥήμα, ἐν δὲ τοῖς συνθέτοις μετὰ τὸ βοηθητικόν, ὡς· je n'aime pas, je ne l'aime point, je n'ai pas aimé· ἐν δὲ τῇ ἀπαρεμφάτῳ, τὸ pas ἢ point τίθεται ἢ πρὸ ταύτης, μετὰ τὸ ne, ὡς· ne pas aimer, ἢ μετὰ τὴν ἀπαρεμφάτον, ὡς· n'aimer point.

Σχηματισμὸς τοῦ ἐνεργητικοῦ ῥήματος **aimer**, ἀρνητικῶς.

Indicatif.

Présent.

Imparfait.

Je n'aime pas, etc (κατλ.). Je n'aimais pas, etc.

Prétérit défini.

Prétérit indéfini.

Je n'aimai pas, etc. Je n'ai pas aimé, etc.

Prétérit antérieur.

Plus-que-parfait.

Je n'eus pas aimé, etc. Je n'avais pas aimé, etc.

Futur.

Futur passé.

Je n'aimerai pas, etc. Je n'aurai pas aimé, etc.

Conditionnel.

Présent.

Passé 1.

Je n'aimerais pas, etc. Je n'aurais pas aimé, etc.

Passé 2.

Impératif.

Je n'eusse pas aimé, etc. N'aime pas, etc.

Subjonctif.

Présent ou Futur.

Imparfait.

Que je n'aime pas, etc. Que je n'aimasse pas, etc.

Prétérit.

Plus-que-parfait.

Que je n'aie pas aimé, etc. Que je n'eusse pas aimé, etc.

Infinitif.

Présent.

Prétérit.

Ne pas aimer ou n'aimer pas. Ne pas avoir aimé.

Participe.

Présent.

Passé.

N'aimant pas. N'ayant pas aimé.

Σχηματισμός τοῦ ἐνεργητ. ῥήμ. **aimer**, ἀρνητικοερωτηματικῶς.
**Conjugaison du verbe actif aimer négativement
et interrogativement.**

Indicatif.

Présent.

Imparfait.

N'aimé-je pas? etc. N'aimais-je pas? etc.

Prétérit défini.

Prétérit indéfini.

N'aimai-je pas? etc. N'ai-je pas aimé? etc.

Prétérit antérieur.

Plus-que-parfait.

N'eus-je pas aimé? etc. N'avais-je pas aimé? etc.

Futur.

Futur passé.

N'aimerai-je pas? etc. N'aurai-je pas aimé? etc.

Conditionnel.

Présent.

Passé 1.

N'aimerais-je pas? etc. N'aurais-je pas aimé? etc.

Passé 2.

N'eussé-je pas aimé? etc.

Περὶ ἀνωμάλων ῥημάτων καὶ περὶ ἑλλειπῶν.

Des verbes irréguliers et des verbes défectifs.

Ἄνωμαλα ῥήματα κλοῦσιν ἐκεῖνα, ὧν αἱ καταλήξεις (ἐνίοτε δὲ καὶ αἱ ῥίζεις) τῶν ἀπλῶν χρόνων (πρωτοτύπων καὶ παραγῶγων) οὐκ ἀντιστοιχοῦσι ταῖς τοῦ ῥήμ. ὅπερ χρησιμεύει αὐτοῖς ὡς τύπος, οἷον· courir, courant, je courrai· vouloir, je veux. — Ὅταν ἐλλείπη ἀρχικός τις χρόνος, ἐλλείπουσι συνήθως καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ παραγῶγοι, ὡς· absoudre, οὐκ ἔχει παραχημένον ὀρισμένον τῆς Ὀριστ. οὐδὲ παρακτικὸν τῆς Ὑποτακτικῆς παραγόμενον ἐξ ἐκείνου. — Ῥήματα ἐλλειπῆ κλοῦσιν ἐκεῖνα, ὧν χρόνοι τινὲς ἐλλείπουσιν, ὡς· gésir ἢ πρόσωπα, ὡς· il importe.

Κατάλογος ἀνωμάλων ῥημάτων καὶ ἑλλειπῶν.

Πρώτη σελυγία. Χρόνοι ἀρχικοί.

Aller, βχδίζειν· allant· allé, e· je vais· j'allais. Ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις, τὸ être. — Je vais, tu vas, il va, nous allons, vous allez, ils vont. Μέλ. j'irai. Ὑποθ. j'irais. Προστ. va, allons, allez. Ὑποτ. que j'aïlle, que tu aïlles, qu'il aïlle, que nous allions, que vous alliez, qu'ils aïllent. Οἱ λοιποὶ χρόνοι ἐκ τῶν ἀρχικῶν.

S'en aller, ἀπέρχεσθαι. Je m'en vais, tu t'en vas, il s'en va, nous nous en allons, vous vous en allez, ils s'en vont. Μέλ. je m'en irai. Ὑποθ. je m'en irais. Προστ. va-t'en, allons-nous-en, allez-vous-en. Ὑποστ. que je m'en aille, que tu t'en ailles, qu'il s'en aille, que nous nous en allions, que vous vous en alliez, qu'ils s'en aillent.

Envoyer, πέμπειν, envoyant, envoyé, e, j'envoie, j'envoyai (avoir). Τὸ δὲ γ τρέπεται εἰς ἰ, ἐπομένου e ἀφώνου. — J'envoie, tu envoies, il envoie, nous envoyons, vous envoyez, ils envoient. Μέλ. j'enverrai. Ὑποθ. j'enverrais.

Renvoyer, ἀποπέμπειν, ὡς τὸ envoyer.

Δευτέρα συζυγία. Ἀρχικοί χρόνοι.

Acquérir, κτίζεσθαι· acquérant, acquis, e, j'acquiers, j'acquis. Ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις τὸ avoir. — J'acquiers, tu acquiers, il acquiert, nous acquérons, vous acquérez, ils acquièrent. Μέλ. j'acquerrai. Ὑποθ. j'acquerrais (ἀμρότερη τὰ πρροφύρονται). Ὑποστ. que j'acquière, que tu acquières, qu'il acquière, que nous acquérions, que vous acquériez, qu'ils acquièrent. Οἱ λοιποὶ χρόνοι ἐκ τῶν ἀρχικῶν. Οὕτω καὶ τὰ reconquérir, s'enquérir (ἐν τοῖς συνθέτοις être). Τὰ δὲ conquérir καὶ reconquérir ἐν χορήσει εἰς τὴν ἀπκρέμφοτον, εἰς τὸν πκρωχήμενον ὠρισμένον, καὶ εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους.

Bouillir, ζέειν, bouillant, bouilli, e, je bous, je bouillis (avoir). — Je bous, tu bous, il bout, nous bouillons, vous bouillez, ils bouillent. Οὕτω καὶ τὸ rebouillir.

Courir, τρέχειν, courant, couru, e, je cours, je courus (avoir). Μέλ. je courrai. Ὑποθ. je courrais (ἀμρότερη τὰ πρροφύρονται). Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα· τὸ δὲ accourir, ὅταν σημαίνει ἐνέργειαν, λαμβάνει τὸ avoir, ὅταν δὲ κατὰστασιν, τὸ être.

Cueillir, δρέπειν, cueillant, cueilli, e, je cueille, je cueillis· (avoir). — Μέλ. je cueillerai. Ὑποθ. je cueillerais. Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα.

Dormir, κοιμᾶσθαι, dormant, dormi, e, je dors, je dormis· (avoir). — Je dors, tu dors, il dort, nous dormons, vous dormez, ils dorment. Οὕτω καὶ τὸ endormir.

Faillir, ἀμυρτάνειν, faillant, failli, e, je faux, je faillis· (avoir). — Je faux, tu faux, il faut, nous faillons, vous faillez, ils faillent. Προστ. καὶ Ὑποστ. ἀχρηστοί.

Férir, πλῆττειν. Ἐν χρήσει εἰς ταύτην τὴν φράσιν· sans coup férir, ἀμυχρητί.

Fuir, φεύγειν, fuyant, fui, e, je fuis, je fuis· (avoir). — Τὸ δὲ γ τρέπεται εἰς ι, ἐπομένου e ἀφώνου. — Je fuis, tu fuis, il fuit, nous fuyons, vous fuyez, ils fuient. Οὕτω καὶ τὸ s'enfuir· (être).

Gésir, ἄχρ. κεισθαι, gisant. — Il git, nous gisons, vous gisez, ils gisent. Περζτ. je gisais, tu gisais, il gisait, nous gisions, vous gisiez, ils gisaient. Οὐκ ἔχει ἄλλους χρόνους ἐν χρήσει. Τὸ δὲ s προφέρεται ὡς σ. |

Mentir, ψεύδασθαι· mentant, menti, e, je mens, je mentis· (avoir). — Je mens, tu mens, il ment, nous mentons, vous mentez, ils mentent. Οὕτω καὶ τὸ démentir.

Mourir, ἀποθνήσκειν· mourant, mort, e, je meurs, je mourus· (être). — Je meurs, tu meurs, il meurt, nous mourons, vous mourez, ils meurent. Μέλ. je mourrai. Ὑποθ. je mourrais (ἀμρότερον τὰ πρ προφέρονται). Ὑποστ. que je meure, que tu meures, qu'il meure, que nous mourions, que vous mouriez qu'ils meurent.

Offrir, προσφέρειν· offrant, offert, e, j'offre, j'offris· (avoir). — J'offre, tu offres, il offre, nous offrons, vous offrez, ils offrent. Οὕτω καὶ τὰ μέσσην, souffrir.

Ouïr, ἀκούειν. — Περζωγ. ὠρισμ. j'ouïs, il ouït. Περζτ.

Ἐποτ. que j'ouïsse, qu'il ouït. Περὲλ. Μετ. ouï, e' (avoir).—

Ἐουvρir, ἀνοίγειν· ouvrant, ouvert, e, j'ouvre, j'ouvris. (avoir). — J'ouvre, tu ouvres, il ouvre, nous ouvrons, vous ouvrez, ils ouvrent. Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα.

ἘPartir, ἀναχωρεῖν· partant, parti, e, je pars, je partis. Ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις τὸ être, ὅταν σημαίνει κατὰστασιν, καὶ τὸ avoir, ἐνέργειαν. — Je pars, tu pars, il part, nous partons, vous partez, ils partent. Οὕτω καὶ τὰ ἐξῆς λαμβάνονται τὸ avoir. Départir, repartir (σημαίνει ἀπαντᾶν ἢ αἰθίς ἀπέρχεσθαι)· τὸ δὲ répartir (σημαίνει μερίζειν) σχηματίζεται ὡς τὸ finir. \

ἘSentir, αἰσθάνεσθαι· sentant, senti, e, je sens, je sentis· (avoir). — Je sens, tu sens, il sent, nous sentons, vous sentez, ils sentent. Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα.

ἘSe repentir, μεταμέλεσθαι· se repentant, repenti, e, je me repens, je me repentis· (être). — Je me repens, tu te repens, il se repent, nous nous repentons, vous vous repentez, ils se repentent. †

ἘServir, ὑπηρετεῖν· servant, servi, e, je sers, je servis· (avoir). — Je sers, tu sers, il sert, nous servons, vous servez, ils servent. Οὕτω καὶ τὸ desservir· ὁμαλὸν δὲ τὸ asservir.

ἘSortir, ἐξέρχεσθαι· sortant, sorti, e, je sors, je sortis. Ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις τὸ être, ὅταν σημαίνει κατὰστασιν, καὶ τὸ avoir, ἐνέργειαν. — Je sors, tu sors, il sort, nous sortons, vous sortez, ils sortent. Οὕτω καὶ τὸ ressortir, σημαίνει αἰθίς ἐξέρχεσθαι· σημαίνει δὲ ἐξαρτᾶσθαι, σχηματίζεται ὡς τὸ finir. \

ἘTenir, κρατεῖν, tenant, tenu, e, je tiens, je tins· (avoir). Τὸ δὲ ἢ διπλασιάζεται, ἐπομένου e ἀφώνου. — Je tiens, tu tiens, il tient, nous tenons, vous tenez, ils tiennent. Μέλ. je tiendrai. Ἐποθ. je tiendrais. Ἐποτ. que je tienne, que

tu tiennes, qu'il tienne, que nous tenions, que vous teniez, qu'ils tiennent. Οὔτω καὶ τὰ σύνθετα.

Tressaillir, σκιρτᾶν· tressaillant, tressailli, e, je tressaille, je tressaillis· (avoir). — Je tressaille, tu tressailles, il tressaille, nous tressaillons, vous tressaillez, ils tressaillent. Οὔτω καὶ τὸ assaillir.

Venir, ἔρχεσθαι· venant, venu, e, je viens, je vins· (être). Τὸ δὲ ἢ διπλασιαζέσεται, ἐπομένου εἰς ἄφωνον. — Je viens, tu viens, il vient, nous venons, vous venez, ils viennent. Μέλ. je viendrai. Ὑποθ. je viendrais. Ὑποστ. que je vienne, que tu viennes, qu'il vienne, que nous venions, que vous veniez, qu'ils viennent. Οὔτω καὶ τὰ σύνθετα. Τὸ δὲ convenir, ἐν μὲν τῇ σημασίᾳ τοῦ ἀρμόζειν, λαμβάνει τὸ avoir, ἐν δὲ τῇ τοῦ συμφωνεῖν, τὸ être.

Vêtir, ἐνδύειν· vêtant, vêtu, e, je vêts, je vêtis· (avoir). — Je vêts, tu vêts, il vêt, nous vêtons, vous vêtez, ils vêtent. Οὔτω καὶ τὰ σύνθετα.

Τρίτη συζυγία. Χρόνοι ἀρχικοί.

Apparoir, ἀποδεικνύειν· il appert, ἀποδείκνυται.

Asseoir, καθίζειν· asseyant, assis, e, j'assieds, j'assis· (avoir). Τὸ δὲ ὑτρέπεται εἰς ἰ, ἐπομένου εἰς ἄφωνον. — J'assieds, tu assieds, il assied, nous asseyons, vous asseyez, ils asseient. Μέλ. j'assiérai. Ὑποθ. j'assiérais. Οὔτω καὶ τὸ rasseoir.

Choir, πίπτειν· πρὸς λθ. Μετοχῆς, chu, e.

Déchoir, ἐκπίπτειν· déchu, e, je déchois, je déchus. Ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις τὸ être, ὅταν σημαίνει κατὰ στυχσιν, καὶ τὸ avoir, ἐνέργειαν. — Je déchois, tu déchois, il déchoit, nous déchions, vous déchoyez, ils déchoient. Πρὸς τ. je déchoyais, nous déchoyons. Μέλ. je décherrai. Ὑποθ. je décherrais. Προστ. déchóis, déchoyons,

déchoyez. Ὑποτ. que je déchoie, que tu déchoies, qu'il déchoie, que nous déchoyions. }

Échoir, λαγχάζειν· échéant, échu, e, il échoit ou il échet, j'échus· (être). — Ἐν τῷ ἐνεστ. οὐκ ἔχει ἄλλο πρόσωπον ἐν χρήσει, οὐδὲ πρρζτ. Μέλ. j'écherrai. Ὑποθ. j'écherrais. Ὑποτ. que j'échoie. Πρρζττ. que j'échusse.

Falloir, δεῖν· fallu, e, il faut, il fallut· (avoir)· ἀπρόσωπον. — Πρρζτ. il fallait. Μέλ. il faudra. Ὑποθ. il faudrait. Ὑποτ. qu'il faille. Πρρζτ. qu'il fallût.

Mouvoir, κινεῖν· mouvant, mù, e, je meus, je mus· (avoir). — Je meus, tu meus, il meut, nous mouvons, vous mouvez, ils meuvent. Μέλ. je mouvrai. Ὑποθ. je mouvrais. Ὑποτ. que je meuve, que tu meuves, qu'il meuve, que nous mouvions, que vous moviez, qu'ils meuvent. Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα.

Pleuvoir, βρέχειν· pleuvant, plu, e, il pleut, il plut· (avoir)· ἀπρόσωπον. — Πρρζτ. il pleuvait. Μέλ. il pleuvra. Ὑποθ. il pleuvrait.

‡ *Pourvoir*, ἐπρρρζειν· pourvoyant, pourvu, e, je pourvois, je pourvus· (avoir). Τὸ γ τρέπεται εἰς ἰ, ἐπομένου e ἀφώνου. — Je pourvois, tu pourvois, il pourvoit, nous pourvoyons, vous pourvoyez, il pourvoient. Μέλ. je pourvoirai. Ὑποθ. je pourvoirais. Ὑποτ. que je pourvoie.

Pouvoir, δύνασθαι· pouvant, pu, je peux ou je puis, je pus· (avoir). — Je peux, tu peux, il peut, nous pouvons, vous pouvez, ils peuvent. Μέλ. je pourrai. Ὑποθ. je pourrais. Ἄνευ Πρρστ. Ὑποτ. que je puisse, que tu puisses, qu'il puisse, que nous puissions, que vous puissiez, qu'ils puissent. }

✓ *Prévaloir*, ὑπερισχύειν· prévalant, prévalu, e, je prévaux, je prévalus· (avoir). — Je prévaux, tu prévaux, il prévaut, nous prévalons, vous prévalez, ils prévalent.

Μέλ. je prévaudrai. Ὑποθ. je prevaudrais. Προστ. prévaux, prévalons, prévalez. Ὑποτ. que je prévale.

Prévoir, προορᾶν· prévoyant, prévu, e, je prévois, je prévis· (avoir). Τὸ γ τρέπεται εἰς ἰ, ἐπομένου e ἀφώνου. — Je prévois, tu prévois, il prévoit, nous prévoyons, vous prévoyez, ils prévoient. Μέλ. je prévoirai. Ὑποθ. je prévoirais. Ὑποτ. que je prévoie.

Savoir, γινώσκειν· sachant, su, e, je sais, je sus· (avoir). — Je sais, tu sais, il sait, nous savons, vous savez, ils savent. Παρστ. je savais. Μέλ. je saurai. Ὑποθ. je saurais. Προστ. sache, sachons, sachez. Ὑποτ. que je sache.

Seoir, καθῆσθαι· séant, συνεδρεύων· sis, e, κείμενος· il sied, ἀρμόζει. Παρστ. il seyait. Μέλ. il siéra. Ὑποθ. il sierait. Ὑποτ. qu'il siée.

Surseoir, ἀνυβάζλλειν· sursoyant, sursis, e, je sursois, je sursis· (avoir). — Je sursois, tu sursois, il sursoit, nous sursoyons, vous sursoyez, ils sursoient· (τὸ γ τρέπεται εἰς ἰ, ἐπομένου e ἀφώνου). Μέλ. je surseoirai. Ὑποθ. je surseoirais. Ὑποτ. que je sursoie.

Valoir, τιμᾶσθαι· vaillant, value, e, je vau, je valus· (avoir). — Je vau, tu vau, il vaut, nous valons, vous valez, ils valent. Μέλ. je vaudrai. Ὑποθ. je vaudrais. Προστ. vau, valons, valez. Ὑποτ. que je vaille, que tu vailles, qu'il vaille, que nous valions, que vous valiez, qu'ils vaillent· (ὡς τὸ prévaloir, ἐκτὸς τοῦ ἐνεστ. τῆς Ὑποτακτικῆς). Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα. |

Voir, ὁρᾶν· voyant, vu, e, je vois, je vis· (avoir). — Je vois, tu vois, il voit, nous voyons, vous voyez, ils voient· (τὸ γ τρέπεται εἰς ἰ, ἐπομένου e ἀφώνου). Μέλ. je verrai. Ὑποθ. je verrais· (ὡς τὸ prévoir, πλὴν τοῦ Μέλ. καὶ τῆς Ὑποθ.) Ὑποτ. que je voie. Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα.

Vouloir, βούλεσθαι· voulant, voulu, e, jé veux, je vou-

lus· (avoir). — Je veux, tu veux, il veut, nous voulons, vous voulez, ils veulent. Μέλ. je voudrai. Ὑποθ. je voudrais. Προστ. veuille, veuillons, veuillez (expression de politesse)· et veux, voulons, voulez (expression de commandement). Ὑποστ. que je veuille, que tu veuilles, qu'il veuille, que nous voulions, que vous vouliez, qu'ils veuillent.

Τετάρτη συζυγία. Χρόνοι ἀρχικοί.

Absoudre, ἀθωσθῶν· absolvant, absous θηλ. absoute, j'absous· οὐκ ἔχει παρωχημένον ὄρισμ. οὐδὲ παρρατ. τῆς Ὑποστ. (avoir). — J'absous, tu absous, il absout, nous absolvons, vous absolvez, ils absolvent. Οὕτω καὶ τὸ dissoudre.

Ἐκ τῶν ἐχόντων χαρακτηῆρα d, τὰ λήγοντα εἰς soudre καὶ indre, ἔχουσι ληκτικὸν σύμφωνον εἰς τὰ τρία ἐν. πρώσωπα τοῦ ἐνεστ. τῆς Ὀριστ. s, s, t· τὰ δὲ λοιπὰ· ds, ds, d.

Battre, τύπτειν· battant, battu, e, je bats, je battis· (avoir). — Je bats, tu bats, il bat, nous battons, vous battez, ils battent. Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα.

Boire, πίνειν· buvant, bu, e, je bois, je bus· (avoir). — Je bois, tu bois, il boit, nous buvons, vous buvez, ils boivent. Ὑποστ. que je boive, que tu boives, qu'il boive, que nous buvions, que vous buviez, qu'ils boivent.

Braire, ὀγκᾶσθαι· il brait, ils braient. Μέλ. il braira, ils brairont. Ὑποθ. il brairait, ils brairaient.

Bruire, θορυβεῖν· il bruit. Παρρατ. il bruyait, ils bruyaient, ἀνεπληροῦσι τοὺς ἐλλείποντας διὰ τοῦ faire du bruit.

Circoncire, περιτέμνειν· circoncis, e, je circoncis, je circonceis· (avoir). — Je circoncis, tu circoncis, il circonceit, nous circonceisons, vous circonceisez, ils circonceisent.

Παρκτ. οὐκ ἔχει. Προστ. circoncis, circoncisons, circoncisez. Ὑποτ. que je circoncise, que tu circoncises, qu'il circoncise, que nous circoncisions, que vous circoncissiez, qu'ils circoncissent. Παρκτ. Ὑποτ. οὐκ ἔχει. /

Clore, κλείειν· clos, e, je clos, tu clos, il clôt. Μέλλ. je clorai. Ὑποθ. je clorais (avoir)· ἀναπληροῦσι τοὺς ἐλλείποντας διὰ τοῦ fermer ἢ faire clore. Οὕτω καὶ τὸ en-clore.

Conclure, περρίνειν· concluant, conclu, e, je conclus, je conclus (avoir). — Je conclus, tu conclus, il conclut, nous concluons, vous concluez, ils concluent. Οὕτω καὶ τὸ exclure.

Confire, μελιτοῦν· confisant, confit, e, je confis, je confis (avoir). — Je confis, tu confis, il confit, nous confisons, vous confisez, ils confisent.

Connaitre, γνωρίζειν· connaissant, connu, e, je connais, je connais (avoir). — Je connais, tu connais, il connaît, nous connaissons, vous connaissez, ils connaissent. Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα.

Coudre, ῥάπτειν· cousant, cousu, e, je couds, je couds (avoir). — Je couds, tu couds, il coud, nous cousons, vous cousez, ils cousent. Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα.

Craindre, φοβεῖσθαι· craignant, craint, e, je crains, je crainis (avoir). — Je crains, tu crains, il craint, nous craignons, vous craignez, ils craignent. Οὕτω καὶ τὰ contraindre, plaindre. /

Croire, πιστεύειν· croyant, cru, e, je crois, je crus (avoir). Τὸ γ τρέπεται εἰς ἰ, ἐπομένου e ἀφώνου. — Je crois, tu crois, il croit, nous croyons, vous croyez, ils croient.

Croître, ἀξάνειν· croissant, erù, erùe, je crois, je crus. Ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις τὸ avoir, σημαῖνον ἐνέργειαν, καὶ τὸ être κατὰστασιν. — Je crois, tu crois, il croit,

nous croissons, vous croissez, ils croissent. Τίθεται περισπωμένη ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν ὁμοιζόντων τοῦ τοῦ croire, ἕνα μὴ συγχέωνται. Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα.

Dire, λέγειν· disant, dit, e, je dis, je dis· (avoir). — Jedis, tu dis, il dit, nous disons, vous dites, ils disent. Προστ. dis, disons, dites. Οὕτω καὶ τὸ redire. Τὰ δὲ contredire, dédire, interdire, médire, prédire, ποιοῦσιν εἰς τὸ δεύτερον πληθ. προσ. τοῦ ἐν. τῆς ὁρ. vous contredisez κτλ. Εἰς δὲ τοὺς λοιπούς χρ. σχηματίζονται ὡς τὸ dire. — *Maudir*, κατὰ κράτος· maudissant, maudit, e, je maudis, je maudis· (avoir). — Je maudis, tu maudis, il maudit, nous maudissons, vous maudissez, ils maudissent. Προστ. maudis, maudissons, maudissez.

Éclore, ἐκλεπίζειν· éelos, e, il éclot, ils éclosent. Μέλ. il éclora, ils écloreont. Ὑποθ. il éclorait, ils écloiraient. Ὑποτ. qu'il éclosse, qu'ils éclosent· (être).

Écrire, γράφειν· écrivant, écrit, e, j'écris, j'écrivis· (avoir). — J'écris, tu écris, il écrit, nous écrivons, vous écrivez, ils écrivent. Οὕτω καὶ τὰ circonscrire, décrire, inscrire, prescrire, proscrire, récrire, souscrire, transcrire.

Faire, ποιεῖν· faisant, fait, e, je fais, je fis, (avoir). — Je fais, tu fais, il fait, nous faisons, vous faites, ils font. Μέλ. je ferai. Ὑποθ. je ferais. Προστ. fais, faisons, faites. Ὑποτ. que je fasse. Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα.

Frir, τηγανίζειν· frit, e, je fris, tu fris, il frit. Μέλ. je frirai κτλ. Ὑποθ. je frirais κτλ. Προστ. fris· (avoir)· ἀναπληροῦσι τοὺς ἐλλείποντας διὰ τοῦ faire frir.

Instruire, διδάσκειν· instruisant, instruit, e, j'instruis, j'instruisis, (avoir). — J'instruis, tu instruis, il instruit, nous instruisons, vous instruisez, ils instruisent. Οὕτω καὶ τὰ conduire, construire, cuire, détruire, introduire, produire, réduire, traduire.

Lire, ἀναγινώσκειν· lisant, lu, e, je lis, je lus· (avoir). — Je lis, tu lis, il lit, nous lisons, vous lisez, ils lisent. Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα. /

Luire, φέγγειν· luisant, lui, je luis. Οὐκ ἔχει. Περὶ φλ. ὄρισμ. Προστ. καὶ Παρρατ. τῆς Ὑποστ. (avoir). — Je luis, tu luis, il luit, nous luisons, vous lueisez, ils luisent. Οὕτω καὶ τὰ reluire.

Mettre, τιθέναι· mettant, mis, e, je mets, je mis· (avoir). — Je mets, tu mets, il met, nous mettons, vous mettez, ils mettent. Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα.

Moudre, ἀλῆθειν· moulant, moulu, e, je mouds, je moulus· (avoir). — Je mouds, tu mouds, il moud, nous moulons, vous moulez, ils moulent. Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα.

Naitre, γεννᾶσθαι· naissant, né, e, je nais, je naquis· (être). — Je nais, tu nais, il naît, nous naissons, vous naissez, ils naissent. Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα.

Nuire, βλάπτειν· nuissant, nuï, je nuis, le nuisis· (avoir). — Je nuis, tu nuis, il nuit, nous nuisons, vous nuisez, ils nuisent.

Oindre, χρίειν· oignant, oint, e, j'oins, j'oignis· (avoir). — J'oins, tu oins, il oint, nous oignons, vous oignez, ils oignent. Οὕτω καὶ τὸ joindre.

{ *Paître*, βόσκεισθαι· paissant, pû, je pais. Οὐκ ἔχει. Περὶ φλ. ὄρισμ. οὐδὲ Παρρατ. Ὑποστ. (avoir). — Je pais, tu pais, il pâit, nous paissions, vous paisez, ils paissent. Οὕτω καὶ τὸ repaître, σῦττινος εὔχρ. ὁ Περὶ φλ. ὄρισμ. je repus.

Paraître, φαίνεσθαι· paraissant, paru, e, je parais, je parus, (avoir). — Je parais, tu parais, il paraît, nous paraissions, vous paraissez, ils paraissent. Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα.

Peindre, ζωγραφεῖν· peignant, peint, e, je peins, je peignis· (avoir). — Je peins, tu peins, il peint, nous pei-

gnons, vous peignez, ils peignent. Οὕτω καὶ τὰ λήγοντα εἰς eindre. |

Perdre, ἀπολλύνει· perdant, perdu, e, je perds, je perdis· (avoir). — Je perds, tu perds, il perd, nous perdons, vous perdez, ils perdent. Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα.

Plaire, ἀρέσκειν· plaisant, plu, je plais, je plus· (avoir). — Je plais, tu plais, il plaît, nous plaisons, vous plaisez, ils plaisent. Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα.

Prendre, λαμβάνειν· prenant, pris, e, je prends, je pris· (avoir). τὸ δὲ ἢ διπλασιάζεται, ἐπομένου ἢ ἀφώνου. — Je prends, tu prends, il prend, nous prenons, vous prenez, ils prennent. Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα.

Résoudre, διαγιγνώσκειν· résolvant, résolu, e, ou résous, je résous, je résolu· (avoir). Ὁ παρελθ. Μετ. résous ἄνευ θηλ. ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ μεταβάλλειν. — Je résous, tu résous, il résout, nous résolvons, vous résolvez, ils résolvent.

Rire, γελάειν· riant, ri, je ris, je ris· (avoir). — Je ris, tu ris, il rit, nous rions, vous riez, ils rient. Οὕτω καὶ τὸ sourire.

Rompre, ῥηγνύειν· rompant, rompu, e, je romps, je rompis· (avoir). — Je romps, tu romps, il rompt, nous rompons, vous rompez, ils rompent. Οὕτω καὶ τὰ σύνθ. ✓

Suffire, ἐπαρκεῖν· suffisant, suffli, je suffis, je suffis· (avoir). — Je suffis, tu suffis, il suffit, nous suffisons, vous suffisez, ils suffisent.

Suivre, ἀκολουθεῖν· suivant, suivi, e, je suis, je suivis· (avoir). Τὸ δὲ ἐν. πρόσ. τοῦ ἐν. τῆς Ὁρ. ἐστὶν ὁμοιον τῷ τοῦ être. — Je suis, tu suis, il suit, nous suivons, vous suivez, ils suivent. Οὕτω καὶ τὸ poursuivre· τὸ δὲ s'ensuire, ἐν χρήσει μόνον εἰς τὸ 3ον ἐν. καὶ πληθ. πρόσωπον.

Taire, σιωπᾶν· taisant, tû, e, je tais, je tus· (avoir). —

Je tais, tu tais, il tais, il tait, nous taisons, vous taissez, ils taisent.

Traire, ἀμέλγειν· trayant, trait, e, je trais. Οὐκ ἔχει παρωχήμ. ὠρισμ. οὐδὲ Πικρατ. Ὑποτ. (avoir). — Je trais, tu trait, il trait, nous trayons, vous trayez, ils traient· (τὸ γ εἰς ἰ, ἐπομένου e ἀφώνου). Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα.

Vaincre, νικᾶν· vaiquant, vaincu, e, je vaines, je vainquis· (avoir). Τὸ e τρέπεται εἰς qui πρὸ φωνήεντος. — Je vaines tu vaines, il vaine, nous vainquons, vous vainquez, ils vainquent. Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα.

Vivre, ζῆν· vivant, vécu, je vis, je vécus· (avoir). Τὰ τριζ ἐν. πρόσωπα τοῦ ἐν. Ὅριστ. εἰσὶν ὅμοιοι τοῖς τοῦ Πικρωχ. ὠρισμ. τοῦ voir. — Je vis, tu vis, il vit, nous vivons, vous vivez, ils vivent. Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄. CHAPITRE VIII.

Περὶ προθέσεων **Des prépositions.**

Αὗται εἰσὶν ἢ κυρίως προθέσεις, ὡς· ἅ, εἰς· ἢ προθετικαὶ φράσεις (locutions prépositives), ὡς· ἅ cause, ἔνεκα.

Αἱ δὲ κυριώτεραι σχέσεις αὐτῶν εἰσὶν.

α'. Τόπου (de lieu)· ἅ, chez, ἅ travers, vis-à-vis, κατλ.

β'. Χρόνου (de temps)· durant, pendant.

γ'. Τόπου καὶ χρόνου· dans, dès, en, depuis, sous, vers.

δ'. Τάξεως (d'ordre)· avant, après, κατλ.

ε'. Ἐνώσεως (d'union)· avec.

ς'. Ὁμοιότητος (de conformité)· selon, suivant.

ζ'. Ἐξαιρέσεως (d'exception)· excepté, hors, sauf.

η'. Ἐναντιότητος (d'opposition)· contre, malgré, notwithstanding.

θ'. Σκοποῦ (de but)· envers, pour, touchant.

ι'. Αιτίας (de cause)· attendu, vu.

ιζ'. Μέσου (de moyen)· moyennant, par.

ιθ'. Δείξεως (d'indication)· voici, voilà.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. CHAPITRE IX.

Περὶ Ἐπιρρημάτων. Des adverbess.

Ταῦτα εἰσὶν ἢ κυρίως ἐπιρρηματτα, ὡς· demain, αὔριον· ἢ ἐπιρρηματικαὶ φράσεις (locutions adverbiales), ὡς· en dedans, ἐντός.

Τὰ δὲ εἶδη αὐτῶν εἰσὶν ἔνδεκα.

α'. Χρόνου ὠρισμένου καὶ ἀορίστου (de temps déterminé et indéterminé)· καὶ ὠρισμένου μὲν, εἰσὶ τὰ ἐξῆς· διὰ τὸ παρελθόν (pour le passé), hier, avant-hier, κτλ. διὰ τὸ ἐνεστώδες (pour le présent), aujourd'hui, maintenant, κτλ. διὰ τὸ μέλλον (pour le futur), demain, bientôt, κτλ. ἀορίστου δέ, τὰ ἐξῆς· souvent, quelquefois, κτλ.

β'. Τόπου (de lieu)· ici, là, κτλ.

γ'. Ἀποστάσεως (de distance)· près, loin, κτλ.

δ'. Τάξεως (d'ordre ou de rang). Τὰ μὲν τούτων σχηματίζονται ἐκ τῶν τακτικῶν ἀριθμητικῶν, προσλήψει τῆς πρώτης, ὡς· premièrement, κτλ. τὰ δὲ εἰσὶ· d'abord, après, κτλ.

ε'. Ποσότητος (de quantité)· assez, trop, κτλ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ. Τὰ πρὸ Ἑλλήσιν, ἔπαξ, δὶς, κτλ. σχηματίζονται παρὰ Γάλλοις διὰ τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν un, deux, κτλ. καὶ τοῦ οὐσ. θηλ. fois (φορά), ὡς· une fois, κτλ. Χρῶνται δὲ τοῖς μὲν trois fois, dix fois, vingt fois, ἀντὶ τοῦ plusieurs fois (πολλάκις)· τοῖς δὲ cent fois, mille fois, ἀντὶ τοῦ une infinité de fois (ἀπειράκις).

- ς'. Τρόπου καὶ ποιότητος (de manière et de qualité):
bien, constamment, κτλ.
ζ'. Καταφράσεως (d'affirmation): certes, volontiers, κτλ.
η'. Ἀποφράσεως (de négation): non, nullement, κτλ.
θ'. Ἀμφιβολίας (de doute): peut-être, κτλ.
ι'. Συγκρίσεως (de comparaison): plus, moins, κτλ.
ιζ'. Ἐρωτήσεως (d'interrogation): comment, quand,
κτλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. CHAPITRE X.

Περὶ Συνδέσμων. Des conjonctions.

- Οὗτοι εἰσὶν ἡ κυρίως σύνδεσμοι, ὡς· εἰ, καὶ· ἢ συνδετι-
καὶ φράσεις (locutions conjonctives), ὡς· soit que, εἴτε.
Διακρούσι δὲ τούτους εἰς·
α'. Συμπλεκτικούς (copulatives): et, ni, κτλ.
β'. Διαζευτικούς (disjonctives): ou, soit.
γ'. Ἐναντιωματικούς (adversatives): mais, cependant.
δ'. Περιοριστικούς (restrictives): sinon, quoique, κτλ.
ε'. Ὑποθετικούς (conditionnelles): si, supposé que, κτλ.
ς'. Ἐξηγητικούς (explicatives): savoir, c'est-à-dire,
κτλ.
ζ'. Συγκριτικούς (comparatives): comme, ainsi que,
κτλ.
η'. Αὐξητικούς (augmentatives): d'ailleurs, outre que,
κτλ.
θ'. Ἐλαττωτικούς (diminutives): au moins, pour le
moins, κτλ.
ι'. Αἰτιολογικούς (causatives): car, parce que, κτλ.
ιζ'. Συμπερασματικούς (conclusives): donc, par consé-
quent, κτλ.
ιβ'. Συνδέσμους χρόνου καὶ τάξεως (de temps et d'ordre):
lorsque, enfin, κτλ.
ιγ'. Μεταθετικούς (transitives): or, après tout, κτλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. CHAPITRE XI.

Περὶ Ἐπιφωνημάτων. **Des interjections.**

Ταῦτα εἰσὶν ἢ κυρίως ἐπιφωνήματα, ὡς· Ah! ἤ! ἢ φράσεις ἐπιφωνηματικαί (locutions interjectives), ὡς· oui-da, καὶ δῆ.

Τὰ εἰδῆ αὐτῶν εἰσὶ δεκατρία.

α'. Διὰ τὴν λύπην, pour la douleur· aïe! mon Dieu!
κατλ.

β'. Διὰ τὴν χαρὰν, pour la joie· ah! κατλ.

γ'. Διὰ τὸν φόβον, pour la crainte· hé! κατλ.

δ'. Διὰ τὴν ἀποστροφὴν, pour l'aversion· fi! κατλ.

ε'. Διὰ τὸν κριτικὸν ἄγαστρον, pour la dérision· zest! κατλ.

ς'. Διὰ τὴν συγκατάθεσιν, pour le consentement· volontiers! κατλ.

ζ'. Διὰ τὸν θαυμασμόν, pour l'admiration· oh! κατλ.

η'. Διὰ τὴν ἐκπληξίν, pour la surprise· miséricorde!

θ'. Διὰ τὴν ἐπιφώνησιν, pour l'exclamation· ô!

ι'. Διὰ τὴν ἐνθάρρυνσιν, pour l'encouragement· courage! κατλ.

ια'. Διὰ τὴν ὑπόμνησιν, pour l'avertissement· gare!

ιβ'. Διὰ τὴν κλησίν, pour l'appellation· holà! κατλ.

ιγ'. Διὰ τὴν σιγὴν, pour le silence· chut! κατλ.

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. CHAPITRE XII.

Περὶ παραγωγῆς καὶ συνθέσεως.

De la dérivation et de la Composition.

Περὶ παραγωγῆς οὐσιαστικῶν.

Α'. Ἐξ ἑτέρων οὐσιαστικῶν παράγονται.

1. Τὰ εἰς *ιογ*, σημαίνοντα τὸ ἐπάγγελμα, τὸ κερποφό-

ρον δένδρον, προσλήψει τῆς *ier*. α'. Ἐάν λήγωσιν εἰς σύμφωνον. *Jardin-ier*, κήπος, κηπουρός. β'. Ἐάν δὲ εἰς ε ἄφωνον, τροπῇ τοῦ ε εἰς *ier*: *serrure*, *serrurier*, κλειθρον, κλειθροποιός· *pomme-ier*, μηλον μηλέα. γ'. Ἐάν δὲ εἰς *on*, διπλασιάζεται τὸ *n* καὶ προστίθεται ἡ κατὰ λήξιν *ier*: *coif-don-nier*, σκυτεός.

2. Τὰ δὲ εἰς *ée*, σημερινόντι συνήθροισιν πολλῶν προσώπων ἢ πραγμάτων εἰς ἓν, τροπῇ τοῦ ε ἄφωνου εἰς *ée*. α'. Ἐάν λήγωσιν εἰς ε ἄφωνον· *arme-ée*, ὄπλον, στρατός· *onde-ée*, κύμα, ὄμβρος. β'. Ἐάν δὲ εἰς *m* ἢ *n*, διπλασιάζεται καὶ προστίθεται ἡ κατὰ λήξιν *ée*: *renom-mée*, φήμη· *an-née*, ἐνισυτός.

β'. Ἀπὸ οὐσιαστικῶν, ἐπιθέτων καὶ ρημάτων τῆς Α'. συζυγίαι, παράγονται.

Τὰ εἰς *erie*, σημερινόντι ἰδικίτερον εἶδος πραγμάτων, ἐνεργειῶν, τροπῇ τοῦ ε ἄφωνου εἰς *erie* ἢ *ie*. α'. Ἐάν λήγωσιν εἰς ε ἄφωνον· *verre-erie*, ὕαλος, ὕαλουργεῖον· *bizarre-erie*, ἰδιότροπος, ἰδιοτροπία· *orfèvre-ie*, χρυσοχόος, χρυσοχοϊκή. β'. Ἐάν δὲ λήγ. εἰς σύμφωνον, προσλήψει τῆς *erie*: *argent-erie*, ἀργύρωμα. γ'. Ἐάν δὲ εἰς *eur*, τροπῇ τῆς κατὰ λήξεως τούτης εἰς *erie*: *fondeur-erie*, χωνευτής, χωνευτήριον· *flatteur-erie*, κολλεκία. δ'. Ἐάν δὲ ἀπὸ ρημ. τῆς Α'. συζυγίαι, τροπῇ τῆς *er*, εἰς *erie*: *railler-erie*, σκῶψις.

γ'. Ἀπὸ ἐπιθέτων παράγονται.

1. Τὰ εἰς *ance* ἢ *ence*, σημερινόντι τὴν ὑπερξίν, τὴν διάρκειαν, τροπῇ τοῦ *t* εἰς *ce*, ἐάν λήγωσιν εἰς *ant* ἢ *ent*: *abondant-ance*, ἀφθονία· *négligent-ence*, ἀμέλεια.

2. Τὰ εἰς *esse*, σημερινόντι ὑπερξίν ἀφρημένην τοῦ πράγματός, προσλήψει τῆς *sse*, ἐάν λήγωσιν εἰς ε ἄφωνον· *sage-sse*, φρόνησις· *souple-sse*, εὐκαμπία.

3. Τὰ εἰς *ité*, σημερινόντι τὴν κατὰστασιν τῶν πραγμάτων ἢ τῶν προσώπων, τροπῇ τοῦ ε ἄφωνου εἰς *ité*. α'. Ἐάν λήγωσιν εἰς ε ἄφωνον· *facile-ité*, εὐκολία. β'. Ἐάν δὲ

λήγωσιν εις i, προσλήψει τῆς ié· infini-tié· τὸ ἀπειρον. γ'. Ἐὰν δὲ εις ai, προσλήψει τῆς ité· animal-ité, ζωότης. δ'. Ἐὰν εις ain, τροπῇ τῆς καταλήξεως τούτης εις anité· human-anité. ε'. Ἐὰν δὲ εις able, τροπῇ τῆς καταλήξεως τούτης εις abilité· affable-abilité, εὐπροσηγορίξ. σ'. Ἐὰν δὲ εις ible, τροπῇ τῆς καταλήξεως τούτης εις ibilité· sensible-ibilité, εὐαισθησίξ. ζ'. Ἐὰν δὲ εις uble, εις ubilité· voluble-ubilité, εὐστροφίξ. η'. Ἐὰν δὲ εις eur, εις orité· majeur-orité, ἐνηλικιότης. θ'. Ἐὰν δὲ εις eux, εις osité· généreux-osité, γεννασιότης.

4. Τὰ δὲ εις itude ἢ étude, σημαίνοντα τὴν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν ἐξήν, προσλήψει τῆς itude ἢ ude· ingrat-itude, ἀγνωμοσύνη· inquiet-ude, ἀνησυχίξ.

5. Τὰ εις ure, σημαίνοντα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας, τροπῇ τῆς καταλήξεως eur εις ure· créateur-ure, πλάστης-πλάσμηξ.

Δ'. Ἀπὸ τοῦ ἐνεστώτος τῆς μετοχῆς τῶν τεσσάρων συζυγιῶν, παράγονται.

1. Τὰ εις eur, ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὰ τῆς Ἑλλ. τὰ λήγοντα, εις eus, της, τηρ, τωρ, καὶ σημαίνοντα τὸ ἐνεργοῦν ὑποκείμενον, τροπῇ τῆς καταλήξεως ant εις eur ἢ ateur· semant-eur, σπορευτής· créant-ateur, πλάστης· blanchissant-eur, πλύντης· recevant-eur, ἀποδέκτης· sauvant-eur, σωτήρ· vainquant-eur, νικῆτωρ.

2. Τὰ εις ement, ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὰ τῆς Ἑλλ. τὰ λήγοντα εις σις, σιξ, μηξ, καὶ σημαίνοντα τὸ πρᾶγμα ἢ τὴν πράξιν τὴν ὑπὸ τοῦ ῥήματος ἐμφηνομένην, τροπῇ τῆς καταλήξεως ant εις ement· gouvernant-ement, κυβέρνησις· bondissant-ement, πήδησις· habillant-ement, ἐνδυμασίξ· gazouillant-ement, ψιθύρισμηξ.

Ε'. Ἀπὸ δὲ τοῦ παρελθόντος τῆς μετοχῆς παράγονται·

Τὰ εις ation ἢ ition, ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὰ τῆς Ἑλλ. τὰ λήγοντα εις ιξ, ειξ, καὶ σημαίνοντα τὴν ἐνέργειαν ἢ

τὴν πρᾶξιν τὴν ὑπὸ τῆς ῥίζης δηλουμένην, τροπῇ τοῦ é ἢ i εἰς aition ἢ ition· accusé-aition, κατηγορίκ· runi-ition, τιμωρίκ· interprété-aition, ἐρμηνεΐκ.

Γ'. Ἀπὸ ῥημάτων τῆς Α'. συζυγίαις παράγονται·

1. Τὰ εἰς oir ἢ oire, σημάζονται τὸν προσδιορισμὸν τῶν πραγμάτων, τροπῇ τῆς er εἰς oir ἢ oire· abreuver-oir, ποτίζειν-ποτιστήριον, baigneroire, λουτήρ.

2. Τὰ εἰς ure, σημάζονται. α'. Τὴν χρῆσιν τοῦ πράγματος, τροπῇ τῆς er εἰς ure· armer-ure, ὅπλισις. β. Μέρη ἀποκεχωρισμένκ· râcler-ure, ξέειν-ξέσμακ.

Περὶ παραγωγῆς ἐπιθέτων.

Α'. Ἀπὸ οὐσιαστικῶν παράγονται·

1. Τὰ εἰς eux, σημάζονται ἕξιν, τροπῇ τοῦ e εἰς eux· facéti(ei)e-eux, ἀστεϊσμὸς-ἀστεϊσμός.

2. Τὰ εἰς ain, σημάζονται ἀναφορὰν τόπου, τροπῇ τοῦ e ἀφώνου εἰς ain· Rome-ain, Ῥωμαϊκός.

3. Τὰ εἰς aire, σημάζονται τὸν ἀνήκοντα εἰς τὸ ὑπὸ τῆς ῥίζης δηλούμενον, τροπῇ τοῦ e ἀφώνου εἰς aire· secte-aire, αἰρετικὸς.

4. Τὰ εἰς al, σημάζονται τὸ ἀνήκον εἰς τι, τροπῇ τοῦ e ἀφώνου εἰς al ἢ προσλήψει τῆς al· conjecture-al, εἰκαστικὸς· matin-al, πρωϊνός.

5. Τὰ εἰς aque, σημάζονται κτεχόμενος, τροπῇ τοῦ e ἀφώνου εἰς aque· manie-aque, μανιακός.

6. Τὰ εἰς ique, σημάζονται ἐπιρρεπὴς εἰς τι, τροπῇ τοῦ e ἀφώνου εἰς ique· colère-ique, ὀργίλος.

7. Τὰ εἰς âtre, σημάζονται ἐπιμονήν, τροπῇ τῆς κκτκ· λήξεως τοῦ οὐσ. εἰς âtre· opinion, γνώμη, opiniâtre, ἰσχυρογνώμων.

ΣΗΜ. Καὶ ἐξ ἐπιθέτων παράγονται, σημάζονται τὸν κλί-

νοντα εἰς τὸ ὑπὸ τῆς ῥίζης δηλούμενον χρώμα, τροπῇ τοῦ e ἀφώνου τοῦ θηλ. ἐπιθ. εἰς être blanc, θ. blanche, λευκή, blanchâtre, ὑπόλευκος.

Β'. Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος τῆς μετοχῆς παράγονται·

1. Τὰ εἰς able, σημαίνοντα τὸν ἐπιτήδειον πλεῖν τὸ ὑπὸ τῆς ῥίζης δηλούμενον, τροπῇ τοῦ é κλειστοῦ εἰς able· aimé-able, ἀγαπητός.

2. Τὰ εἰς if, σημαίνοντα ἐνέργειαν ἢ πάθος, τροπῇ τοῦ é κλειστοῦ εἰς if ἢ atif· oppressé-if, κτηθλιπτικός· figuré-atif, εἰκονικός.

3. Τὰ εἰς oire, σημαίνοντα αἰτίαν, ἐνέργειαν, τροπῇ τοῦ é κλειστοῦ εἰς oire ἢ atoire· noté-oire, γνωστός· préparé-atoire, προπαρασκευαστικός.

Περὶ παραγωγῆς Ῥημάτων.

Ἀπὸ οὐσιαστικῶν καὶ Ἐπιθέτων παράγονται·

1. Τὰ εἰς er, σημαίνοντα, ὅτι τὸ ὑποκείμενον ποιεῖ τὸ ὑπὸ τοῦ πρωτοτύπου δηλούμενον, τροπῇ τοῦ e ἀφώνου εἰς er· harangue-er, δημηγορίζ, δημηγορεῖν· captif, θ. captive-er, αἰχμαλώτος, αἰχμαλωτίζειν.

2. Τὰ εἰς er, σημαίνοντα ἐνέργειαν δηλουμένην ὑπὸ τοῦ πρωτοτύπου ἢ κτάρτασιν, προσλήψει τῆς er ἢ τροπῇ τοῦ e ἀφώνου εἰς er· erir, κρυγῆ· erier, κρυγάζειν· chasse-er, θηρῶν· philosophe-er, φιλοσοφεῖν.

3. Τὰ εἰς er, σημαίνοντα περιβολὴν διὰ τοῦ πρωτοτύπου, τροπῇ τοῦ e ἀφώνου εἰς er· couronne-er, στεφανοῦν.

4. Τὰ εἰς er καὶ ir, σημαίνοντα ποιεῖν τι ὡς τὸ πρωτότυπον, τροπῇ τοῦ e ἀφώνου εἰς er ἢ ir· courbe-er, καμπύλος, κάμπτειν· blanc, θ. blanche-ir, λευκός, λευκοῦν.

ΣΗΜ. α'. Ἐὰν τὰ οὐσ. λήγουσιν εἰς ail, eil, on, διπλασιάζουσι τὸ ληκτικὸν σύμφωνον, καὶ προσλαμβάνουσι τὴν ρηματικὴν κκτάρτηξιν, travail, ἐργάζειν· travailler, ἐργάζ-

ζεσθαι· conseil, συμβουλή· conseiller, συμβουλευεῖν· abandon, ἐγκατάλειψις· abandonner, ἐγκαταλείπειν.

β'. Ἐὰν δὲ λήγωσιν εἰς *i*, ἡγουμένου φωνήεντος, τροπῇ τοῦ *i* εἰς *y*, καὶ προσλήψει τῆς ρηματικῆς καταλήξεως· appui, ἔρεισμα· appuyer, ἐρείδειν.

Περὶ παραγωγῆς Ἐπιρρημάτων.

Ἄπὸ ἐπιθέτων παράγονται·

Τὰ εἰς *ment*, ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὰ τῆς Ἑλλ. τὰ λήγοντα εἰς *ως*, καὶ σημερινὰ τρόπον καὶ ποιότητι.

1ον Ὅταν τὸ ἀρσ. ἐπίθ. λήγη εἰς φωνῆεν προφερόμενον, προσλήψει τῆς *ment*· poli-ment, εὐγενής, εὐγενῶς.

Ἐξαιροῦνται α'. Τὸ impuni, ἀτιμώρητος· impunément, ἀτιμωρητί. β'. Τὰ beau, mouveau, fou, mou· ἐκ τοῦ θηλ. belle-ment, nouvelle-ment, folle-ment, molle-ment.

2ον Ὅταν δὲ λήγη εἰς *e* ἄφωνον, προσλήψει τῆς *ment*· horrible-ment· terrible-ment.

Ἐξαιροῦνται α'. Τὸ traître, προδότης· traitreusement, προδοτικῶς. β'. Τὰ aveugle, commode, conforme, énorme, incommode, opiniâtre, uniforme, ἅτινα τρέπουσι τὸ *e* ἄφωνον εἰς *é* κλειστόν· aveuglément· κτλ.

3ον Ὅταν δὲ λήγη εἰς σύμφωνον, ἐκ τοῦ θηλ. προσλήψει τῆς *ment*· grand, θ. grande-ment.

Ἐξαιροῦνται α'. gentil, θ. gentille, gentiment, χερίεις, χεριέντως. β'. commun, e· confus, e· diffus, e· exprès, expresse· importun, e· obscur, e· précis, e· profond, e· ἅτινα τρέπουσι τὸ *e* ἄφωνον εἰς *é* κλειστόν· communément· κτλ.

4ον Ὅταν δὲ λήγη εἰς *ant* ἢ *ent*, τροπῇ τοῦ *nt* εἰς *mmment*· constant, constamment· éloquent, éloquemment·

Ἐξαιροῦνται. lent, θ. lente-ment· présent, θ. présente-ment· véhément, θ. véhémement·

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ. Τρίς ἐπιρρήματα λήγοντα εἰς ment, καὶ παρχγόμενα εἰς ἐπιθ. ἀχρήστων ὄντων σήμεραν, εἰσι τὰ ἐξῆς· notamment, nûitamment· sciemment.

Περὶ Συνθέσεως.

Τὸ μόριον α εἰλημμένον.

1. Ἐκ μὲν τῆς λατ. προθ. α, σημάζειν ἐν συνθέσει ἀπόστασιν, χωρισμόν, καὶ ἐμφαίνεται ὑπὸ τέσσαρκι μορφάς· α, ab, abs, av, ὡς· aversion (λ. aversio, averio = ab-vertio, ἀποστρέφω), ἀποστροφή· abuser (user, χρᾶσθαι), κατὰ χρᾶσθαι· abstraire (traire, ἔλκειν), ἀποσπᾶν· aveugle (λ. ab-oculus, ἄνευ-ὄμμα), ἀόμακτος.

2. Ἐκ δὲ τῆς λατ. προθέσ. ad, τὸ πρὸς τι, προσέγγισιν, προσθήκην, καὶ τρέπεται εἰς α, ac, ad, af, ag, al, an, ap, ar, as, at, ὡς· amener (mener)· accourir (courir)· adjudger (juger), ἐπιδικάζειν· affluer (fluer), εἰσρέειν· agglomérer (λ. glomerare), συσσωρεύειν· allier (lier), συνδυάζειν· annoter (noter), σημειοῦν· apporter (porter)· arranger (ranger, τᾶνταιν), διευθετεῖν· asservir (servir)· attirer (tirer).

3. Μετὰ δὲ οὐσ. καὶ ἐπιθέτων παρχγῆσι ρήματα τῆς Α' καὶ Β'. συζυγίαι, σημάζονται, ὅτι τὸ ὑποκείμενον ποιεῖ τὸ ὑπὸ τοῦ πρωτοτύπου δηλούμενον, ὡς· aborner (borne, ὄριον), ὀρίζειν· aggraver (grave)· aboutir (bout).

Τὸ δὲ ambe, παρχγόμενον ἐκ τοῦ λατ. ἀριθ. ambo, ἄμφω, ἀμφοτέροι, σημάζει ἐν συνθέσει διπλασιασμόν, περίεξ, ὡς· ambasas (as, μονάς), διπλῆ μονάς (τὸ s εὐφωνικόν, ἐν χρήσει, ὅτε τὸ δεύτερον συνθετικὸν ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος)· τρέπεται δὲ καὶ εἰς am, amb, ambi καὶ an, ὡς· amputer (λ. puto, ἐκκαθάρω), ἀποκόπτειν, ambages (λ. ago, ἄγω), περιελιγμοί, περιχωγαί· ambidextre (λ. dexter, δεξιός), ἀμφιδέξιος· anfractuosité (fracture, ῥήγμα), περικαμπή.

Τὸ δὲ *anté*, ἐκ τῆς λατ. προθ. *ante*, σημαίνει ἐν συνθέσει πρὸ, ὡς· *antécédant* (λ. *cedo*, χωρῶ), προηγούμενον· τρέπεται δὲ εἰς *anti* καὶ *ane*, ὡς· *antidate* (*date*, χρονολογία), προχρονολόγησις· *ancêtres* (λ. *antecessores*, πρόδρομοι· *cedo*, χωρῶ), πρόγονοι.

Τὸ δὲ *circon* ἐκ τῆς λατ. προθ. *circum*, σημαίνει ἐν συνθέσει, περὶ, ὡς· *circumcision* (λ. *caedo*, τέμνω), περιτομή· τρέπεται δὲ καὶ εἰς *circu*, ὡς· *circuit* (λ. *circuitus*, περίμετρος, περίοδος· *eo*, *ivi*, *itum*, βυδίζω), περίμετρος.

Τὸ δὲ *con* ἐκ τῆς λατ. προθ. *cum*, σημαίνει ἐν συνθέσει σύν, ὡς· *concitoyen* (*citoyen*), συμπολίτης· τρέπεται δὲ καὶ εἰς *co*, *cou*, *col*, *cor*, *com*, ὡς· *coordonner* (*ordonner*), συνδικατᾶται· *couvent* (λ. *conventus*, συνέλευσις· *venio*, ἔρχομαι), μοναστήριον· *collection* (λ. *lego*, λέγω, συλλέγω), συλλογή· *corrompre* (*rompre*)· *comprendre* (*prendre*), συλλυμβάνειν.

Τὸ δὲ *contra* ἐκ τῆς λατ. προθ. σημαίνει ἐν συνθέσει τὸ ἐναντίον, κατανατικρῶ, ὡς· *contradiction* (*diction*, λέξις· λ. *dictio*, *dico*, λέγω), ἀντιλογία· τρέπεται δὲ εἰς *contre* καὶ *contro*, ὡς· *contredance* (*danse*), ἀντόρρησις· *controverse* (λ. *versor*, στρέφω), ἀμφισβήτησις.

Τὸ δὲ *dé* ἐκ τῆς λατ. προθ. *de*, ἀπό, σημαίνει ἐν συνθέσει.

1. Μετὰ μὲν ῥημάτων, ἀποχώρησιν ἢ ἐπίτασιν, ὡς· *dé-cacher*, ἀποσφραγίζειν· *démontrer*, ἀποδεικνύοντι.

2. Μετὰ δὲ ἐπιθ. καὶ οὐσιαστικῶν, στέρησιν, ὡς· *agréable*, *désagréable* (τὸ *s* εὐφωνικόν)· *goût*, ὄρεξις· *dégoût*, ἀνορεξία.

3. Πολλάκις δὲ οὐσιαστικᾶ τρέπει εἰς ῥήματα, καὶ τότε σημαίνει ἀφίρσιν, ὡς· *botte*, ὑπόδημα· *débotter*, ἐξυποδηματεῖν· *racine*, ῥίζα· *déraciner*, ἐκρίζουσιν.

Τὸ δὲ *dis* ἐκ τῆς λατ. προθ. *dis*, διὰ, ἐν χρήσει ἐν συνθέσει μόνον, σημαίνει χωρισμόν, ὡς· *disjoindre*, διαζευ-

γνόναι· ἢ στέρησιν, ὡς· disgracieux (gracieux, χαίριος), ἀχαίριος· καὶ ἄνευ τοῦ s, ὡς· divaguer (vagner, πλανᾶσθαι), περιπλανᾶσθαι· καὶ πρὸ τοῦ l, τρέπεται εἰς αὐτὸ τοῦτο, ὡς· difficile (facile, εὐκόλος), δύσκολος.

Τὸ δὲ é ἐκ τῆς λατ. προθ. ex, σημαίνει ἐν συνθέσει ὅ,τι καὶ ἡ Ἑλλ. προθ. ἐκ, ὡς· étendre (tendre), ἐκτείνειν· τρέπεται δὲ καὶ εἰς ef, es, ex, ὡς· effiler (filer, νήθειν)· es-compter (compter, ἀριθμεῖν), προσεξοφλεῖν· exporter· καὶ μετὰ οὐσ. καὶ ἐπιθέτων παράγει ῥήματα, ὡς· ventre, κοιλία· éventrer, ἐκκοιλιάζειν· farouche, ἀγριος· effaroucher, ἐξαγριώνει.

Τὸ δὲ extra ἐκ τῆς λατ. προθ. σημαίνει τὸ ἐκτός, ὡς· extraordinaire (ordinaire, συνήθης), ἔκτακτος.

Τὸ δὲ en ἐκ τῆς λατ. προθ. in, ἐν, σημαίνει τὸ ἐντός· καὶ πρὸ μὲν τῶν συμφώνων b καὶ p, τρέπεται εἰς m· πρὸ δὲ τοῦ m, ἀφομοιοῦται τούτῳ, καὶ παράγει ῥήματα τῆς Α'. καὶ Β'. συζυγίας ἐξ οὐσ. καὶ ἐπιθ. ὡς· racine, ῥίζα· enraciner (ἐρ) ριζοῦν· bourbe, βόρβορος· embourber, (ἐμ) βορβοροῦν· pire, χείρων· empirer, χειροτερεύειν· miel, μέλι· emmieller, μελιτοῦν· riche, πλούσιος· enrichir, πλουτίζειν. Στέρησιν δὲ εἰς τὴν λέξιν ennemi (λ. inimicus = inimicus), ἐχθρός.

Τὸ δὲ in ἐκ τῆς λατ. προθέσεως σημαίνει.

1. Μετὰ μὲν οὐσ. καὶ ἐπιθέτων, στέρησιν· καὶ πρὸ μὲν τῶν συμφώνων b καὶ p, τρέπεται εἰς m· πρὸ δὲ τῶν l, m, r, ἀφομοιοῦται τούτοις, ὡς· inattention (attention, προσοχή), ἀπροσεξία· imberbe (barbe, γενειάς), ἀγένειος· impossible, ἀδύνατος· illégal, ἄνομος· immatériel, ἄυλος· irréflexion, ἀπερισκεψία.

2. Μετὰ δὲ ῥημάτων, τὸ ἐντός, ὡς· importer, εἰσάγειν.

Τὸ δὲ inter, ἐκ τῆς λατ. προθ. ἐξ ἧς παράγεται καὶ ἡ γαλ. πρόθ. entre, σημαίνει τὸ μεταξὺ, καὶ τρέπεται εἰς intel, ὡς· interposer, παρεντιθέναι· intelligence (λ.

legère, συλλέγειν), διάνοια· entremêler, ἀνκμιγνύουσι.

Τὸ δὲ for, ἐκ τοῦ λατ. ἐπιρρήματος foris, σημαίνει ἐκτός· τρέπεται δὲ καὶ εἰς four, ὡς· forfait (fait, ἔργον), κκυούργημα· fourvoyer (voie, ὁδός), ἀποπλανᾶν, ἐκτρέπειν.

Τὸ δὲ ob, ἐκ τῆς λατινικῆς προθ. σημαίνει ἔμπροσθεν, ἐναντίον, καὶ τρέπεται εἰς oc, ol, op, os, o, ὡς· objet (objectus, objicio, jacio, βάλλω), ἀντικείμενον· occasion (λ. cado, cecidi, casum, ἔρε, πίπτω), εὐκαιρία· offusquer (λ. fusco, ἀμυρῶ), ἐπισκοτεῖν· opposer, ἀντιτάττειν· ostentation (λ. ostentatio· ostendo = ob-tendo, ndi, nsum καὶ ntum, ἔρε, προτείνω, ἐπιδείκνυμι), ἐπίδειξις· omettre, πρκαλείπειν.

Ἡ γὰρ. πρόθ. par καὶ ἡ λατ. per, σημαίνουσιν ἀμφοτέρω τὸ διὰ τινος, ὡς· parcourir, διατρέχειν· pervers (λ. verto, rti, rsum, ἔρε, στρέφω), διάστροφος.

Τὸ δὲ pré ἐκ τῆς λατ. προθ. prae, πρό, σημαίνει πρότερον, ὡς· précité (cité, μνημονευθεῖς), προμνημονευθεῖς.

Τὸ δὲ pro, ἐκ τῆς λατ. καὶ ἑλλ. προθ. πρό, σημαίνει τὸ ἔμπροσθεν, ὡς· proposer, προτιθέναι.

Τὸ δὲ re, προθετικὸν μόριον, σημαίνει ἀνά, πάλιν, καὶ τρέπεται εἰς r, ré, res, ὡς· rechercher (chercher), ἀνζητεῖν· ravoir (avoir), ἀνκκτᾶσθαι· réchauffer (chauffer), ἀνκθερμίζειν, ressortir (sortir), πάλιν ἐξέρχασθαι· ἢ ὀπίσω, ὡς· répousser (pousser, ὠθεῖν), ἀπωθεῖν, ἀντωθεῖν, ὠθεῖν ὀπίσω· ἢ ἐπίτασιν, ὡς· ressentir (sentir), συναισθάνεσθαι.

Τὸ δὲ sé προθετικὸν μόριον, σημαίνει χωρισμόν, ἀπομάκρυνσιν, καὶ τρέπεται εἰς séd, s, ὡς· séduire (λ. se-duco, ἀπάγω), ἀποπλανᾶν· sédition (λ. itio, ὁδεῖα, eo, ἔω), στᾶσις· sobre (λ. sobrius, ἀμέθιστος· se, ebrius, μέθυσος), νηφᾶλιος.

Τὸ δὲ sub, ἐκ τῆς λατ. προθ. ἐξ ἧς κκράγεται καὶ ἡ γὰλλ. πρόθεσις sous, ὑπό, σημαίνει τὸ ὑποκάτω, καὶ τρέπεται εἰς su, suc, sug, sup, sus, souf, se· τὸ δὲ sous,

εἰς sou, ὡς· subjuguere (λ. jugo, ζεύγνυμι), ὑποζυγοῦν·
sujet (λ. subjectus, jacio, βάλλω), ὑποκείμενος, ὑποβέ-
βλημένος· succéder (λ. cedo, χωρῶ), διαδέχεσθαι· suggé-
rer (λ. gerere, φέρειν), ὑποτιθέναι· support (porter), ὑπο-
στάτης· suspendre (λ. suspendere = sub-pendere, σταθ-
μᾶσθαι· γαλ. pendre, κρεμᾶν), ἀναρτᾶν· souffrir (λ. suf-
fero = sub-fero), ὑποφέρειν· secourir (λ. succurro = sub-
curro, ὑποτρέχω, βοηθῶ), βοηθεῖν· soussigné (signé, σε-
σημειωμένος), ὑπογεγραμμένος· soumettre, ὑποτάσσειν.

Τὸ δὲ super, ἐκ τῆς λατ. προθ. ἐξ ἧς παράγεται καὶ ἡ
γαλ. πρόθ. sur, σημαίνει τὸ ὑπέρ, ὡς· superfin (fin, λε-
πτός), λεπτότατος· surnaturel, ὑπερφυσικός.

Τὸ δὲ trans, ἐκ τῆς λατ. προθ. σημαίνει τὸ ἐπέκεινα,
καὶ τρέπεται εἰς tran, tra, tré, tres, ὡς· transplanter,
μεταφυτεύειν, transcrire (λ. scribere, γράφειν), μεταγρά-
φειν· travestir (λ. vestire, ἐνδύειν), μετενδύειν· trépas-
ser (passer), μεταλλάσσειν τὸν βίον, ἀποθνήσκειν· tressail-
lir (saillir, ἀνακηδᾶν), σκιρτᾶν.

Περὶ τροπῆς Ἑλλ. καταλήξεων εἰς Γαλλικὰς·

α'. Τὰ τῶν ἀνδρῶν κύρια ὀνόματα, τὰ λήγοντα πρῶτον Ἑλ-
λησιν εἰς ος, ης, ας, ιος, τρέπουσι παρὰ Γάλλοις τὰς καταλή-
ξεις ταύτας εἰς e, ὡς· Ἀλέξανδρος, Alexandre. Σωκράτης,
Socrate. Πυθαγόρας, Pythagore. Ἀθανάσιος, Athanase.

β'. Τὰ δὲ εἰς εὐς, ιος, καὶ τὰ εἰς εἰον προσηγορικά, εἰς
ée, ὡς· Ὀρφεύς, Orphée. Ἀλκαῖος, Alcée. μουσεῖον, musée.

γ'. Τὰ εἰς ων, εἰς ον, ὡς· Πλάτων, Platon.

δ'. Τὰ δὲ τῶν γυναικῶν τὰ λήγοντα εἰς ἠ, α, εἰς e· καὶ
τὰ εἰς ια, εἰς ιέ, ὡς· Ἑλένη, Hélène. Ἡλέκτρα, Electre.
Σοφία, Sophie.

ε'. Τὰ δὲ τῶν χωρῶν καὶ ἐπαρχιῶν τὰ λήγοντα εἰς ια,
εἰς ιέ· καὶ τὰ εἰς ικη, εἰς ique, ὡς· Ἀσία, Asie. Ἀρκαδία,
Arcadie. Ἀφρικὴ, Afrique. Ἀττικὴ, Attique.

ς'. Ὀνόματά τινα δὲ παράγονται ἐκ τῆς γενικῆς, ὡς·

Ἡλεις, ιδος, Élide. Τίρυνς, νθος, Tirynthe. Ἰλιάς, ἄδος, Iliade.
ζ'. Τὰ δὲ ἔθνικὰ τὰ λήγοντα εἰς αἰος, ιος, ος, εως, τρέ-
πουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰς κκατὰλήξεις ταύτας εἰς ien, ὡς·
Ἀθηναῖος, Athénien. Λακεδαιμόνιος, Lacédémonien. Θεσ-
σαλός, Thessalien. Δωριεύς, Dorien.

Περὶ Κεφαλαίων Γραμμάτων.

Des Majuscules ou Lettres Capitales.

Ἄρχονται ἀπὸ κεφαλαίου γράμματος.

α'. Ἡ πρώτη λέξις οἰοῦδήποτε λόγου, πάσης νέας προ-
τάσεως ἀρχομένης μετὰ τελείων, πάσης παρὰγράφου καὶ
παντὸς λόγου ἀπομνημονευομένου, ὡς· Je ne suis pas de
ceux qui disent: Ce n'est rien etc.

β'. Τὰ κύρια ὀνόματα ἀγγέλων, ἀνδρῶν, γυναικῶν, ζώων,
βασιλείων, ἐπαρχιῶν, ποταμῶν, ὄρεων, πόλεων, ἀστερι-
σμῶν, πλοίων κτλ.

γ'. Τὰ ἔθνικα, ὡς· les Français, κτλ.

δ'. Τὸ ὄνομα Θεός, Dieu.

ε'. Τὰ ὀνόματα ἐπιστημῶν, τεχνῶν, ἄνευ ἐπιθετικῶν
προσδιορισμῶν, ὡς· La Grammaire a des principes etc.
La Musique est un présent de Dieu· μετὰ δὲ ἐπιθετι-
κῶν προσδιορισμῶν, ἄρχονται ἀπὸ μικροῦ γράμματος (mi-
nuscule ou ordinaire), ὡς· la grammaire latine· la mu-
sique italienne.

ς'. Τὰ ἀφηρημένα ὀνόματα, ὅταν προσωποποιῶνται, ὡς·
les Vertus devraient être soeurs.

ζ'. Τὰ ἐπιθ. saint, ἕγιος· grand, μέγας, μετὰ κυρίων
ὀνομάτων, ὡς· Saint Pierre. Henri le Grand.

η'. Ἐκαστος στίχος, ὡς·

En vain pour te louer ma muse toujours prête

Vingt fois de la Hollande a tenté la conquête.

Περὶ Ἀποστρόφου. **De l'apostrophe.**

Ἡ ἀπόστροφος τίθεται ἀντὶ ἐκθλιφέντος φωνήεντος.
Ἐκθλίβονται δὲ τὰ ἐξῆς· a, e ἄφωνον, καὶ i.

α'. Τὸ μὲν *a* ἐκθλίβεται εἰς τὸ ἄρθρον καὶ εἰς τὴν ἀντωνομίαν *la* πρὸ φωνήεντος ἢ *h* ἀφώνου, ὡς: *l'âme, j'entends, l'habileté*: ἀλλ' ἡ προσωπικὴ ἀντωνομία *la*, θεμιμένη μετὰ τὸ ρῆμα, οὐκ ἐκθλίβεται, ὡς: *amenez-la ici*.

β'. Τὸ δὲ *e*, 1. Εἰς τὰς ἐξῆς μονοσυλλάβους λέξεις πρὸ φωνήεντος: *je, me, te, se, ce, le, de, ne, que*, ὡς: *j'y cours, je l'admire*, κτλ.

2. Εἰς τὸ θηλ. ἐπίθετον *grande* κατ' ἔθος, προτασσόμενον θηλικῶν τινῶν οὐσ. ἀρχομένων ἀπὸ συμφώνου, ὡς: *grand' chose, grand' croix, grand' fête, grand' mère, grand' messe, grand' tente*, etc.

3. Εἰς τοὺς συνδέσμους, *quisque, lorsque, quoique*, πρὸ τῶν ἀντωνομιῶν, *il, elle, on*, καὶ τοῦ ἀορίστου ἐπιθέτου, *un, une*.

4. Εἰς τὴν πρόθεσιν *jusque*, πρὸ τῆς προθέσεως *à*, καὶ τοῦ ἐπιρρήματος *ici*.

5. Εἰς τὸ ἀορίστ. ἐπίθετ. *quelque*, πρὸ τῶν *un, autre*.

6. Εἰς τὸ ἐπίρ. *presque*, πρὸ τοῦ *île*, ὡς: *presqu'île*.

7. Εἰς τὴν πρόθεσιν *entre* ἐν συνθέσει, ὡς: *entr'acte, s'entr'aider*.

γ'. Καὶ τὸ *i* ἐκθλίβεται εἰς τὸν σύνδεσμον *si*, πρὸ τῆς προσωπικῆς ἀντωνομίας, *il*.

Περὶ τῆς Ὑφέν. **Du Trait d'Union.**

Ἡ ὕφέν τίθεται·

α'. Μεταξὺ λέξεων ἀποτελουσῶν μίαν, καλουμένην σύνθετον λέξιν, ὡς: *arc-en-ciel, peut-être*, κτλ.

β'. Μεταξὺ ἀριθμητικῶν τινῶν, ὡς: *dix-sept, dix-huit, dix-neuf*, κτλ.

γ'. Μεταξὺ ρῆμ. καὶ ἀντων. ἐπιτασσομένης, ὡς: *irai-je?*

δ'. Μεταξὺ λέξεων τινῶν καὶ μορίων: *ci, là, ça, dà*, ὡς: *ceux-ci, ce livre-là, oh-ça, oui-dà*.

ε'. Μεταξὺ τῆς προσωπικῆς ἀντωνομίας καὶ τοῦ ἀορίστου ἐπιθέτου *même*, ὡς: *moi-même*, κτλ.

Περὶ Διάστιξως ἢ περὶ Διακρίσεως

Du Tréma ou de la Diérèse.

Ἡ διάστιξις τίθεται ἐπὶ μὲν τῶν φωνηέντων ὅ καὶ ὤ, ὁσάκις προφέρονται διακριδόν, ἡγουμένου φωνήεντος, ὡς· Israël, Antinoüs, καὶ ὁσάκις τὸ μὲν ὤ ἐστὶν ἄφωρον, τὸ δὲ πρὸ αὐτοῦ φωνήεν προφέρεται, ὡς· eiguë. ἐπὶ δὲ τοῦ ἰ, ὁσάκις προφέρεται διακριδόν, ἡγουμένου ἢ ἐπομένου φωνήεντος, ὡς· naïf, tambe.

Περὶ Τόνων. **Des Accents.**

Οἱ τόνοι, ὡς πρὸ Ἑλλήσιν, εἰσὶ τρεῖς· ὀξεῖς, accent aigu· βραεῖς, accent grave· περισπωμένη, accent circonflexe. Ἄλλ' ἢ χρῆσις αὐτῶν διάφορος.

1. Ἡ μὲν ὀξεῖς τίθεται ἐπὶ τοῦ ἐκλειστοῦ, ὡς· bonté.

2. Ἡ δὲ βραεῖς ἐπὶ τοῦ ἔανοικτοῦ, ὡς· accès· ἐπὶ τῆς προθ. ἂ πρὸς δικστολήν τοῦ ῥήμ. α, ἐπὶ τοῦ là ἐπιρ. πρὸς δικστολήν τῆς ἀντων. καὶ τοῦ ἄρθ. la· ἐπὶ τοῦ ἐπιρ. οὐ, πρὸς δικστολήν τοῦ συνδ. ou.

3. Καὶ ἡ περισπωμένη ἐπὶ τοῦ ἀνοικτοτέρου ἔ, ὡς tête· ἐπὶ τῶν λέξεων· le nôtre, le vôtre, apôtre, bientôt, épi-tre, âge, κτλ. ἐπὶ τῶν ἐπιθ. mûr, sûr· τῶν μετ. dû, tû, crû (croître), πρὸς δικστολήν τῶν mur, οὐσ. sur, προθ. du, ἄρθ. tu, ἀντων. cru, μετοχ. τοῦ croire.

Περὶ Στίξεως. **De la ponctuation.**

Τὰ σημεῖα τῆς στίξεως εἰσὶν. Ἡ ὑποστιγμὴ ἢ τὸ κόμμα (la virgule,)· ἡ μέση στιγμὴ ἢ τὸ ἡμίκολον (le point virgule;)· ἡ ἄνω στιγμὴ ἢ τὸ κῶλον (les deux points :)· ἡ τελεία στιγμὴ (le point .)· τὰ ἀποσιωπητικά (les points suspensifs. . .)· τὸ ἐρωτηματικόν (le point interrogatif?)· τὸ ἐπιφωνηματικόν (le point exclamatif!). τὸ διακριτικόν (le trait de division-)· ἡ πρῶλον (le trait de séparation—)· τὰ εἰσαγωγικά (les guillemets « »)· νέα πρῶλον (alinéa).

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Table des Matières.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ PREMIERE PARTIE.

	Σελ.
Περὶ τοῦ Ἀλφαβήτου.....	5
Περὶ τῆς προφορᾶς τῶν φωνηέντων.....	6
Περὶ Συνθέτων φωνηέντων.....	7
Περὶ ὑπορρίνων συλλαβῶν.....	8
Περὶ Διφθόγγων.....	—
Περὶ Συμφώνων.....	9
Περὶ Ἀπλῶν συμφώνων.....	—
Περὶ Συνθέτων συμφώνων.....	10
Περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου.....	11
Περὶ τοῦ Οὐσιαστικοῦ.....	12
Περὶ γένους τῶν Οὐσιαστικῶν.....	—
Περὶ ἀριθμοῦ τῶν Οὐσιαστικῶν.....	15
Περὶ Οὐσιαστικῶν μὴ λαμβανόντων τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ.....	16
Περὶ οὐσιαστικῶν ἐχόντων ἓνα ἀριθμὸν, ἐνικὸν ἢ πληθυντικόν.....	17
Περὶ συνθέτων οὐσιαστικῶν.....	—
Περὶ ἀδξητικῶν καὶ Ὑποκοριστικῶν.....	18
Περὶ συνωνύμων.....	—
Περὶ ὁμωνύμων.....	—
Περὶ ἄρθρου.....	—
Περὶ ἐπιθέτων.....	20
Περὶ γένους τῶν ἐπιθέτων.....	—
Περὶ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιθέτων.....	22
Περὶ συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν.....	23
Περὶ ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων καὶ οὐσιαστικῶν.....	24
Περὶ κτητικῶν ἐπιθέτων.....	26
Περὶ δεικτικῶν ἐπιθέτων.....	—
Περὶ ἀορίστων ἐπιθέτων.....	—
Περὶ Ἀντωνυμιῶν.....	27
Προσωπικαί.....	—
Ἀδοπαθεῖς.....	28
Κτητικαί.....	—
Δεικτικαί.....	—
Ἀναφορικαί.....	—
Ἐρωτηματικαί.....	29
Ἀόριστοι.....	—

	Σελ.
Περὶ Ῥήματος	30
Περὶ καταλήξεων τῶν χρόνων τῶν τεσσάρων συζυγιῶν	31
Περὶ βοθητικῶν ῥημάτων	32
Περὶ ἐνεργητικῶν ῥημάτων	38
Πρώτη συζυγία	—
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ῥημάτων τῆς Α' συζυγίας	41
Δευτέρα συζυγία	42
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ῥημάτων τῆς Β' συζυγίας	44
Τρίτη συζυγία	45
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ῥημάτων τῆς Γ' συζυγίας	47
Τετάρτη συζυγία	48
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ῥημάτων τῆς Δ' συζυγίας	50
Περὶ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων	—
Περὶ παθητικῶν ῥημάτων	52
Περὶ οὐδετέρων ῥημάτων	54
Περὶ ἀντωνυμικῶν ῥημάτων	57
Κατάλογος τῶν οὐσιωδῶς ἀντωνυμικῶν ῥημάτων	—
Σχηματισμὸς τοῦ ἀντωνυμικοῦ ῥήματος <i>se laver</i> , <i>νίπτεσθαι</i> ..	58
Περὶ ἀπροσώπων ῥημάτων	60
Περὶ σχηματισμοῦ ῥημάτων ἐρωτηματικῶς	62
Περὶ σχηματισμοῦ ῥημάτων ἀρνητικῶς	64
Σχηματισμὸς τοῦ ἐνεργητικοῦ ῥήματος <i>aimez</i> ἀρνητικοερωτη- ματικῶς	65
Περὶ ἀνωμάλων ῥημάτων καὶ περὶ ἑλλειπῶν	66
Περὶ προθέσεων	78
Περὶ ἐπιρρημάτων	79
Περὶ συνδέσμων	80
Περὶ ἐπιφωνημάτων	81
Περὶ παραγωγῆς καὶ συνθέσεως	—
Περὶ παραγωγῆς οὐσιαστικῶν	—
Περὶ παραγωγῆς ἐπιθέτων	84
Περὶ παραγωγῆς ῥημάτων	85
Περὶ παραγωγῆς ἐπιρρημάτων	86
Περὶ συνθέσεως	87
Περὶ τροπῆς ἑλληνικῶν καταλήξεως εἰς Γαλλικὰς	91
Περὶ κεφαλαίων γραμμάτων	92
Περὶ ἀποστρόφου	—
Περὶ τῆς ὕφενος	93
Περὶ διαστίξεως ἢ περὶ διαίρεσεως	94
Περὶ τόνων	—
Περὶ στίξεως	—